

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2017/1939 AL CONSILIULUI

din 12 octombrie 2017

de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 86,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere notificarea din partea Belgiei, Bulgariei, Croației, Ciprului, Republicii Cehe, Germaniei, Finlandei, Franței, Greciei, Lituaniei, Luxemburgului, Portugaliei, României, Slovaciei, Sloveniei și Spaniei, prin care statele membre respective au notificat, la 3 aprilie 2017, Parlamentului European, Consiliului și Comisiei dorința lor de a stabili o formă de cooperare consolidată pe baza proiectului de regulament,

având în vedere aprobarea Parlamentului European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Uniunea și-a stabilit drept obiectiv instituirea unui spațiu de libertate, securitate și justiție.
- (2) Posibilitatea instituirii Parchetului European (EPPO) este prevăzută în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) în titlul privind spațiul de libertate, securitate și justiție.
- (3) Atât Uniunea, cât și statele membre ale Uniunii Europene au obligația de a proteja interesele financiare ale Uniunii împotriva infracțiunilor care generează daune financiare semnificative în fiecare an. Totuși, aceste infracțiuni nu sunt în prezent întotdeauna investigate și urmărite penal suficient de către autoritățile naționale din domeniul justiției penale.
- (4) La 17 iulie 2013, Comisia a adoptat o propunere de regulament al Consiliului privind instituirea EPPO.
- (5) În cadrul reuniunii sale din 7 februarie 2017, Consiliul a constatat că nu există unanimitate cu privire la proiectul de regulament.
- (6) În conformitate cu articolul 86 alineatul (1) al doilea paragraf din TFUE, un grup de șaptesprezece state membre a solicitat, printr-o scrisoare din 14 februarie 2017, ca proiectul de regulament să fie trimis Consiliului European.
- (7) La 9 martie 2017, Consiliul European a discutat proiectul de regulament și a constatat existența unui dezacord în sensul articolului 86 alineatul (1) al treilea paragraf din TFUE.

⁽¹⁾ Aprobarea din 5 octombrie 2017 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

- (8) La 3 aprilie 2017, Belgia, Bulgaria, Croația, Cipru, Republica Cehă, Finlanda, Franța, Germania, Grecia, Lituania, Luxemburg, Portugalia, România, Slovacia, Slovenia și Spania au notificat Parlamentului European, Consiliului și Comisiei dorința lor de a stabili o formă de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea EPPO. Prin urmare, în conformitate cu articolul 86 alineatul (1) al treilea paragraf din TFUE, autorizarea de a stabili o formă de cooperare consolidată, menționată la articolul 20 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și la articolul 329 alineatul (1) din TFUE, se consideră acordată și, de la 3 aprilie 2017, se aplică dispozițiile privind formele de cooperare consolidată. În plus, prin scrisorile din 19 aprilie 2017, 1 iunie 2017, 9 iunie 2017 și, respectiv, 22 iunie 2017, Letonia, Estonia, Austria și Italia și-au exprimat intenția de a participa la stabilirea unei forme de cooperare consolidată.
- (9) În conformitate cu articolul 328 alineatul (1) din TFUE, atunci când se stabilește o formă de cooperare consolidată, aceasta este deschisă tuturor statelor membre ale Uniunii Europene. De asemenea, aceasta le rămâne deschisă oricând, inclusiv pe durata funcționării sale, sub rezerva respectării actelor deja adoptate în cadrul său. Comisia și statele membre care participă la forma de cooperare consolidată privind instituirea EPPO (denumite în continuare „statele membre”) ar trebui să asigure promovarea participării unui număr cât mai mare de state membre ale Uniunii Europene. Prezentul regulament ar trebui să fie obligatoriu în toate elementele sale și să se aplice direct numai în statele membre care participă la forma de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea EPPO sau în temeiul unei decizii adoptate în conformitate cu articolul 331 alineatul (1) al doilea sau al treilea paragraf din TFUE.
- (10) În conformitate cu articolul 86 din TFUE, EPPO ar trebui instituit pornind de la Eurojust. Aceasta presupune că prezentul regulament ar trebui să stabilească o legătură strânsă între acestea în baza unei cooperări reciproce.
- (11) TFUE prevede că sfera competenței materiale a EPPO se limitează la infracțiunile care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii în conformitate cu prezentul regulament. Atribuțiile EPPO ar trebui, prin urmare, să fie investigarea, urmărirea penală și trimiterea în judecată a autorilor infracțiunilor împotriva intereselor financiare ale Uniunii în temeiul Directivei (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾ și ai infracțiunilor indisolubil legate de acestea. Orice extindere a acestei competențe pentru a include infracțiuni grave cu dimensiune transfrontalieră necesită o decizie unanimă a Consiliului European.
- (12) În conformitate cu principiul subsidiarității, combaterea infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii poate fi realizată mai bine la nivelul Uniunii, date fiind amploarea și efectele sale. Situația actuală, în care urmărirea penală a infracțiunilor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii ține exclusiv de competența autorităților din statele membre ale Uniunii Europene, nu îndeplinește întotdeauna într-o măsură suficientă acest obiectiv. Întrucât obiectivele prezentului regulament, și anume îmbunătățirea combaterii infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii prin instituirea EPPO, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre ale Uniunii Europene, având în vedere fragmentarea urmărilor penale naționale în domeniul infracțiunilor comise împotriva intereselor financiare ale Uniunii, dar, datorită faptului că EPPO urmează să aibă competența de a urmări penal astfel de infracțiuni, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar în vederea atingerii obiectivelor menționate și asigură faptul că impactul său asupra sistemelor juridice și structurilor instituționale ale statelor membre este cel mai puțin intruziv posibil.
- (13) Prezentul regulament prevede un sistem de competențe partajate între EPPO și autoritățile naționale în domeniul combaterii infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, pe baza dreptului de evocare al EPPO.
- (14) Ținând seama de principiul cooperării loiale, atât EPPO, cât și autoritățile naționale competente ar trebui să se sprijine și să se informeze reciproc cu scopul de a combate eficient infracțiunile care intră în sfera de competență a EPPO.
- (15) Prezentul regulament nu aduce atingere sistemelor naționale ale statelor membre în ceea ce privește modul în care se organizează investigațiile penale.

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal (JO 198, 28.7.2017, p. 29).

- (16) Deoarece EPPO urmează să dobândească competențe de investigare și urmărire penală, ar trebui instituite garanții instituționale pentru a asigura independența, precum și răspunderea acestuia în fața instituțiilor Uniunii.
- (17) EPPO ar trebui să acționeze în interesul Uniunii în ansamblu și nici să nu solicite, nici să nu accepte instrucțiuni de la vreo persoană din afara EPPO.
- (18) Răspunderea strictă completează independența și competențele acordate EPPO în temeiul prezentului regulament. Procurorul-șef european este pe deplin răspunzător pentru îndeplinirea sarcinilor sale în calitate de șef al EPPO și, ca atare, își asumă răspunderea instituțională globală pentru activitățile sale generale în fața Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei. Prin urmare, oricare dintre aceste instituții se poate adresa Curții de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare „Curtea de Justiție”) în vederea îndepărtării acestuia din funcție în anumite situații, inclusiv în cazuri de abateri grave. Aceeași procedură ar trebui să se aplice pentru eliberarea din funcție a procurorilor europeni.
- (19) EPPO ar trebui să publice un raport anual public privind activitățile sale generale care ar trebui să conțină cel puțin date statistice privind activitatea EPPO.
- (20) Structura organizațională a EPPO ar trebui să permită un proces decizional rapid și eficient în desfășurarea investigațiilor și urmăririlor penale, indiferent dacă acestea implică unul sau mai multe state membre. Structura ar trebui, de asemenea, să asigure că toate sistemele și tradițiile juridice naționale ale statelor membre sunt reprezentate în cadrul EPPO și că procurorii care cunosc fiecare sistem juridic în parte vor instrumenta în principiu investigații și urmăririi penale în statele lor membre respective.
- (21) În acest sens, EPPO ar trebui să fie un organ indivizibil al Uniunii care funcționează ca un parchet unic. Nivelul central constă într-un procuror-șef european, care este șeful EPPO în ansamblu și al Colegiului procurorilor europeni, în camerele permanente și în procurorii europeni. Nivelul descentralizat este alcătuit din procurori europeni delegați situați în statele membre.
- (22) În plus, pentru a asigura coerența acțiunilor sale și, astfel, o protecție echivalentă a intereselor financiare ale Uniunii, structura organizațională și procesul decizional intern ale EPPO ar trebui să permită parchetului central să monitorizeze, să direcționeze și să supravegheze toate investigațiile și urmăririle penale ale procurorilor europeni delegați.
- (23) În prezentul regulament, termenii „control general”, „monitorizare și direcționare” și „supraveghere” sunt utilizați pentru a descrie diferite activități de control exercitate de EPPO. Prin „control general” ar trebui să se înțeleagă administrarea generală a activităților EPPO, în cadrul căruia instrucțiunile se dau numai cu privire la aspecte care au o importanță orizontală pentru EPPO. Prin „monitorizare și direcționare” ar trebui să se înțeleagă competențele de a monitoriza și de a direcționa fiecare investigație și urmărire penală în parte. Prin „supraveghere” ar trebui să se înțeleagă un control mai atent și continuu al investigațiilor și al urmăririlor penale, incluzând, ori de câte ori este necesar, intervenirea și acordarea de instrucțiuni privind aspecte referitoare la investigații și urmăririi penale.
- (24) Colegiul ar trebui să ia decizii cu privire la aspecte strategice, inclusiv în ceea ce privește stabilirea priorităților și a politicii EPPO în materie de investigare și urmărire penală, precum și cu privire la chestiuni generale derivate din cazuri individuale, de exemplu în ceea ce privește aplicarea prezentului regulament, punerea în aplicare corectă a politicii EPPO în materie de investigare și urmărire penală sau chestiuni de principiu sau de o importanță semnificativă pentru dezvoltarea unei politici coerente a EPPO în materie de investigare și urmărire penală. Deciziile colegiului cu privire la chestiuni generale nu ar trebui să afecteze datoria de a desfășura investigația și urmărirea penală în conformitate cu prezentul regulament și cu dreptul intern. Colegiul ar trebui să facă toate eforturile pentru a adopta decizii prin consens. În cazul în care acest consens nu poate fi obținut, deciziile ar trebui să se adopte prin vot.
- (25) Camerele permanente ar trebui să monitorizeze și să conducă investigațiile și să asigure coerența activităților EPPO. Alcătuirea camerelor permanente ar trebui să fie stabilită în conformitate cu regulamentul intern de procedură al EPPO, care ar putea permite, printre altele, ca un procuror european să fie membru în mai multe camere permanente, în cazul în care acest lucru este adecvat pentru a se asigura, în măsura posibilului, volum de lucru egal pentru fiecare procuror european în parte.

- (26) Camerele permanente ar trebui să fie prezidate de procurorul-șef european, de unul dintre procurorii-șefi europeni adjuncți sau de către un procuror european, în conformitate cu principiile care figurează în regulamentul intern de procedură al EPPO.
- (27) Alocarea cazurilor între camerele permanente ar trebui să se bazeze pe un sistem de distribuire aleatorie în așa fel încât să se asigure, în măsura posibilului, o împărțire egală a volumului de lucru. Ar trebui să fie posibile abateri de la acest principiu, pentru a se asigura funcționarea corespunzătoare și eficientă a EPPO, pe baza unei decizii a procurorului-șef european.
- (28) Ar trebui să se numească în colegiu câte un procuror european din fiecare stat membru. Procurorii europeni ar trebui, în principiu, să supravegheze, în numele camerei permanente competente, investigațiile și urmărirea penală instrumentate de procurorii europeni delegați în statul lor membru de origine. Aceștia ar trebui să acționeze ca persoane de legătură între parchetul central și nivelul descentralizat din statele lor membre, facilitând funcționarea EPPO ca parchet unic. Procurorul european însărcinat cu supravegherea ar trebui, de asemenea, să verifice conformitatea oricărei instrucțiuni cu dreptul intern și să informeze camera permanentă dacă instrucțiunile nu sunt conforme.
- (29) Din motive legate de volumul de lucru aferent numărului ridicat de investigații și urmărirea penală într-un anumit stat membru, un procuror european ar trebui să fie în măsură să solicite, în mod excepțional, ca supravegherea anumitor investigații și urmărirea penală în statul său membru de origine să poată fi atribuită altor procurori europeni. Decizia ar trebui să fie luată de procurorul-șef european cu acordul procurorului european care ar prelua cazurile respective. Criteriile pentru astfel de decizii ar trebui să fie stabilite în regulamentul intern de procedură al EPPO, iar între aceste criterii ar trebui să figureze cerința ca procurorul european care preia cazurile să aibă suficiente cunoștințe legate de limba și sistemul juridic al statului membru în cauză.
- (30) Investigațiile EPPO ar trebui, de regulă, efectuate de procurori europeni delegați din statele membre. Aceștia din urmă ar trebui să facă acest lucru în conformitate cu prezentul regulament și, în ceea ce privește aspectele care nu sunt reglementate de prezentul regulament, în conformitate cu dreptul intern. Procurorii europeni delegați ar trebui să își exercite atribuțiile sub supravegherea procurorului european însărcinat cu aceasta și sub direcționarea și instrucțiunile camerei permanente competente. În cazul în care dreptul intern al unui stat membru prevede o reexaminare internă a anumitor acte în cadrul structurii Parchetului Național, controlul acestor decizii luate de procurorul european delegat ar trebui să intre în sfera competențelor de supraveghere ale procurorului european însărcinat cu supravegherea, în conformitate cu regulamentul intern de procedură al EPPO. În astfel de cazuri, statele membre nu ar trebui să fie obligate să prevadă controlul exercitat de instanțele naționale, fără a aduce atingere articolului 19 TUE și articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”).
- (31) Funcțiile de procuror în cadrul instanțelor competente se aplică până la încheierea procedurilor, prin aceasta înțelegându-se momentul în care se stabilește în mod definitiv dacă persoana suspectată sau acuzată a săvârșit infracțiunea, inclusiv, dacă este cazul, pronunțarea sentinței și soluționarea oricărei acțiuni în justiție sau a căilor de atac disponibile până la momentul când respectiva decizie a devenit definitivă.
- (32) Procurorii europeni delegați ar trebui să facă parte integrantă din EPPO și, în această calitate, atunci când investighează sau urmăresc penal infracțiuni din sfera de competență a EPPO, aceștia ar trebui să acționeze exclusiv în contul și în numele EPPO pe teritoriul statului lor membru respectiv. Acest lucru ar trebui să presupună să le fie acordat, în temeiul prezentului regulament, un statut independent din punct de vedere funcțional și legal, care este diferit de oricare alt statut în temeiul dreptului național.
- (33) În pofida statutului lor special în temeiul prezentului regulament, procurorii europeni delegați, în timpul mandatului lor, ar trebui să fie, de asemenea, membri ai parchetului statului lor membru, respectiv procuror sau membru al sistemului judiciar, și ar trebui să li se acorde de către statul lor membru cel puțin aceleași competențe ca și procurorilor naționali.
- (34) Procurorii europeni delegați ar trebui să aibă obligația de a urma instrucțiunile adresate de camerele permanente și de procurorii europeni. În cazul în care un procuror european delegat consideră că o instrucțiune i-ar impune să ia orice măsură care ar fi neconformă cu dreptul intern, acesta ar trebui să solicite o reexaminare a instrucțiunii respective de către procurorul-șef european.

- (35) Procurorul european delegat care instrumentează un caz ar trebui să raporteze procurorului european însărcinat cu supravegherea și camerei permanente competente orice evoluție semnificativă a cazului, precum adoptarea de măsuri de investigare sau modificări la lista persoanelor suspectate.
- (36) Camerele permanente ar trebui să își exercite competența decizională în anumite etape ale procedurilor EPPO în vederea asigurării unei politici comune în materie de investigare și urmărire penală. Acestea ar trebui să adopte decizii pe baza unui proiect de decizie propus de procurorul european delegat care instrumentează cazul. Cu toate acestea, în situații excepționale, o cameră permanentă ar trebui să aibă posibilitatea să adopte o decizie fără un proiect de decizie din partea procurorului european delegat care instrumentează cazul. În astfel de cazuri, acest proiect de decizie poate fi prezentat de procurorul european însărcinat cu supravegherea cazului.
- (37) Camerele permanente ar trebui să fie în măsură să își delege competența decizională procurorului european însărcinat cu supravegherea în cazuri specifice, în care infracțiunea nu este gravă sau procedurile nu sunt complexe. La evaluarea gradului de gravitate al unei infracțiuni, ar trebui să se țină seama de repercusiunile acesteia la nivelul Uniunii.
- (38) Ar trebui să se prevadă în regulamentul intern de procedură al EPPO un mecanism de înlocuire între procurorii europeni. Mecanismul de înlocuire ar trebui să fie utilizat în cazurile în care un procuror european se află pentru scurt timp în incapacitate de a-și exercita atribuțiile, de exemplu, în caz de absență.
- (39) În plus, un procuror european ar trebui să fie înlocuit de către unul dintre procurorii europeni delegați din statul său membru atunci când procurorul european demisionează, este demis sau își părăsește funcția din orice alt motiv sau, de exemplu, în cazurile de boală de lungă durată. Înlocuirea ar trebui să se limiteze la o perioadă de până la trei luni. Posibilitatea de a se prelungi acest termen ar trebui să fie lăsată la discreția colegiului, atunci când se consideră necesar, ținând seama de volumul de lucru al EPPO și de durata absenței, în așteptarea înlocuirii sau a revenirii procurorului european. Procurorul european delegat care îl înlocuiește pe procurorul european ar trebui, pe perioada înlocuirii, să nu mai fie responsabil de investigațiile și urmărirea penală pe care le instrumentează în calitate de procuror european delegat sau de procuror național. În ceea ce privește acțiunile EPPO instrumentate de procurorul european delegat care înlocuiește un procuror european, ar trebui să se aplice normele EPPO privind realocarea.
- (40) Procedura numirii procurorului-șef european și a procurorilor europeni ar trebui să garanteze independența acestora. Legitimitatea acestora ar trebui să rezulte de la instituțiile Uniunii implicate în procedura de numire. Adjuncții procurorului-șef european ar trebui să fie numiți de colegiu din rândul membrilor săi.
- (41) Un juriu de selecție ar trebui să stabilească o listă scurtă de candidați pentru funcția de procuror-general european. Ar trebui să se confere Consiliului competența de a stabili regulamentul de funcționare al juriului și de a numi membrii acestuia, pe baza unei propuneri din partea Comisiei. O astfel de competență de executare ar reflecta competențele specifice conferite Consiliului în temeiul articolului 86 din TFUE și reflectă natura specifică a EPPO, care va rămâne ferm ancorat în structurile juridice naționale, fiind, în același timp, un organ al Uniunii. EPPO va acționa în cadrul unor proceduri în care majoritatea celorlalți actori vor fi naționali, precum instanțele, poliția și alte autorități de aplicare a legii, și, prin urmare, Consiliul are un interes specific să fie implicat îndeaproape în procedura de numire. Acordarea competențelor respective Consiliului ține seama, de asemenea, în mod adecvat, de natura potențial sensibilă a oricăror competențe decizionale cu implicații directe pentru structurile judiciare și de urmărire penală de la nivel național. Parlamentul European și Consiliul ar trebui să numească, de comun acord, în funcția de procuror-șef, pe unul dintre candidații de pe lista scurtă.

- (42) Fiecare stat membru ar trebui să desemneze trei candidați pentru poziția de procuror european, care să fie selectați și numiți de către Consiliu. Pentru a se asigura continuitatea lucrărilor colegiului, ar trebui să aibă loc o înlocuire parțială a unei treimi dintre procurorii europeni la fiecare trei ani. Ar trebui să se confere Consiliului competența de a adopta norme tranzitorii pentru numirea procurorilor europeni pentru prima perioadă de mandat și pe parcursul acesteia. Respectiva competență de executare reflectă competența Consiliului de a selecta și de a numi procurorii europeni. Aceasta se justifică și prin natura specifică a procurorilor europeni care sunt legați de statele lor membre respective și sunt, în același timp, membri ai colegiului, precum și, mai general, prin natura specifică a EPPO, urmând aceeași logică pe care se bazează competența de executare conferită Consiliului de a stabili regulamentul de funcționare al juriului și de a numi membrii acestuia. Consiliul ar trebui să aibă în vedere distribuția geografică a statelor membre atunci când hotărăște înlocuirea parțială a unei treimi dintre procurorii europeni în timpul primului mandat al acestora.
- (43) Procedura de numire a procurorilor europeni delegați ar trebui să garanteze că aceștia fac parte integrantă din EPPO, rămânând totodată integrați la nivel operațional în sistemele lor juridice și în structurile lor judiciare și de urmărire penală naționale. Statele membre ar trebui să desemneze candidați pentru posturile de procurori europeni delegați, care ar trebui să fie numiți de către colegiu la propunerea procurorului-șef european.
- (44) În fiecare stat membru ar trebui să fie doi sau mai mulți procurori europeni delegați, pentru a se asigura prelucrarea corespunzătoare a volumului de cazuri ale EPPO. Procurorul-șef european ar trebui să aprobe numărul de procurori europeni delegați pentru fiecare stat membru, precum și împărțirea funcțională și teritorială a atribuțiilor între aceștia, în consultare cu fiecare stat membru. În aceste consultări, ar trebui să se țină seama în mod adecvat de organizarea sistemelor naționale de urmărire penală. Noțiunea de diviziune funcțională a competențelor între procurorii europeni delegați ar putea să permită o diviziune a atribuțiilor.
- (45) Numărul total de procurori europeni delegați dintr-un stat membru poate fi modificat cu aprobarea procurorului-șef european, avându-se în vedere limitele liniei bugetare anuale a EPPO.
- (46) Colegiul ar trebui să fie răspunzător pentru procedurile disciplinare privind procurorii europeni delegați, acționând în temeiul prezentului regulament. Întrucât procurorii europeni delegați rămân membri activi în cadrul parchetelor sau al magistraturilor statelor membre și pot exercita, de asemenea, funcții de procurori naționali, se pot aplica dispoziții disciplinare la nivel național din motive care nu au legătură cu prezentul regulament. Cu toate acestea, în astfel de cazuri, procurorul-șef european ar trebui să fie informat cu privire la eliberarea din funcție sau la orice măsură disciplinară, ținând cont de responsabilitățile sale de gestionare a EPPO și pentru a proteja integritatea și independența acestuia.
- (47) În principiu, activitatea EPPO ar trebui să fie desfășurată în formă electronică. EPPO ar trebui să instituie, să dețină și să gestioneze un sistem de gestionare a cazurilor. Informațiile din sistemul de gestionare a cazurilor ar trebui să includă informații primite în legătură cu posibile infracțiuni care sunt de competența EPPO, precum și informații din dosare, inclusiv atunci când au fost închise. La instituirea sistemului de gestionare a cazurilor, EPPO ar trebui să se asigure că sistemul permite EPPO să funcționeze ca un parchet unic, în care dosarele cazurilor instrumentate de procurorii europeni delegați se pun la dispoziția parchetului central pentru exercitarea atribuțiilor sale decizionale, de monitorizare și de direcționare, precum și de supraveghere.
- (48) Autoritățile naționale ar trebui să informeze EPPO fără întârziere cu privire la orice comportament care ar putea constitui o infracțiune care ține de competența EPPO. În cazurile care nu sunt de competența sa, EPPO ar trebui să informeze autoritățile naționale competente cu privire la orice fapte care i se aduc la cunoștință și care ar putea constitui o infracțiune, de exemplu, mărturia mincinoasă.
- (49) Instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, precum și autoritățile naționale ar trebui să furnizeze fără întârziere EPPO orice informație despre infracțiuni cu privire la care acesta ar putea să își exercite competența. De asemenea, EPPO poate primi sau culege informații din alte surse, precum părțile private. Un mecanism de verificare în cadrul EPPO ar trebui să aibă drept obiectiv să evalueze, pe baza informațiilor primite, dacă se îndeplinesc condițiile de competență materială, teritorială și personală a EPPO.

- (50) Informatorii pot aduce informații noi în atenția EPPO, oferind, astfel, asistență în activitatea sa de a investiga, de a urmări penal și de a trimite în judecată autorii infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii. Cu toate acestea, informarea poate fi descurajată de teama represaliilor. În scopul de a facilita depistarea infracțiunilor care intră în sfera de competență a EPPO, statele membre sunt încurajate să furnizeze, în conformitate cu legislația națională, proceduri eficiente pentru a permite raportarea unor posibile infracțiuni care țin de competența EPPO și să asigure protecția persoanelor care denunță astfel de infracțiuni împotriva represaliilor și în special împotriva acțiunilor nefavorabile sau discriminatorii la locul de muncă. EPPO ar trebui să elaboreze propriile norme interne, dacă este necesar.
- (51) Pentru a-și respecta pe deplin obligația de informare a EPPO atunci când este identificată o suspiciune de infracțiune în limitele competenței lor, autoritățile naționale ale statelor membre, precum și toate instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii ar trebui să urmeze procedurile de raportare existente și să instituie mecanisme eficiente pentru evaluarea preliminară a acuzațiilor raportate acestora. Instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii pot utiliza Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) în acest scop.
- (52) Autoritățile statelor membre ar trebui să instituie un sistem care să garanteze că informațiile sunt raportate către EPPO cât de curând posibil. Rămâne la latitudinea statelor membre să decidă dacă înființează un sistem direct sau centralizat.
- (53) Respectarea obligației respective de raportare este esențială pentru buna funcționare a EPPO și ar trebui să fie interpretată în sens larg, pentru a garanta că autoritățile naționale raportează cazuri în care evaluarea anumitor criterii nu este posibilă imediat (de exemplu, nivelul daunelor sau pedeapsa aplicabilă). De asemenea, EPPO ar trebui să aibă posibilitatea, de la caz la caz, de a solicita autorităților statelor membre informații privind alte infracțiuni care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii. Acest lucru nu ar trebui să fie considerat o posibilitate ca EPPO să solicite sistematic sau periodic din partea autorităților statelor membre informații referitoare la infracțiuni minore.
- (54) Investigarea eficientă a infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii și principiul *non bis in idem* pot impune, în anumite cazuri, o extindere a investigării la alte infracțiuni în temeiul dreptului național, în situația în care acestea sunt legate în mod indisolubil de o infracțiune care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii. Noțiunea „infracțiuni legate în mod indisolubil” ar trebui să fie înțeleasă ținând seama de jurisprudența relevantă care, pentru aplicarea principiului *non bis in idem*, reține drept criteriu relevant faptele materiale identice (sau faptele care sunt în mod substanțial identice), înțeles în sensul existenței unui set de circumstanțe concrete care sunt legate în mod indisolubil între ele în spațiu și timp.
- (55) EPPO ar trebui să aibă dreptul de a-și exercita competența, atunci când infracțiunile sunt legate în mod indisolubil, iar infracțiunea care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii este preponderentă din punctul de vedere al gravității infracțiunii vizate, fapt reflectat de pedepsele maxime care ar putea fi impuse.
- (56) Cu toate acestea, EPPO ar trebui să aibă, de asemenea, dreptul de a-și exercita competența în cazul infracțiunilor legate în mod indisolubil atunci când infracțiunea care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii nu este preponderentă din punctul de vedere al nivelului pedepselor, dar cealaltă infracțiune, legată în mod indisolubil, este considerată accesorie, deoarece este numai instrumentală în raport cu infracțiunea care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii, în special în cazurile în care cealaltă infracțiune sus-menționată a fost săvârșită cu scopul principal de a crea condițiile pentru săvârșirea infracțiunii care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii, cum ar fi o infracțiune care urmărește strict asigurarea mijloacelor materiale sau legale pentru săvârșirea infracțiunii care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii sau pentru garantarea profitului sau a produselor infracțiunii.
- (57) Noțiunea de infracțiuni legate de participarea la o organizație criminală ar trebui să facă obiectul definiției prevăzute în dreptul intern în conformitate cu Decizia-cadru 2008/841/JAI a Consiliului ⁽¹⁾ și poate acoperi, de exemplu, calitatea de membru sau organizarea și conducerea unei astfel de organizații criminale.

(¹) Decizia-cadru 2008/841/JAI a Consiliului din 24 octombrie 2008 privind lupta împotriva crimei organizate (JO L 300, 11.11.2008, p. 42).

- (58) Competența EPPO în ceea ce privește infracțiunile care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii ar trebui, ca regulă generală, să aibă prioritate în fața cererilor naționale în materie de competență, astfel încât să poată asigura coerența și coordonarea investigărilor și urmărilor penale la nivelul Uniunii. În privința infracțiuni menționate, cu excepția cazului în care sunt necesare măsuri urgente, autoritățile statelor membre ar trebui să se abțină de la a acționa până când EPPO decide dacă să efectueze o investigație.
- (59) S-ar putea considera că un anumit caz are repercusiuni la nivelul Uniunii, printre altele, atunci când o infracțiune are un caracter și o amploare transnaționale, atunci când o infracțiune implică o organizație criminală sau atunci când tipul specific al infracțiunii ar putea reprezenta o amenințare gravă la adresa intereselor financiare ale Uniunii sau a reputației instituțiilor Uniunii și a încrederii cetățenilor Uniunii.
- (60) În cazul în care EPPO nu își poate exercita competența într-un anumit caz deoarece există motive pentru a prezuma că prejudiciul cauzat sau care riscă să fie cauzat intereselor financiare ale Uniunii nu depășește prejudiciul cauzat sau care riscă să fie cauzat unei alte victime, EPPO ar trebui, cu toate acestea, să fie în măsură să își exercite competența dacă ar fi mai bine poziționat pentru a investiga sau a urmări penal decât autoritățile statului membru respectiv sau ale statelor membre respective. S-ar putea considera că EPPO este mai bine poziționat, printre altele, atunci când ar fi mai eficace să i se permită EPPO să desfășoare investigația și urmărirea penală a infracțiunii respective ca urmare a caracterului transnațional și a amplitudinii sale, atunci când infracțiunea implică o organizație criminală sau atunci când tipul specific al infracțiunii ar putea reprezenta o amenințare gravă la adresa intereselor financiare ale Uniunii sau a reputației instituțiilor Uniunii și încrederii cetățenilor Uniunii. Într-un astfel de caz, EPPO ar trebui să fie în măsură să își exercite competența cu acordul autorităților naționale competente ale statului membru sau ale statelor membre, atunci când au fost cauzate daune altei (altor) victime de acest tip.
- (61) În cazul în care o autoritate judiciară sau de aplicare a legii dintr-un stat membru inițiază o investigație cu privire la o infracțiune și consideră că EPPO nu și-ar putea exercita competența, respectiva autoritate informează EPPO cu privire la acest lucru, pentru a-i permite să aprecieze dacă ar trebui să își exercite competența.
- (62) În caz de dezacord asupra aspectelor de exercitare a competenței, autoritățile naționale competente ar trebui să decidă asupra atribuirii competenței. Noțiunea de autorități naționale competente ar trebui să fie înțeleasă drept orice autorități judiciare care au competența de a decide cu privire la atribuirea competenței în conformitate cu dreptul intern.
- (63) Deoarece EPPO ar trebui să trimită cazuri în judecată la instanțele naționale, competența sa ar trebui definită prin referire la dreptul penal al statelor membre, care incriminează actele sau omisiunile care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii și stabilesc pedepsele aplicabile prin transpunerea legislației relevante a Uniunii, în special a Directivei (UE) 2017/1371, în sistemele juridice naționale.
- (64) EPPO ar trebui să își exercite competența cât mai extins posibil, astfel încât investigațiile și urmărirea penală să se poată extinde la infracțiuni comise în afara teritoriului statelor membre.
- (65) Investigațiile și urmărirea penală instrumentate de EPPO ar trebui să fie ghidate de principiile proporționalității, imparțialității și corectitudinii față de persoana suspectată sau acuzată. Aceasta include obligația de a căuta toate tipurile de probe, atât incriminatoare, cât și dezincriminatoare, fie *motu proprio*, fie la cererea apărării.
- (66) Pentru a asigura securitatea juridică și pentru a combate în mod eficient infracțiunile care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, activitățile de investigare și urmărirea penală întreprinse de EPPO ar trebui să fie ghidate de principiul legalității, conform căruia EPPO aplică cu strictețe normele stabilite în prezentul regulament, în special în ceea ce privește competența și exercitarea acesteia, deschiderea investigațiilor, încheierea investigațiilor, transmiterea unui caz, închiderea cazului și procedurile simplificate de urmărirea penală.

- (67) Pentru a apăra cel mai bine drepturile pârâtului, în principiu, o persoană suspectată sau acuzată ar trebui să facă obiectul unei singure investigații sau urmăririi penale instrumentate de EPPO. În cazul în care o infracțiune a fost săvârșită de mai multe persoane, EPPO ar trebui, în principiu, să inițieze un singur caz și să desfășoare investigații în comun cu privire la toate persoanele suspectate sau acuzate.
- (68) În cazul în care mai mulți procurori europeni delegați au inițiat investigații cu privire la aceeași infracțiune, camera permanentă ar trebui, după caz, să fuzioneze aceste investigații. Camera permanentă poate decide să nu fuzioneze aceste proceduri sau poate decide să divizeze ulterior aceste proceduri în cazul în care acest lucru este în interesul eficienței investigațiilor, de exemplu, în cazul în care procedurile împotriva unei persoane suspecte sau acuzate ar putea fi încheiate mai devreme, în timp ce procedurile împotriva altor persoane suspectate sau acuzate ar trebui continuate, sau dacă divizarea cazului ar putea scurta perioada de arestare preventivă a unuia dintre suspecti. În cazul în care diferite camere permanente sunt responsabile de cazuri care urmează să fie fuzionate, regulamentul intern de procedură al EPPO ar trebui să stabilească competența și procedura adecvate. În cazul în care camera permanentă decide să divizeze un caz, competența sa pentru cazurile rezultate ar trebui să fie menținută.
- (69) EPPO ar trebui să se bazeze pe autoritățile naționale, inclusiv autoritățile polițienești, în special pentru executarea măsurilor coercitive. În temeiul principiului cooperării loiale, toate autoritățile naționale și organele relevante ale Uniunii, inclusiv Eurojust, Europol și OLAF, ar trebui să sprijine activ investigațiile și urmărirea penală ale EPPO și să colaboreze cu acesta, din momentul raportării unei infracțiuni suspectate către EPPO și până la momentul în care se stabilește încetarea urmăririi penale sau cazul se soluționează altfel.
- (70) Este esențial pentru investigarea și urmărirea penală eficientă a infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii ca EPPO să aibă posibilitatea de a aduna probe prin utilizarea cel puțin a unui set minim de măsuri de investigare, cu respectarea principiului proporționalității. Măsurile respective ar trebui să fie disponibile în ceea ce privește infracțiunile care intră în sfera de competență a EPPO, pentru investigațiile și urmărirea penală ale acestuia, cel puțin în cazurile în care infracțiunile se pedepsesc cu o pedeapsă maximă de cel puțin patru ani de detenție, dar pot face obiectul limitărilor, în conformitate cu dreptul intern.
- (71) În plus față de setul minim de măsuri de investigare enumerate în prezentul regulament, procurorii europeni delegați ar trebui să fie în măsură să solicite sau să ordoneze orice măsuri disponibile pentru procurori în temeiul dreptului național în cazuri similare la nivel național. Ar trebui să se asigure disponibilitatea în toate situațiile în care măsura de investigare indicată există, dar poate să facă obiectul unor limitări, în conformitate cu dreptul intern.
- (72) În cazurile transfrontaliere, procurorul european delegat care instrumentează cazul ar trebui să fie în măsură să se bazeze pe procurori europeni delegați asistenți atunci când trebuie să se instrumenteze măsuri în alte state membre. În cazul în care pentru o astfel de măsură este necesară autorizarea judiciară, ar trebui să se specifice clar în care stat membru ar trebui să se obțină autorizarea, dar, în orice caz, ar trebui ca această autorizare să fie unică. În cazul în care o măsură de investigare este până la urmă refuzată de autoritățile judiciare, respectiv după ce toate căile legale de atac au fost epuizate, procurorul european delegat care instrumentează cazul ar trebui să retragă cererea sau ordinul.
- (73) Posibilitatea prevăzută în prezentul regulament de a se recurge la instrumente juridice privind recunoașterea reciprocă sau cooperarea transfrontalieră nu ar trebui să înlocuiască normele specifice privind investigațiile transfrontaliere în temeiul prezentului regulament. Ea ar trebui mai degrabă să le completeze, pentru a se asigura că, atunci când o măsură este necesară într-o investigație transfrontalieră, dar nu este disponibilă în dreptul intern pentru o situație pur internă, aceasta poate fi utilizată în conformitate cu dreptul intern de transpunere a instrumentului relevant la instrumentarea investigației sau a urmăririi penale.
- (74) Dispozițiile prezentului regulament privind cooperarea transfrontalieră ar trebui să nu aducă atingere instrumentelor juridice existente care facilitează cooperarea transfrontalieră între alte autorități naționale decât cele de urmărire penală sau judiciară. Același lucru ar trebui să fie valabil pentru autoritățile naționale care cooperează pe baza dreptului administrativ.
- (75) Dispozițiile prezentului regulament referitoare la arestarea preventivă și predarea transfrontalieră nu ar trebui să aducă atingere procedurilor specifice din statele membre în care nu este necesară autorizarea judiciară pentru arestarea inițială a unei persoane suspecte sau acuzate.

- (76) Procurorul european delegat care instrumentează cazul ar trebui să aibă dreptul de a emite sau de a solicita mandate de arestare europene în domeniul de competență al EPPO.
- (77) EPPO ar trebui să aibă dreptul de a sesiza cu privire la un caz autoritățile naționale atunci când investigația constată că infracțiunea nu este de competența EPPO. În cazul unei astfel de sesizări, autoritățile naționale ar trebui să își păstreze prerogativele depline în temeiul dreptului național cu privire la deschiderea, continuarea sau încheierea investigației.
- (78) Prezentul regulament impune EPPO să exercite funcția unui procuror, ceea ce include luarea de decizii cu privire la inculparea unei persoane suspecte sau acuzate și alegerea statului membru ale cărui instanțe vor fi competente să soluționeze urmărirea penală. Decizia de inculpare a persoanei suspecte sau acuzate ar trebui, în principiu, să fie adoptată de camera permanentă competentă, pe baza unui proiect de decizie a procurorului european delegat, astfel încât să existe o politică comună în materie de urmăriri penale. Camera permanentă ar trebui să aibă dreptul de a lua orice decizie în termen de 21 de zile de la primirea proiectului de decizie, inclusiv cu privire la solicitarea de dovezi suplimentare, înainte de a decide trimiterea în judecată, cu excepția unei decizii de închidere a cazului emise în cazul în care procurorul european delegat a propus trimiterea în judecată.
- (79) Statele membre ale căror instanțe vor fi competente să soluționeze urmărirea penală ar trebui alese de camera permanentă competentă pe baza unui set de criterii prevăzute de prezentul regulament. Camera permanentă ar trebui să adopte decizia pe baza unui raport și a unui proiect de decizie redactat de procurorul european delegat care instrumentează cazul, care ar trebui să fie transmise camerei permanente de procurorul european însărcinat cu supravegherea, însoțite, dacă este necesar, de propria evaluare. Procurorul european însărcinat cu supravegherea ar trebui să păstreze toate competențele de a transmite procurorului european delegat instrucțiuni specifice prevăzute de prezentul regulament.
- (80) Probe prezentate de EPPO în instanță nu ar trebui să fie declarate inadmisibile doar pe temeiul că au fost colectate într-un alt stat membru sau în conformitate cu dreptul unui alt stat membru, cu condiția ca instanța de judecată să considere că admiterea acestora respectă dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare ale persoanei suspecte sau acuzate, în conformitate cu Carta. Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute la articolul 6 TUE și în Cartă, în special la titlul VI, în dreptul internațional și în acordurile internaționale la care Uniunea sau toate statele membre sunt parte, inclusiv Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și în constituțiile statelor membre în domeniile lor respective de aplicare. În conformitate cu principiile respective, respectând totodată diferitele sisteme și tradiții juridice ale statelor membre, astfel cum se prevede la articolul 67 alineatul (1) din TFUE, nicio dispoziție din prezentul regulament nu poate fi interpretată ca o interdicție adresată instanțelor de a aplica principiile fundamentale de drept național privind caracterul echitabil al procedurii, care se aplică în sistemele lor naționale, inclusiv în sistemele de tip *common law*.
- (81) Având în vedere principiul legalității, investigațiile EPPO ar trebui să conducă, de regulă, la faza de judecată în instanțele naționale competente, în cazurile în care există probe suficiente și niciun temei juridic nu afectează urmărirea penală sau în cazul în care nu s-a aplicat o procedură simplificată de urmăriri penale. Motivele pentru respingerea unui caz sunt enunțate în mod exhaustiv în prezentul regulament.
- (82) Sistemele juridice naționale prevăd diferite tipuri de proceduri simplificate de urmăriri penale, care pot sau nu să includă implicarea unei instanțe, de exemplu sub forma unor tranzații cu persoana suspectă sau acuzată. În cazul în care există astfel de proceduri, procurorul european delegat ar trebui să aibă competența să le aplice în condițiile prevăzute în dreptul intern și în situațiile prevăzute de prezentul regulament. Situațiile respective ar trebui să includă cazuri în care prejudiciul final cauzat de infracțiune nu este semnificativ după o eventuală recuperare a unui quantum corespunzător unui astfel de prejudiciu. Ținând seama de interesul ca EPPO să dispună de o politică coerentă și eficace de urmăriri penale, camera permanentă competentă ar trebui să fie întotdeauna invitată să consimtă la utilizarea respectivelor proceduri. Dacă procedura simplificată a fost aplicată cu succes, cazul ar trebui să fie în cele din urmă închis.

- (83) Prezentul regulament impune EPPO să respecte, în special, dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare și prezumția de nevinovăție, astfel cum sunt consacrate în articolele 47 și 48 din Cartă. Articolul 50 din Cartă, care protejează dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori în proceduri penale pentru aceeași infracțiune (*ne bis in idem*), garantează că nu va exista o dublă trimitere în judecată ca urmare a urmăririlor penale întreprinse de EPPO. Activitățile EPPO ar trebui, astfel, să fie exercitate în deplină conformitate cu drepturile respective iar prezentul regulament ar trebui să se aplice și să se interpreteze în consecință.
- (84) Articolul 82 alineatul (2) din TFUE permite Uniunii să stabilească norme minime privind drepturile persoanelor fizice în cadrul procedurilor penale pentru a garanta respectarea dreptului la apărare și la un proces echitabil. Normele minime respective au fost instituite treptat de către legiuitorul Uniunii în directive privind drepturi specifice.
- (85) Drepturile la apărare prevăzute în dreptul relevant al Uniunii, cum ar fi Directivele 2010/64/UE ⁽¹⁾, 2012/13/UE ⁽²⁾, 2013/48/UE ⁽³⁾, (UE) 2016/343 ⁽⁴⁾, (UE) 2016/1919 ⁽⁵⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului, astfel cum au fost transpuse în dreptul intern, ar trebui să se aplice în cazul activităților EPPO. Orice persoană suspectată sau acuzată față de care EPPO inițiază o investigație ar trebui să beneficieze de drepturile respective, precum și de drepturile prevăzute în dreptul intern de a solicita numirea de experți sau audierea de martori, sau furnizarea în alt mod de probe, în numele apărării, de către EPPO.
- (86) Articolul 86 alineatul (3) din TFUE permite legiuitorului Uniunii să stabilească normele aplicabile în cazul controlului jurisdicțional al actelor de procedură adoptate de EPPO în îndeplinirea funcțiilor sale. Competența respectivă acordată legiuitorului Uniunii reflectă natura specifică a atribuțiilor și structurii EPPO, care este diferită de cea a tuturor celorlalte organe și agenții ale Uniunii și presupune norme speciale în ceea ce privește controlul jurisdicțional.
- (87) În conformitate cu articolul 86 alineatul (2) din TFUE, EPPO exercită acțiunea publică în fața instanțelor competente din statele membre. Actele întreprinse de EPPO în cursul investigațiilor sale sunt strâns legate de etapa urmăririi penale care poate decurge din acestea și, prin urmare, produc efecte în sistemul juridic al statelor membre. În multe cazuri, aceste acte vor fi întreprinse de autoritățile naționale de asigurare a respectării legii, care acționează în conformitate cu instrucțiunile EPPO, în unele cazuri în urma obținerii autorizației unei instanțe naționale.

Prin urmare, este oportun să se considere că actele de procedură ale EPPO care sunt destinate să producă efecte juridice față de terți ar trebui să facă obiectul controlului de către instanțele competente la nivel național, în conformitate cu cerințele și procedurile prevăzute de dreptul intern. Aceasta ar trebui să asigure că actele de procedură ale EPPO care sunt adoptate înainte de punerea sub acuzare și destinate să producă efecte juridice față de terți (o categorie care include suspectul, victima și alte persoane interesate ale căror drepturi ar putea fi afectate în mod negativ de aceste acte) sunt supuse controlului jurisdicțional al instanțelor naționale. Actele de procedură referitoare la alegerea statului membru ale cărui instanțe vor fi competente pentru desfășurarea acțiunii penale, fapt care urmează să fie determinat pe baza criteriilor stabilite în prezentul regulament, sunt destinate să producă efecte juridice față de terți și ar trebui, prin urmare, să facă obiectul controlului jurisdicțional în fața instanțelor naționale, cel mai târziu în etapa de judecată.

⁽¹⁾ Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale (JO L 280, 26.10.2010, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale (JO L 142, 1.6.2012, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 2013/48/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2013 privind dreptul de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale și al procedurilor privind mandatul european de arestare, precum și dreptul ca o persoană terță să fie informată în urma privării de libertate și dreptul de a comunica cu persoane terțe și cu autorități consulare în timpul privării de libertate (JO L 294, 6.11.2013, p. 1).

⁽⁴⁾ Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale (JO L 65, 11.3.2016, p. 1).

⁽⁵⁾ Directiva 2016/1919/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2016 privind asistența juridică gratuită pentru persoanele suspectate și persoanele acuzate în cadrul procedurilor penale și pentru persoanele căutate în cadrul procedurilor privind mandatul european de arestare (JO L 297, 4.11.2016, p. 1).

Acțiunile în fața instanțelor naționale competente pentru omisiunea EPPO de a acționa sunt cele în legătură cu acte de procedură pe care EPPO este obligat legal să le adopte și care sunt destinate să producă efecte juridice față de terți. În cazul în care dreptul intern prevede un control jurisdicțional cu privire la actele de procedură care nu sunt destinate să producă efecte juridice față de terți sau pentru acțiuni în justiție privind omisiunea de a acționa, prezentul regulament nu ar trebui să fie interpretat ca înlocuind sau ca având un impact asupra acestor dispoziții juridice. Statele membre nu ar trebui să fie obligate să prevadă un control jurisdicțional de către instanțele naționale competente al actelor de procedură care nu produc efecte juridice față de terți, cum ar fi numirea experților sau rambursarea cheltuielilor cu martorii.

În cele din urmă, prezentul regulament nu are un impact asupra competențelor instanței de judecată naționale.

- (88) Legalitatea actelor de procedură ale EPPO care sunt destinate să producă efecte juridice față de terți ar trebui să fie supusă controlului jurisdicțional în fața instanțelor naționale. În această privință, ar trebui să fie asigurate căi de atac efective în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din TUE. În plus, după cum se subliniază în jurisprudența Curții de Justiție, normele procedurale naționale care reglementează acțiuni pentru protecția drepturilor individuale conferite de dreptul Uniunii nu trebuie să fie mai puțin favorabile decât cele aplicabile unor acțiuni naționale similare (principiul echivalenței) și nu trebuie să facă practic imposibilă sau excesiv de dificilă exercitarea drepturilor conferite de dreptul Uniunii (principiul eficacității).

Atunci când controlează legalitatea acestor acte, instanțele naționale pot face aceasta pe baza dreptului Uniunii, inclusiv a prezentului regulament, și, de asemenea, pe baza dreptului național care se aplică în măsura în care o chestiune nu face obiectul prezentului regulament. După cum se subliniază în jurisprudența Curții de Justiție, instanțele naționale ar trebui să adreseze întotdeauna Curții de Justiție întrebări preliminare în cazul în care au îndoieli cu privire la validitatea actelor respective în raport cu dreptul Uniunii.

Cu toate acestea, instanțele naționale nu pot adresa Curții de Justiție întrebări preliminare privind validitatea actelor de procedură ale EPPO în ceea ce privește dreptul procedural național sau măsurile naționale de transpunere a directivelor, chiar dacă prezentul regulament face trimitere la acestea. Totuși, aceasta nu aduce atingere trimerilor preliminare privind interpretarea oricărei dispoziții de drept primar, inclusiv tratatele și Carta, sau interpretării și validității oricărei dispoziții a dreptului derivat al Uniunii, inclusiv prezentul regulament și directivele aplicabile. În plus, prezentul regulament nu exclude posibilitatea ca instanțele naționale să controleze validitatea actelor de procedură ale EPPO destinate să producă efecte juridice față de terți în ceea ce privește principiul proporționalității, astfel cum este înscris în dreptul intern.

- (89) Dispozițiile prezentului regulament privind controlul jurisdicțional nu modifică competențele Curții de Justiție de a controla deciziile administrative ale EPPO, care sunt destinate să aibă efecte juridice în raport cu terții, și anume deciziile care nu sunt luate în exercitarea funcțiilor de investigare, urmărire penală și trimitere în judecată. Prezentul regulament nu aduce atingere nici posibilității ca un stat membru al Uniunii Europene, Parlamentul European, Consiliul sau Comisia să introducă acțiuni în anulare, în conformitate cu articolul 263 al doilea paragraf din TFUE și cu articolul 265 primul paragraf din TFUE, nici procedurilor de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în temeiul articolelor 258 și 259 din TFUE.
- (90) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ se aplică în cazul prelucrării de date administrative cu caracter personal efectuate de EPPO.
- (91) Este necesar să fie asigurată aplicarea consecventă și omogenă a normelor de protecție a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal pe întreg teritoriul Uniunii.
- (92) Declarația nr. 21 cu privire la protecția datelor cu caracter personal în domeniul cooperării judiciare în materie penală și al cooperării polițienești, anexată la TUE și la TFUE, prevede că s-ar putea dovedi necesare norme specifice privind protecția datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date în domeniul cooperării judiciare în materie penală și al cooperării polițienești în temeiul articolului 16 din TFUE, având în vedere natura specifică a acestor domenii.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

- (93) Normele prezentului regulament privind protecția datelor cu caracter personal ar trebui interpretate și aplicate în conformitate cu interpretarea și aplicarea Directivei (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, care se va aplica prelucrării datelor cu caracter personal de către autoritățile competente ale statelor membre ale Uniunii Europene în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor.
- (94) Principiul prelucrării echitabile a datelor din domeniul protecției datelor cu caracter personal este o noțiune distinctă de dreptul la un proces echitabil, astfel cum este definit la articolul 47 din Cartă și la articolul 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.
- (95) Dispozițiile privind protecția datelor din prezentul regulament nu aduc atingere normelor aplicabile privind admisibilitatea datelor cu caracter personal ca probe în procedurile judiciare penale.
- (96) Toate statele membre ale Uniunii Europene sunt afiliate la Organizația Internațională de Poliție Criminală (Interpol). Pentru a-și îndeplini misiunea, Interpol primește, stochează și difuzează date cu caracter personal pentru a ajuta autoritățile competente să prevină și să combată criminalitatea internațională. Prin urmare, este adecvat să se consolideze cooperarea dintre Uniune și Interpol prin promovarea unui schimb eficient de date cu caracter personal, asigurând, în același timp, respectarea drepturilor și libertăților fundamentale în ceea ce privește prelucrarea automată a datelor cu caracter personal. Atunci când se transferă date operaționale cu caracter personal de la EPPO către Interpol și către țările care au membri delegați la Interpol, ar trebui să se aplice prezentul regulament, în special dispozițiile privind transferurile internaționale. Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere normelor specifice stabilite în Poziția comună 2005/69/JAI a Consiliului ⁽²⁾ și în Decizia 2007/533/JAI a Consiliului ⁽³⁾.
- (97) Atunci când EPPO transferă date operaționale cu caracter personal unei autorități dintr-o țară terță sau unei organizații internaționale ori către Interpol în temeiul unui acord internațional încheiat în conformitate cu articolul 218 din TFUE, măsuri adecvate de siguranță pentru protecția vieții private și a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice ar trebui să garanteze respectarea dispozițiilor privind protecția datelor din prezentul regulament.
- (98) Pentru a se asigura eficacitatea, fiabilitatea și consecvența monitorizării respectării și aplicării prezentului regulament în ceea ce privește datele operaționale cu caracter personal, astfel cum solicită articolul 8 din Cartă, prezentul regulament ar trebui să stabilească atribuțiile Autorității Europene pentru Protecția Datelor, iar aceasta ar trebui să aibă competențe efective, inclusiv competențe de investigare, corective și de consiliere, care constituie mijloacele necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor respective. Cu toate acestea, competențele Autorității Europene pentru Protecția Datelor nu ar trebui să afecteze în mod necuvenit normele speciale de procedură penală, inclusiv cele referitoare la investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor, sau independența justiției.
- (99) Pentru a permite EPPO să își îndeplinească atribuțiile și să țină cont de evoluțiile din domeniul tehnologiei informației și având în vedere progresele societății informaționale, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE în ceea ce privește alcătuirea și actualizarea listei categoriilor de date operaționale cu caracter personal și a categoriilor de persoane vizate enumerate în anexă. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016 ⁽⁴⁾. În special, pentru a se asigura o participare echitabilă la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul ar trebui să primească toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții ar trebui să aibă acces sistematic la reuniunile grupului de experți al Comisiei care se ocupă de pregătirea actelor delegate.

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89).

⁽²⁾ Poziția comună 2005/69/JAI a Consiliului din 24 ianuarie 2005 privind schimbul de anumite date cu Interpol (JO L 27, 29.1.2005, p. 61).

⁽³⁾ Decizia 2007/533/JAI a Consiliului din 12 iunie 2007 privind înființarea, funcționarea și utilizarea Sistemului de informații Schengen de a doua generație (SIS II) (JO L 205, 7.8.2007, p. 63).

⁽⁴⁾ Acordul interinstituțional dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind o mai bună legiferare (JO L 123, 12.5.2016, p. 1).

- (100) EPPO ar trebui să funcționeze în strânsă colaborare cu alte instituții, organe, oficii și agenții ale Uniunii pentru a facilita exercitarea funcțiilor sale în temeiul prezentului regulament și să stabilească, dacă este necesar, acorduri formale privind norme detaliate referitoare la schimbul de informații și cooperare. O atenție deosebită ar trebui acordată cooperării cu Europol și OLAF pentru a evita suprapunerile și a permite EPPO să obțină informațiile relevante pe care acestea le dețin, precum și să se bazeze pe analiza lor în cadrul anumitor investigații.
- (101) EPPO ar trebui să fie în măsură să obțină toate informațiile relevante care sunt de competența sa stocate în bazele de date și în registrele instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii.
- (102) EPPO și Eurojust ar trebui să devină parteneri și ar trebui să coopereze în chestiuni operaționale, în conformitate cu mandatele lor respective. Această cooperare poate implica toate investigațiile desfășurate de EPPO atunci când sunt considerate a fi necesare sau adecvate schimbul de informații sau coordonarea măsurilor de investigare în ceea ce privește cazurile care țin de competența Eurojust. Oricând EPPO solicită această cooperare din partea Eurojust, EPPO ar trebui să țină legătura cu membrul național din Eurojust al statului membru al procurorului european delegat care instrumentează cazul. Cooperarea operațională poate implica, de asemenea, țări terțe care au încheiat un acord de cooperare cu Eurojust.
- (103) EPPO și OLAF ar trebui să stabilească și să întrețină o cooperare strânsă menită să asigure complementaritatea mandatelor lor respective și să evite duplicarea. În această privință, OLAF ar trebui, în principiu, să nu deschidă nicio anchetă administrativă paralelă cu o investigație instrumentată de EPPO privind aceleași fapte. Aceasta nu ar trebui, totuși, să aducă atingere competenței OLAF de a deschide din proprie inițiativă o anchetă administrativă, în strânsă consultare cu EPPO.
- (104) În toate acțiunile de sprijinire a EPPO, OLAF va acționa independent de Comisie, în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (105) În cazurile în care EPPO nu efectuează o investigație, acesta ar trebui să poată furniza informații relevante care să permită OLAF să aibă în vedere măsuri adecvate în conformitate cu mandatul său. În special, EPPO ar putea avea în vedere informarea OLAF despre cazurile în care nu există motive întemeiate să creadă că se săvârșește sau s-a săvârșit o infracțiune care intră în sfera de competență a EPPO, dar în care poate fi adecvată o anchetă administrativă din partea OLAF, sau în cazurile în care EPPO respinge un caz și este de dorit sesizarea OLAF pentru urmărirea administrativă sau recuperare. Atunci când furnizează informații, EPPO poate solicita ca OLAF să analizeze dacă deschide o anchetă administrativă sau dacă ia alte măsuri de urmărirea sau de monitorizare administrativă, în special în vederea instituirii de măsuri asigurătorii, a recuperării sau a acțiunii disciplinare, în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013.
- (106) În măsura în care procedurile de recuperare sunt amânate ca urmare a deciziilor luate de EPPO în legătură cu investigațiile sau urmărirea penală în temeiul prezentului regulament, nu ar trebui să se considere că este vorba de o greșeală sau o neglijență din partea statelor membre în ceea ce privește procedurile de recuperare, în sensul articolului 122 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾.
- (107) EPPO ar trebui să permită instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii, precum și altor victime să ia măsuri corespunzătoare. Aceasta poate include luarea unor măsuri asigurătorii, în special pentru a preveni orice fapte ilegale care se repetă sau pentru a proteja reputația Uniunii sau pentru a le permite să intervină în calitate de parte civilă în proceduri în conformitate cu dreptul intern. Schimbul de informații ar trebui să aibă loc cu respectarea deplină a independenței EPPO și, numai în măsura în care este posibil, să nu aducă atingere buneii desfășurări și confidențialității investigațiilor.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 320).

- (108) În măsura în care este necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, EPPO ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să stabilească și să întrețină relații de cooperare cu autoritățile din țări terțe și cu organizațiile internaționale. În sensul prezentului regulament, „organizații internaționale” înseamnă organizațiile internaționale și organismele de drept internațional public aflate în subordinea lor sau alte organisme care sunt înființate printr-un acord încheiat între două sau mai multe țări sau în baza unui astfel de acord, precum și Interpol.
- (109) În cazul în care identifică o necesitate operațională de cooperare cu o țară terță sau cu o organizație internațională, colegiul ar trebui să fie în măsură să propună ca Consiliul să atragă atenția Comisiei asupra necesității unei decizii privind caracterul adecvat sau a unei recomandări referitoare la deschiderea negocierilor privind un acord internațional.

Până la încheierea unor noi acorduri internaționale de către Uniune sau aderarea Uniunii la acordurile multilaterale încheiate deja de statele membre, în special cu privire la asistența judiciară în materie penală, statele membre ar trebui să faciliteze exercitarea de către EPPO a funcțiilor sale în conformitate cu principiul cooperării loiale consacrat la articolul 4 alineatul (3) din TUE. În cazul în care acest lucru este permis în temeiul acordului multilateral relevant și sub rezerva acceptării de către țara terță, statele membre ar trebui să recunoască și, dacă este cazul, să notifice EPPO în calitate de autoritate competentă, în scopul punerii în aplicare a respectivelor acorduri multilaterale. Acest lucru poate implica, în unele cazuri, o modificare a respectivelor acorduri, dar renegocierea unor astfel de acorduri nu ar trebui să fie considerată drept o etapă obligatorie, deoarece s-ar putea să nu fie întotdeauna posibilă. Statele membre pot, de asemenea, să notifice EPPO în calitate de autoritate competentă, în scopul punerii în aplicare a altor acorduri internaționale privind asistența judiciară în materie penală încheiate de acestea, inclusiv prin intermediul unei modificări la acordurile respective.

În cazul în care notificarea EPPO în calitate de autoritate competentă în sensul acordurilor multilaterale încheiate deja de statele membre cu țări terțe nu este posibilă sau nu este acceptată de către țările terțe și până la aderarea Uniunii la astfel de acorduri internaționale, procurorii europeni delegați pot utiliza statutul lor de procurori naționali în raport cu țările terțe respective, cu condiția ca aceștia să informeze și, după caz, să se străduiască să obțină consimțământul din partea autorităților țărilor terțe cu privire la faptul că probele colectate din aceste țări terțe pe baza respectivelor acorduri internaționale vor fi utilizate în investigațiile și urmărirea penală desfășurate de EPPO.

EPPO ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să se bazeze pe principiul reciprocității sau al curtoaziei internaționale față de autoritățile țărilor terțe. Acest lucru ar trebui însă să fie efectuat de la caz la caz, în limitele competenței materiale a EPPO și sub rezerva unor eventuale condiții stabilite de autoritățile din țări terțe.

- (110) Statele membre ale Uniunii Europene care nu participă la forma de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea EPPO nu au obligații în temeiul prezentului regulament. După caz, Comisia ar trebui să înainteze propuneri pentru a asigura cooperarea judiciară eficace în materie penală între EPPO și statele membre ale Uniunii Europene care nu participă la forma de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea EPPO. Aceasta ar trebui să vizeze, în special, normele privind cooperarea judiciară în materie penală și extrădare, respectând pe deplin acquis-ul Uniunii în acest domeniu, precum și principiul cooperării loiale în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din TUE.
- (111) Pentru a garanta deplina autonomie și independență a EPPO, ar trebui să se acorde acestuia un buget autonom, ale cărui venituri să provină în principal dintr-o contribuție de la bugetul Uniunii. Regimul financiar, bugetar și de personal al EPPO ar trebui să respecte standardele relevante ale Uniunii aplicabile organismelor menționate la articolul 208 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾, ținând seama totuși de caracterul unic al competenței EPPO de a efectua investigații și urmărirea penală la nivelul Uniunii.
- (112) Costurile măsurilor de investigare întreprinse de EPPO ar trebui să fie acoperite, în principiu, de autoritățile naționale însărcinate cu executarea lor. Costurile excepțional de ridicate pentru măsurile de investigare, precum avizele complexe ale experților, operațiile polițienești extinse sau activitățile de supraveghere pe durate lungi ar putea fi rambursate parțial de EPPO, inclusiv, după caz, prin realocarea resurselor de la alte linii bugetare ale EPPO sau prin modificarea bugetului în conformitate cu prezentul regulament și cu normele financiare aplicabile.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) Nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

Atunci când pregătește propunerea pentru proiectul provizoriu de estimare a veniturilor și cheltuielilor, directorul administrativ ar trebui să țină seama de necesitatea ca EPPO să ramburseze parțial costul măsurilor de investigare extrem de costisitoare acceptate de camera permanentă.

- (113) Cheltuielile operaționale ale EPPO ar trebui să fie acoperite din bugetul EPPO. Acestea ar trebui să includă costurile comunicării operaționale dintre procurorul european delegat și nivelul central al EPPO, cum ar fi costurile de livrare a corespondenței, cheltuielile de deplasare, traducerile necesare pentru funcționarea internă a EPPO și alte costuri care nu au fost suportate anterior de statele membre în timpul unei investigații, care rezultă doar datorită faptului că EPPO și-a asumat responsabilități pentru investigarea și urmărirea penală. Cu toate acestea, costurile suportate de biroul procurorilor europeni delegați și de activitatea de secretariat a acestuia ar trebui să fie suportate de statele membre.

În conformitate cu articolul 332 din TFUE, cheltuielile care rezultă din punerea în aplicare a EPPO vor fi suportate de către statele membre. Cheltuielile respective nu includ costurile administrative generate pentru instituții în sensul articolului 13 alineatul (1) din TUE.

- (114) Colegiul ar trebui, în principiu, să delege întotdeauna directorului administrativ competențele conferite autorității împuternicite să facă numiri prin Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți de a încheia contracte de muncă⁽¹⁾ (denumit în continuare „Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil”), cu excepția cazului în care circumstanțe specifice fac necesară exercitarea competenței respective de către colegiu.
- (115) Directorul administrativ, în calitate de ordonator de credite, răspunde de punerea în aplicare a bugetului EPPO. Atunci când consultă camera permanentă în privința unor măsuri de investigare excepțional de costisitoare, directorul administrativ este responsabil pentru decizia cu privire la cuantumul grantului care urmează să fie atribuit, pe baza resurselor financiare disponibile și în conformitate cu criteriile stabilite în regulamentul intern de procedură al EPPO.
- (116) Remunerarea procurorilor europeni delegați, în calitatea lor de consilieri speciali, care va fi stabilită prin intermediul unui acord direct, ar trebui să se bazeze pe o decizie specifică pe care trebuie să o adopte colegiul. Respectiva decizie ar trebui, între altele, să asigure că procurorii europeni delegați, în cazul specific în care vor exercita și funcții în calitate de procurori naționali în conformitate cu articolul 13 alineatul (3), vor continua, în principiu, să fie plătiți în calitate de procurori naționali și că remunerarea primită în calitate de consultant special se va referi numai la echivalentul activității desfășurate în numele EPPO în calitate de procuror european delegat. Fiecare stat membru își menține competența de a stabili în legislația sa, în conformitate cu legislația Uniunii, condițiile pentru acordarea de prestații în cadrul regimului general de asigurări sociale din țările lor.
- (117) Pentru ca EPPO să fie pe deplin operațional la data care urmează a fi stabilită, acesta va avea nevoie de personal cu experiență în cadrul instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii. În vederea satisfacerii acestei necesități, recrutarea, de către EPPO, de agenți temporari și agenți contractuali care lucrează deja în instituții, organe, oficii sau agenții ale Uniunii ar trebui să fie facilitată prin garantarea continuității drepturilor contractuale ale respectivilor membri ai personalului în cazul în care sunt recrutați de EPPO în faza sa de instituire, până la un an de la data la care EPPO devine operațional, în conformitate cu decizia menționată la articolul 120 alineatul (2).
- (118) Procedurile EPPO ar trebui să fie transparente în conformitate cu articolul 15 alineatul (3) din TFUE, iar colegiul ar trebui să adopte dispoziții specifice privind modul în care se garantează dreptul de acces public la documente. Nimic din prezentul regulament nu este menit să restricționeze dreptul de acces public la documente, în măsura în care acest drept este garantat în Uniune și în statele membre, în special în temeiul articolului 42 din Cartă și în temeiul altor dispoziții relevante.

⁽¹⁾ Regulamentul nr. 31/CEE, 11/CEEA al Consiliului de stabilire a statutului funcționarilor și a regimului aplicabil celorlalți agenți ai Comunității Economice Europene și ai Comunității Europene a Energiei Atomice (JO 45, 14.6.1962, p. 1385).

- (119) Normele generale privind transparența care se aplică agențiilor Uniunii ar trebui să se aplice și EPPO, însă numai în ceea ce privește alte documente decât dosarele, inclusiv imaginile electronice ale dosarelor respective, pentru a nu pune în pericol în niciun fel cerința de confidențialitate în activitatea sa operațională. La fel, anchetele administrative întreprinse de Ombudsmanul European ar trebui să respecte cerința de confidențialitate a EPPO. În vederea asigurării integrității investigațiilor și urmărilor penale ale EPPO, documentele referitoare la activitatea operațională nu ar trebui să fie reglementate de normele de transparență.
- (120) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată și, la 10 martie 2014, a emis un aviz.
- (121) Reprezentanții statelor membre, reuniți la nivel de șefi de stat sau de guvern la Bruxelles la 13 decembrie 2003, au stabilit sediul EPPO în conformitate cu dispozițiile Deciziei din 8 aprilie 1965 ⁽¹⁾,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

OBIECT ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect

Prin prezentul regulament se instituie Parchetul European (EPPO) și se stabilesc normele privind funcționarea acestuia.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „stat membru” înseamnă, cu excepția cazurilor în care se indică altfel, în special în cuprinsul capitolului VIII, un stat membru care participă la forma de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea EPPO, astfel cum este considerată a fi autorizată în temeiul articolului 86 alineatul (1) al treilea paragraf din TFUE, sau în urma unei decizii adoptate în conformitate cu articolul 331 alineatul (1) al doilea sau al treilea paragraf din TFUE;
2. „persoană” înseamnă orice persoană fizică sau juridică;
3. „interese financiare ale Uniunii” înseamnă toate veniturile, cheltuielile și bunurile acoperite de, dobândite prin sau datorate bugetului Uniunii și bugetelor instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor înființate în temeiul tratatelor, precum și bugetelor gestionate și monitorizate de acestea;
4. „personalul EPPO” înseamnă personalul la nivel central care sprijină colegiul, camerele permanente, procurorul-șef european, procurorii europeni, procurorii europeni delegați și directorul administrativ în activitatea de zi cu zi a acestora în îndeplinirea atribuțiilor EPPO în temeiul prezentului regulament;
5. „procuror european delegat care instrumentează cazul” înseamnă un procuror european delegat responsabil pentru investigațiile și urmările penale pe care le-a inițiat, care i-au fost atribuite sau pe care le-a preluat în temeiul dreptului de evocare în conformitate cu articolul 27;
6. „procuror european delegat asistent” înseamnă un procuror european delegat situat într-un alt stat membru decât statul membru al procurorului european delegat care instrumentează cazul, în care se desfășoară o investigație sau o altă măsură care i-a fost atribuită;

⁽¹⁾ Decizia (67/446/CEE) (67/30/Euratom) a reprezentanților guvernelor statelor membre din 8 aprilie 1965 privind sediul provizoriu al anumitor instituții și departamente ale Comunităților (JO CEE 152, 13.7.1967, p. 18).

7. „date cu caracter personal” înseamnă orice informație privind o persoană fizică identificată sau identificabilă (denumită în continuare „persoana vizată”); o persoană fizică identificabilă este o persoană care poate fi identificată, direct sau indirect, în special prin referire la un element de identificare, cum ar fi un nume, un număr de identificare, date de localizare, un identificator online, sau la unul sau mai multe elemente specifice, proprii identității sale fizice, fiziologice, genetice, mentale, economice, culturale sau sociale;
8. „prelucrare” înseamnă orice operațiune sau set de operațiuni efectuate asupra datelor cu caracter personal sau asupra seturilor de date cu caracter personal, cu sau fără utilizarea de mijloace automatizate, cum ar fi colectarea, înregistrarea, organizarea, structurarea, stocarea, adaptarea sau modificarea, extragerea, consultarea, utilizarea, dezvăluirea prin transmitere, diseminarea sau punerea la dispoziție în orice alt mod, alinierea sau combinarea, restricționarea, ștergerea sau distrugerea;
9. „restricționarea prelucrării” înseamnă marcarea datelor cu caracter personal stocate cu scopul de a limita prelucrarea viitoare a acestora;
10. „creare de profiluri” înseamnă orice formă de prelucrare automată a datelor cu caracter personal care constă în utilizarea datelor cu caracter personal pentru a evalua anumite aspecte personale referitoare la o persoană fizică, în special pentru a analiza sau prevedea aspecte privind performanța la locul de muncă, situația economică, sănătatea, preferințele personale, interesele, fiabilitatea, comportamentul, locul în care se află persoana fizică respectivă sau deplasările acesteia;
11. „pseudonimizare” înseamnă prelucrarea datelor cu caracter personal într-un asemenea mod încât acestea să nu mai poată fi atribuite unei anume persoane vizate fără a se utiliza informații suplimentare, cu condiția ca aceste informații suplimentare să fie stocate separat și să facă obiectul unor măsuri de natură tehnică și organizatorică care să asigure neatribuirea respectivelor date cu caracter personal unei persoane fizice identificate sau identificabile;
12. „sistem de evidență a datelor” înseamnă orice set structurat de date cu caracter personal accesibile conform unor criterii specifice, fie ele centralizate, descentralizate sau repartizate după criterii funcționale sau geografice;
13. „operator” înseamnă EPPO sau altă autoritate competentă care, singură sau împreună cu altele, stabilește scopurile și mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal; atunci când scopurile și mijloacele prelucrării sunt stabilite prin dreptul Uniunii sau dreptul unui stat membru al Uniunii Europene, operatorul sau criteriile specifice pentru desemnarea acestuia pot fi prevăzute în dreptul Uniunii sau în dreptul unui stat membru al Uniunii Europene;
14. „persoană împuternicită de operator” înseamnă persoana fizică sau juridică, autoritatea publică, agenția sau alt organism care prelucrează datele cu caracter personal în numele operatorului;
15. „destinatar” înseamnă persoana fizică sau juridică, autoritatea publică, agenția sau orice alt organism căruia îi sunt transmise datele cu caracter personal, fie că aceasta este sau nu o parte terță. Cu toate acestea, autoritățile publice din statele membre ale Uniunii Europene, altele decât autoritățile competente definite la articolul 3 punctul 7 litera (a) din Directiva (UE) 2016/680, cărora li se comunică date cu caracter personal în cadrul unei anumite investigații a EPPO nu sunt considerate destinatari; prelucrarea acestor date de către autoritățile publice respective respectă normele aplicabile în materie de protecție a datelor, în conformitate cu scopurile prelucrării;
16. „încălcarea securității datelor cu caracter personal” înseamnă o încălcare a securității care duce, în mod accidental sau ilegal, la distrugerea, pierderea, modificarea sau dezvăluirea neautorizată a datelor cu caracter personal transmise, stocate sau prelucrate într-un alt mod sau la accesul neautorizat la acestea;
17. „date administrative cu caracter personal” înseamnă toate datele cu caracter personal prelucrate de EPPO, cu excepția datelor operaționale cu caracter personal;
18. „date operaționale cu caracter personal” înseamnă toate datele cu caracter personal prelucrate de EPPO în scopurile prevăzute la articolul 49;

19. „date genetice” înseamnă datele cu caracter personal referitoare la caracteristicile genetice moștenite sau dobândite ale unei persoane fizice, care oferă informații unice privind fiziologia sau sănătatea persoanei respective și care rezultă în special în urma unei analize a unei mostre de material biologic recoltate de la persoana în cauză;
20. „date biometrice” înseamnă date cu caracter personal care rezultă în urma unor tehnici de prelucrare specifice referitoare la caracteristicile fizice, fiziologice sau comportamentale ale unei persoane fizice care permit sau confirmă identificarea unică a respectivei persoane, cum ar fi imaginile faciale sau datele dactiloscopice;
21. „date privind sănătatea” înseamnă date cu caracter personal legate de sănătatea fizică sau mentală a unei persoane fizice, inclusiv prestarea de servicii de asistență medicală, care dezvăluie informații despre starea de sănătate a acesteia;
22. „autoritate de supraveghere” înseamnă o autoritate publică independentă instituită de un stat membru al Uniunii Europene în temeiul articolului 51 din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ sau în temeiul articolului 41 din Directiva (UE) 2016/680;
23. „organizație internațională” înseamnă o organizație și organismele sale subordonate reglementate de dreptul internațional public sau orice alt organism care este instituit printr-un acord încheiat între două sau mai multe țări sau în temeiul unui astfel de acord.

CAPITOLUL II

INSTITUIREA, ATRIBUȚIILE ȘI PRINCIPIILE DE BAZĂ ALE EPPO

Articolul 3

Instituire

- (1) EPPO este instituit ca organ al Uniunii.
- (2) EPPO are personalitate juridică.
- (3) EPPO cooperează cu Eurojust și se bazează pe sprijinul Eurojust în conformitate cu articolul 100.

Articolul 4

Atribuții

EPPO are competența de a investiga, de a urmări penal și de a trimite în judecată pe autorii infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii [prevăzute în Directiva (UE) 2017/1371 și stabilite în prezentul regulament] și pe complicii acestora. În acest sens, EPPO desfășoară investigații, efectuează acte de urmărire penală și exercită acțiunea publică în cadrul instanțelor competente din statele membre, până la finalizarea cazului.

Articolul 5

Principiile de bază ale activităților

- (1) EPPO se asigură că activitățile sale respectă drepturile consacrate în Cartă.
- (2) EPPO este obligat să respecte principiile statului de drept și proporționalității în toate activitățile sale.
- (3) Investigațiile și urmărirea penală desfășurate în numele EPPO sunt reglementate de prezentul regulament. Dreptul intern se aplică în măsura în care un aspect nu este reglementat de prezentul regulament. Dacă prezentul regulament nu prevede altfel, dreptul intern aplicabil este dreptul statului membru al cărui procuror european delegat instrumentează cazul în conformitate cu articolul 13 alineatul (1). Atunci când un aspect este reglementat atât de dreptul intern, cât și de prezentul regulament, prevalează acesta din urmă.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

(4) EPPO își desfășoară investigațiile în mod imparțial și caută toate probele relevante, atât incriminatoare, cât și dezincriminatoare.

(5) EPPO inițiază și desfășoară investigațiile fără întârzieri nejustificate.

(6) Autoritățile naționale competente asistă și sprijină în mod activ investigațiile și urmărirea penală desfășurate de EPPO. Orice acțiune, politică sau procedură în temeiul prezentului regulament se orientează după principiul cooperării loiale.

Articolul 6

Independență și răspundere

(1) EPPO este independent. Procurorul-șef european, procurorii-șefi europeni adjuncți, procurorii europeni, procurorii europeni delegați, directorul administrativ, precum și personalul EPPO acționează în interesul Uniunii în ansamblu, astfel cum este definit prin lege, nu solicită și nu acceptă instrucțiuni de la nicio persoană din afara EPPO, de la niciun stat membru al Uniunii Europene sau instituție, organ, oficiu sau agenție a Uniunii în exercitarea atribuțiilor care le revin în temeiul prezentului regulament. Statele membre ale Uniunii Europene și instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii respectă independența EPPO și nu încercă să îl influențeze în exercitarea atribuțiilor sale.

(2) EPPO răspunde în fața Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei pentru activitățile sale generale și prezintă rapoarte anuale în conformitate cu articolul 7.

Articolul 7

Raportare

(1) În fiecare an, EPPO elaborează și pune la dispoziție public un raport anual privind activitățile sale generale, în limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii. Acesta transmite raportul Parlamentului European și parlamentelor naționale, precum și Consiliului și Comisiei.

(2) Procurorul-șef european se prezintă o dată pe an în fața Parlamentului European și a Consiliului, precum și în fața parlamentelor naționale ale statelor membre la cererea acestora, pentru a raporta cu privire la activitățile generale ale EPPO, fără a aduce atingere obligației EPPO de discreție și de confidențialitate în ceea ce privește cazurile individuale și datele cu caracter personal. Procurorul-șef european poate fi înlocuit de unul dintre procurorii-șefi europeni adjuncți la audierile organizate de către parlamentele naționale.

CAPITOLUL III

STATUTUL, STRUCTURA ȘI ORGANIZAREA EPPO

SECȚIUNEA 1

Statutul și structura EPPO

Articolul 8

Structura EPPO

(1) EPPO este un organ indivizibil al Uniunii, care funcționează ca un parchet unic cu o structură descentralizată.

(2) EPPO este organizat la nivel central și la nivel descentralizat.

(3) Nivelul central este reprezentat de un parchet central situat la sediul EPPO. Parchetul central este alcătuit din colegiu, camerele permanente, procurorul-șef european, procurorii-șefi europeni adjuncți, procurorii europeni și directorul administrativ.

- (4) Nivelul descentralizat este alcătuit din procurori europeni delegați situați în statele membre.
- (5) Parchetul central și procurorii europeni delegați sunt asistați de personalul EPPO în îndeplinirea sarcinilor lor în temeiul prezentului regulament.

Articolul 9

Colegiul

- (1) Colegiul EPPO este alcătuit din procurorul-șef european și din câte un procuror european pentru fiecare stat membru. Procurorul-șef european prezidează reuniunile colegiului și răspunde de pregătirea acestora.
- (2) Colegiul se reunește periodic și este responsabil de controlul general al activităților EPPO. Acesta ia decizii privind chestiuni strategice și chestiuni generale derivate din cazuri individuale, în special pentru a asigura coerența, eficiența și consecvența politicii EPPO în materie de urmărire penală în toate statele membre, precum și cu privire la o serie de alte chestiuni, astfel cum sunt specificate în prezentul regulament. Colegiul nu este implicat în decizii operaționale în cazuri individuale. Regulamentul intern de procedură al EPPO prevede modalitățile exercitării de către colegiu a activităților de supraveghere generală și de luare a deciziilor privind chestiuni strategice și probleme generale, în conformitate cu prezentul articol.
- (3) La propunerea procurorului-șef european și în conformitate cu regulamentul intern de procedură al EPPO, colegiul instituie camere permanente.
- (4) Colegiul adoptă regulamentul intern de procedură al EPPO în conformitate cu articolul 21 și prevede de asemenea responsabilitățile pentru executarea funcțiilor membrilor colegiului, precum și ale personalului EPPO.
- (5) Dacă nu se specifică altfel în prezentul regulament, colegiul adoptă decizii prin majoritate simplă. Orice membru al colegiului are dreptul de a iniția votarea privind aspecte care urmează a fi decise de către colegiu. Fiecare membru al colegiului dispune de un vot. Procurorul-șef european dispune de votul decisiv în caz de egalitate de voturi cu privire la orice aspect care trebuie să fie decis de către colegiu.

Articolul 10

Camerele permanente

- (1) Camerele permanente sunt prezidate de procurorul-șef european sau de unul dintre procurorii-șefi europeni adjuncți sau de către un procuror european numit în calitate de președinte în conformitate cu regulamentul intern de procedură al EPPO. În plus față de președinte, camerele permanente au doi membri permanenți. Numărul de camere permanente și alcătuirea acestora, precum și repartizarea competențelor între camere țin seama în mod corespunzător de necesitățile operaționale ale EPPO și se stabilesc în conformitate cu regulamentul intern de procedură al EPPO.

Regulamentul intern de procedură al EPPO asigură o distribuție echitabilă a volumului de lucru pe baza unui sistem de alocare aleatorie a cazurilor și, în situații excepționale, stabilește proceduri, atunci când acest lucru este necesar pentru buna funcționare a EPPO, care să permită procurorului-șef european să decidă abaterea de la principiul alocării aleatorii.

- (2) Camerele permanente monitorizează și direcționează investigațiile și urmărirea penală desfășurate de procurorii europeni delegați în conformitate cu prezentul articol alineatele (3), (4) și (5). Acestea asigură, de asemenea, coordonarea investigațiilor și urmărirea penală în cazurile transfrontaliere, precum și punerea în aplicare a deciziilor luate de colegiu în conformitate cu articolul 9 alineatul (2).
- (3) În conformitate cu condițiile și procedurile stabilite de prezentul regulament, după caz și după revizuirea unui proiect de decizie propus de procurorul european delegat care instrumentează cazul, camerele permanente decid asupra următoarelor chestiuni:

- (a) trimiterea în judecată în conformitate cu articolul 36 alineatele (1), (3) și (4);
- (b) închiderea unui caz în conformitate cu articolul 39 alineatul (1) literele (a)-(g);

- (c) aplicarea unei proceduri simplificate de urmărire penală și instruirea procurorului european delegat să acționeze în vederea închiderii finale a cazului în conformitate cu articolul 40;
- (d) trimiterea unui caz către autoritățile naționale în conformitate cu articolul 34 alineatul (1), (2), (3) sau (6);
- (e) redeschiderea unei investigații în conformitate cu articolul 39 alineatul (2).
- (4) Atunci când este necesar, camerele permanente iau următoarele decizii în conformitate cu condițiile și procedurile stabilite de prezentul regulament:
- (a) dau instrucțiuni procurorului european delegat să inițieze o investigație în conformitate cu normele de la articolul 26 alineatele (1)-(4) în cazul în care nu a fost inițiată nicio investigație;
- (b) dau instrucțiuni procurorului european delegat să își exercite dreptul de evocare în conformitate cu articolul 27 alineatul (6) atunci când cazul nu a fost evocat;
- (c) transmit colegiului aspecte strategice sau chestiuni generale care decurg din cazuri individuale în conformitate cu articolul 9 alineatul (2);
- (d) alocă un caz în conformitate cu articolul 26 alineatul (3);
- (e) realocă un caz în conformitate cu articolul 26 alineatul (5) sau articolul 28 alineatul (3);
- (f) aprobă decizia unui procuror european de a efectua investigația el însuși sau ea însăși în conformitate cu articolul 28 alineatul (4).
- (5) Camera permanentă competentă, acționând prin intermediul procurorului european care supraveghează investigația sau urmărirea penală, poate da instrucțiuni într-un caz specific, în conformitate cu dreptul intern aplicabil, procurorului european delegat care instrumentează cazul, atunci când acest lucru este necesar pentru instrumentarea eficientă a investigației sau a urmăririi penale, în interesul justiției sau pentru a asigura funcționarea coerentă a EPPO.
- (6) Camera permanentă adoptă decizii prin majoritate simplă. Camera votează la solicitarea oricărui dintre membrii săi. Fiecare membru dispune de un singur vot. Președintele dispune de votul decisiv în caz de egalitate de voturi. Deciziile se iau în urma deliberării din cadrul reuniunilor camerei, pe baza, după caz, a proiectului de decizie propus de procurorul european delegat care instrumentează cazul.

Toate materialele unui caz se pun, la cerere, la dispoziția camerei permanente competente în scopul pregătirii deciziilor.

- (7) Camerele permanente pot decide să își delege competența de a adopta decizii în temeiul alineatului (3) litera (a) sau (b) de la prezentul articol și, în ultimul caz, numai în ceea ce privește normele stabilite la articolul 39 alineatul (1) literele (a)-(f), procurorului european care supraveghează cazul în conformitate cu articolul 12 alineatul (1), în cazurile în care această delegare poate fi justificată temeinic pe baza unor motive ce țin de gradul de gravitate al infracțiunii sau de complexitatea procedurilor în cazul individual, cu privire la o infracțiune care a cauzat sau riscă să cauzeze prejudicii intereselor financiare ale Uniunii în valoare de sub 100 000 EUR. Regulamentul intern de procedură al EPPO stabilește orientări cu scopul de a asigura o aplicare consecventă în cadrul EPPO.

Camera permanentă informează procurorul-șef european despre orice decizie de delegare a competenței sale de a adopta decizii. La primirea acestor informații, procurorul-șef european poate, în termen de trei zile, să solicite camerei permanente să își reexamineze decizia în cazul în care procurorul-șef european consideră că acest lucru este impus de interesul de a asigura coerența investigațiilor și urmăririlor penale ale EPPO. În cazul în care procurorul-șef european este membru al camerei permanente relevante, unul dintre procurorii-șefi europeni adjuncți exercită dreptul de a solicita reexaminarea menționată. Procurorul european însărcinat cu supravegherea raportează camerei permanente cu privire la închiderea finală a cazului, precum și cu privire la orice informații sau circumstanțe considerate de acesta ca impunând o nouă evaluare a oportunității de a menține delegarea, în special în circumstanțele menționate la articolul 36 alineatul (3).

Decizia de a delega competența de a adopta decizii poate fi retrasă în orice moment la cererea unui membru al camerei permanente și se hotărăște în conformitate cu alineatul (6) de la prezentul articol. O delegare se retrage atunci când un procuror european delegat îl înlocuiește pe procurorul european în conformitate cu articolul 16 alineatul (7).

Pentru a asigura aplicarea coerentă a principiului delegării, fiecare cameră permanentă raportează anual colegiului cu privire la utilizarea delegării.

(8) Normele interne de procedură ale EPPO autorizează camerele să adopte decizii prin intermediul unei proceduri scrise care urmează să fie prevăzută în detaliu în regulamentul intern de procedură al EPPO.

Toate deciziile adoptate și instrucțiunile furnizate în conformitate cu alineatele (3), (4) (5) și (7) se consemnează în scris și devin parte din dosar.

(9) În plus față de membrii permanenți, procurorul european care supraveghează o investigație sau o urmărire penală în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) participă la deliberările camerei permanente. Procurorul european are drept de vot, exceptând în ceea ce privește deciziile camerei permanente privind delegarea sau retragerea delegării în conformitate cu alineatul (7) de la prezentul articol, privind alocarea și realocarea în conformitate cu articolul 26 alineatele (3), (4) și (5), cu articolul 27 alineatul (6) și privind trimiterea în judecată în conformitate cu articolul 36 alineatul (3), în situația în care mai multe state membre sunt competente să judece cazul, precum și în situațiile menționate la articolul 31 alineatul (8).

O cameră permanentă poate, de asemenea, fie la cererea unui procuror european, fie a unui procuror european delegat sau din proprie inițiativă, să invite alți procurori europeni sau procurorii europeni delegați care sunt vizați de un caz să participe la reuniunile sale fără drept de vot.

(10) Președinții camerelor permanente, în conformitate cu regulamentul intern de procedură al EPPO, informează colegiul cu privire la deciziile luate în temeiul prezentului articol, pentru a permite colegiului să își îndeplinească rolul în temeiul articolului 9 alineatul (2).

Articolul 11

Procurorul-șef european și procurorii-șefi europeni adjuncți

(1) Procurorul-șef european este șeful EPPO. Procurorul-șef european organizează activitatea EPPO, conduce activitățile acestuia și adoptă decizii în conformitate cu prezentul regulament și cu regulamentul intern de procedură al EPPO.

(2) Se numesc doi procurori-șefi europeni adjuncți care îl asistă pe procurorul-șef european în exercitarea atribuțiilor sale sau îl înlocuiesc atunci când acesta este absent sau nu poate îndeplini atribuțiile respective.

(3) Procurorul-șef european reprezintă EPPO față de instituțiile Uniunii și ale statelor membre ale Uniunii Europene, precum și față de părțile terțe. Procurorul-șef european poate să își delege atribuțiile în materie de reprezentare unuia dintre procurorii-șefi europeni adjuncți sau unui procuror european.

Articolul 12

Procurorii europeni

(1) Procurorii europeni, în numele camerei permanente și în conformitate cu orice instrucțiune emisă de aceasta în conformitate cu articolul 10 alineatele (3), (4) și (5), supraveghează investigațiile și urmărirea penală de care sunt responsabili procurorii europeni delegați care instrumentează cazurile în statele lor membre de origine. Procurorii europeni prezintă sinteze ale cazurilor aflate sub supravegherea lor și, după caz, propuneri privind deciziile care urmează să fie luate de camera sus-menționată, pe baza proiectelor de decizii pregătite de procurorii europeni delegați.

Fără a aduce atingere articolului 16 alineatul (7), regulamentul intern de procedură al EPPO prevede un mecanism de înlocuire între procurorii europeni, atunci când procurorul european însărcinat cu supravegherea este temporar absent de la îndatoririle sale sau nu este disponibil, din alte motive, pentru a exercita funcțiile procurorilor europeni. Înlocuitorul procurorului european poate îndeplini orice funcție a unui procuror european, cu excepția posibilității de a instrumenta o investigație prevăzută la articolul 28 alineatul (4).

(2) Procurorul european poate solicita, în mod excepțional, din motive legate de volumul de muncă aferent numărului ridicat de investigații și urmăriri penale în statul membru de origine al procurorului european sau ca urmare a unui conflict de interese personal, ca supravegherea investigațiilor și a urmărilor penale în cazuri individuale instrumentate de către procurori europeni delegați în statul său membru de origine să fie atribuită altor procurori europeni, sub rezerva acordului acestora din urmă. Procurorul-șef european decide cu privire la cerere în funcție de volumul de muncă al unui procuror european. În cazul unui conflict de interese privind un procuror european, procurorul-șef european dă curs solicitării. Regulamentul intern de procedură al EPPO stabilește principiile care guvernează decizia respectivă și procedura pentru alocarea ulterioară a cazurilor respective. Articolul 28 alineatul (4) nu se aplică investigațiilor și urmărilor penale supravegheate în conformitate cu prezentul alineat.

(3) Procurorii europeni însărcinați cu supravegherea pot, în cazuri specifice și în conformitate cu dreptul intern aplicabil și cu instrucțiunile date de camera permanentă competentă, să dea instrucțiuni procurorului european delegat care instrumentează cazul, ori de câte ori acest lucru este necesar pentru instrumentarea eficientă a investigației sau a urmării penale sau în interesul justiției sau pentru a asigura funcționarea coerentă a EPPO.

(4) În cazul în care dreptul intern al unui stat membru prevede o reexaminare internă a anumitor acte în cadrul structurii unui parchet național, revizuirea acestor acte întreprinsă de procurorul european delegat ar trebui să intre în sfera competențelor de supraveghere ale procurorului european însărcinat cu supravegherea, în conformitate cu regulamentul intern de procedură al EPPO, fără a aduce atingere competențelor de supraveghere și de monitorizare ale camerei permanente.

(5) Procurorii europeni acționează ca legătură și canal de informații între camerele permanente și procurorii europeni delegați în statele lor membre de origine respective. Aceștia monitorizează punerea în aplicare a atribuțiilor EPPO în statele lor membre respective, în strânsă consultare cu procurorii europeni delegați. Aceștia se asigură, în conformitate cu prezentul regulament și cu regulamentul intern de procedură al EPPO, că toate informațiile relevante de la parchetul central sunt furnizate procurorilor europeni delegați și invers.

Articolul 13

Procurorii europeni delegați

(1) Procurorii europeni delegați acționează în numele EPPO în statele lor membre respective și au aceleași competențe ca procurorii naționali în ceea ce privește investigațiile, urmăririle penale și trimiterea în judecată, în completarea și sub rezerva competențelor și statutului specific conferite acestora și în condițiile prevăzute de prezentul regulament.

Procurorii europeni delegați sunt responsabili pentru investigațiile și urmăririle penale pe care le-au inițiat, care le-au fost alocate sau pe care le-au preluat în temeiul dreptului de evocare. Procurorii europeni delegați urmează indicațiile și instrucțiunile camerei permanente responsabile pentru caz, precum și instrucțiunile procurorului european însărcinat cu supravegherea.

Procurorii europeni delegați sunt, de asemenea, responsabili pentru trimiterea în judecată, având în special competența de a pleda, de a participa la obținerea de probe și de a exercita căile de atac disponibile în conformitate cu dreptul intern.

(2) În fiecare stat membru există doi sau mai mulți procurori europeni delegați. Procurorul-șef european, după consultarea autorităților relevante ale statului membru relevant și ajungerea la un acord cu acestea, aprobă numărul de procurori europeni delegați, precum și diviziunea funcțională și teritorială a competențelor între procurorii europeni delegați din fiecare stat membru.

(3) Procurorii europeni delegați pot exercita de asemenea atribuțiile procurorilor naționali, în măsura în care acest lucru nu îi împiedică să își îndeplinească obligațiile ce le revin în temeiul prezentului regulament. Aceștia îl informează pe procurorul european însărcinat cu supravegherea cu privire la astfel de atribuții. În cazul în care, în orice moment, nu își poate îndeplini atribuțiile de procuror european delegat din cauza exercitării acestor atribuții în calitate de procuror național, procurorul european delegat notifică procurorul european însărcinat cu supravegherea, care consultă autoritățile naționale de urmărire penală competente pentru a stabili dacă ar trebui să se acorde prioritate atribuțiilor acestuia în temeiul prezentului regulament. Procurorul european poate propune camerei permanente să realoce cazul unui alt procuror european delegat în același stat membru sau să instrumenteze direct investigațiile, în conformitate cu articolul 28 alineatele (3) și (4).

SECȚIUNEA 2

Numirea și eliberarea din funcție a membrilor EPPO

Articolul 14

Numirea și eliberarea din funcție a procurorului-șef european

- (1) Parlamentul European și Consiliul îl numesc de comun acord pe procurorul-șef european pentru un mandat de șapte ani, care nu poate fi reînnoit. Consiliul hotărăște cu majoritate simplă.
- (2) Procurorul-șef european este selectat din rândul candidaților:
 - (a) care sunt membri activi în cadrul parchetelor sau al magistraturii statelor membre, sau sunt procurori europeni activi;
 - (b) care oferă toate garanțiile de independență;
 - (c) care dețin calificările necesare pentru numirea în cele mai înalte funcții de la nivelul parchetelor și al magistraturilor din statele lor membre respective și care dispun de experiența practică relevantă în ceea ce privește sistemele juridice naționale, investigațiile financiare și cooperarea judiciară internațională în materie penală, sau care au ocupat funcția de procurori europeni; și
 - (d) care dispun de o experiență managerială suficientă și de calificările suficiente pentru această poziție.
- (3) Selecția se bazează pe un apel deschis pentru candidaturi, care se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, după care un juriu de selecție întocmește o listă scurtă de candidați calificați, care va fi transmisă Parlamentului European și Consiliului. Juriul de selecție cuprinde douăsprezece persoane din rândul foștilor membri ai Curții de Justiție și ai Curții de Conturi, din rândul foștilor membri naționali ai Eurojust, al membrilor instanțelor naționale supreme, din rândul procurorilor de înalt nivel sau al juriștilor ale căror competențe sunt recunoscute. Una dintre persoanele selectate este propusă de Parlamentul European. Consiliul stabilește regulamentul de funcționare al juriului de selecție și adoptă o decizie de numire a membrilor acestuia pe baza unei propuneri din partea Comisiei.
- (4) În cazul în care un procuror european este numit în funcția de procuror-șef european, funcția sa de procuror european se ocupă fără întârziere, în conformitate cu procedura stabilită la articolul 16 alineatele (1) și (2).
- (5) Curtea de Justiție, la cererea Parlamentului European, a Consiliului sau a Comisiei, îl poate elibera din funcție pe procurorul-șef european în cazul în care constată că acesta nu mai îndeplinește condițiile necesare pentru exercitarea atribuțiilor sale sau este găsit vinovat de săvârșirea unei abateri grave.
- (6) În cazul în care procurorul-șef european demisionează, este eliberat din funcție sau părăsește funcția din orice alt motiv, funcția se ocupă imediat în conformitate cu procedura de la alineatele (1), (2) și (3).

Articolul 15

Numirea și eliberarea din funcție a procurorilor-șefi europeni adjuncți

- (1) Colegiul numește doi procurori europeni care să ocupe funcția de procurori-șefi europeni adjuncți pentru un mandat de trei ani care poate fi reînnoit, care nu depășește duratele mandatelor lor de procurori europeni. Procesul de selecție este reglementat de regulamentul intern de procedură al EPPO. Procurorii-șefi europeni adjuncți își mențin statutul de procurori europeni.
- (2) Normele și condițiile pentru exercitarea funcției de procuror-șef european adjunct sunt stabilite prin regulamentul intern de procedură al EPPO. În cazul în care un procuror european nu își mai poate îndeplini atribuțiile de procuror-șef european adjunct, colegiul, în conformitate cu regulamentul intern de procedură al EPPO, poate decide eliberarea din funcția respectivă a procurorului-șef european adjunct.
- (3) În cazul în care un procuror-șef european adjunct demisionează, este eliberat din funcție sau părăsește funcția de procuror-șef european adjunct din orice alt motiv, funcția se ocupă fără întârziere în conformitate cu procedura stabilită la prezentul articol alineatul (1). Sub rezerva normelor de la articolul 16, persoana își păstrează funcția de procuror european.

*Articolul 16***Numirea și eliberarea din funcție a procurorilor europeni**

- (1) Fiecare stat membru desemnează trei candidați pentru funcția de procuror european din rândul candidaților:
 - (a) care sunt membri activi în cadrul parchetelor sau al magistraturii statului membru relevant;
 - (b) care oferă toate garanțiile de independență; și
 - (c) care dețin calificările necesare pentru numirea în cele mai înalte funcții de la nivelul parchetelor și al magistraturilor din statele lor membre respective și care dispun de experiența practică relevantă în ceea ce privește sistemele juridice naționale, investigațiile financiare și cooperarea judiciară internațională în materie penală.
- (2) După primirea avizului motivat din partea juriului de selecție menționat la articolul 14 alineatul (3), Consiliul selectează și numește unul dintre candidații pentru postul de procuror european din statul membru în cauză. În cazul în care juriul de selecție constată că un candidat nu îndeplinește condițiile necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor procurorului european, avizul acestuia este obligatoriu pentru Consiliu.
- (3) Consiliul, hotărând cu majoritate simplă, selectează și numește procurorii europeni pentru un mandat de șase ani care nu poate fi reînnoit. Consiliul poate decide să extindă mandatul cu maximum trei ani la sfârșitul perioadei de șase ani.
- (4) La fiecare trei ani are loc o reînnoire parțială a unei treimi dintre procurorii europeni. Consiliul, hotărând cu majoritate simplă, adoptă normele tranzitorii pentru numirea procurorilor europeni pentru primul mandat și pe durata lui.
- (5) Curtea de Justiție, la cererea Parlamentului European, a Consiliului sau a Comisiei, îl poate elibera din funcție pe un procuror european în cazul în care constată că acesta nu mai îndeplinește condițiile necesare pentru exercitarea atribuțiilor sale sau este găsit vinovat de săvârșirea unei abateri grave.
- (6) În cazul în care procurorul european demisionează, este eliberat din funcție sau părăsește funcția din orice alt motiv, funcția se ocupă fără întârziere, în conformitate cu procedura stabilită la alineatele (1) și (2). În cazul în care procurorul european respectiv îndeplinește și funcția de procuror-șef european adjunct, va fi eliberat automat și din această poziție.
- (7) În momentul desemnării fiecărui procuror european, colegiul desemnează unul dintre procurorii europeni delegați ai aceluiași stat membru pentru a-l înlocui pe procurorul european în cazul în care acesta nu este capabil să își exercite atribuțiile sau a părăsit funcția în conformitate cu alineatele (5) și (6).

În cazul în care colegiul constată nevoia unei înlocuiri, persoana desemnată acționează în calitate de procuror european interimar în așteptarea schimbării sau a revenirii procurorului european, pentru o perioadă care nu depășește trei luni. Colegiul poate, la cerere, să prelungească această perioadă, dacă este necesar. Mecanismele și modalitățile înlocuirii temporare se stabilesc și se reglementează prin regulamentul intern de procedură al EPPO.

*Articolul 17***Numirea și eliberarea din funcție a procurorilor europeni delegați**

- (1) La propunerea procurorului-șef european, colegiul numește procurorii europeni delegați desemnați de statele membre. Colegiul poate respinge o persoană care a fost desemnată în cazul în care aceasta nu îndeplinește criteriile menționate la alineatul (2). Procurorii europeni delegați sunt numiți pentru un mandat de cinci ani, care poate fi reînnoit.
- (2) Din momentul numirii lor în calitate de procurori europeni delegați și până la eliberarea din funcție, procurorii europeni delegați sunt membri activi în cadrul parchetelor sau al magistraturilor statelor membre respective care i-au desemnat. Independența acestora trebuie să fie deasupra oricărei îndoieli și aceștia trebuie să dețină calificările necesare și experiența practică relevantă în ceea ce privește propriul sistem juridic național.

(3) Colegiul eliberează din funcție un procuror european delegat în cazul în care constată că acesta nu mai îndeplinește cerințele prevăzute la alineatul (2), nu mai este capabil să își exercite atribuțiile sau este găsit vinovat de săvârșirea unei abateri grave.

(4) În cazul în care decid să elibereze din funcție un procuror național care a fost numit în funcția de procuror european delegat sau decid să ia măsuri disciplinare împotriva acestuia, din motive care nu sunt legate de responsabilitățile sale în temeiul prezentului regulament, statele membre îl informează pe procurorul-șef european înainte de adoptarea acestor măsuri. Statele membre nu pot să elibereze din funcție un procuror european delegat sau să ia măsuri disciplinare împotriva acestuia din motive legate de activitățile desfășurate de acesta în temeiul prezentului regulament fără consimțământul procurorului-șef european. În cazul în care procurorul-șef european nu este de acord, statul membru în cauză poate solicita colegiului reexaminarea acestui aspect.

(5) În cazul în care un procuror european delegat demisionează, în cazul în care serviciile acestuia nu mai sunt necesare pentru îndeplinirea sarcinilor EPPO, în cazul în care este eliberat din funcție sau părăsește funcția din orice alt motiv, statul membru relevant îl informează de îndată pe procurorul-șef european și, după caz, desemnează un alt procuror pentru a fi numit în calitate de nou procuror european delegat, în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 18

Statutul directorului administrativ

(1) Directorul administrativ este angajat al EPPO, în calitate de agent temporar, în temeiul articolului 2 litera (a) din Regimul aplicabil.

(2) Directorul administrativ este numit de către colegiu dintr-o listă de candidați propuși de procurorul-șef european, în urma unei proceduri de selecție deschise și transparente în conformitate cu regulamentul intern de procedură al EPPO. În scopul de a încheia contractul pentru ocuparea funcției de director administrativ, EPPO este reprezentat de procurorul-șef european.

(3) Durata mandatului directorului administrativ este de patru ani. Până la sfârșitul perioadei menționate, colegiul efectuează o analiză care ia în considerare o evaluare a performanțelor directorului administrativ.

(4) Colegiul, hotărând pe baza unei propuneri din partea procurorului-șef european care ia în considerare analiza menționată la alineatul (3), poate prelungi o singură dată mandatul directorului administrativ cu o perioadă de cel mult patru ani.

(5) Un director administrativ al cărui mandat a fost prelungit nu poate participa la o altă procedură de selecție pentru același post la încheierea perioadei totale de mandat.

(6) Directorul administrativ răspunde în fața procurorului-șef european și a colegiului.

(7) Printr-o decizie a colegiului adoptată cu o majoritate de două treimi dintre membrii acestuia și fără a aduce atingere normelor aplicabile cu privire la rezilierea contractului din Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil, directorul administrativ poate fi revocat din EPPO.

Articolul 19

Responsabilitățile directorului administrativ

(1) În scopuri administrative și bugetare, EPPO este condus de un director administrativ.

(2) Fără a aduce atingere competențelor colegiului sau ale procurorului-șef european, directorul administrativ este independent în exercitarea atribuțiilor sale și nu solicită și nici nu acceptă instrucțiuni de la niciun guvern sau alt organism.

- (3) Directorul administrativ este reprezentantul legal al EPPO în scopuri administrative și bugetare. Directorul administrativ execută bugetul EPPO.
- (4) Directorul administrativ este responsabil de executarea atribuțiilor administrative alocate EPPO, în special:
- (a) administrarea curentă a EPPO și gestiunea personalului;
 - (b) punerea în aplicare a deciziilor adoptate de către procurorul-șef european sau de colegiu;
 - (c) pregătirea unei propuneri pentru documentul de programare anuală și multianuală și transmiterea sa către procurorul-șef european;
 - (d) punerea în aplicare a documentelor de programare anuală și multianuală și prezentarea unui raport către colegiu cu privire la punerea lor în aplicare;
 - (e) pregătirea părților administrative și bugetare din raportul anual privind activitățile EPPO;
 - (f) întocmirea unui plan de acțiune care să dea curs concluziilor rapoartelor de audit, evaluărilor și anchetelor de tip intern sau extern, inclusiv cele ale Autorității Europene pentru Protecția Datelor și OLAF, și raportarea către acestea și către colegiu de două ori pe an;
 - (g) elaborarea unei strategii interne antifraudă pentru EPPO și prezentarea acesteia către colegiu, spre aprobare;
 - (h) elaborarea unei propuneri de proiect de norme financiare aplicabile EPPO și transmiterea acesteia către procurorul-șef european;
 - (i) elaborarea unei propuneri privind proiectul de estimare a veniturilor și cheltuielilor EPPO și transmiterea acesteia către procurorul-șef european;
 - (j) acordarea de sprijin administrativ necesar pentru a facilita activitatea operațională a EPPO;
 - (k) acordarea de asistență procurorului-șef european și procurorilor-șefi europeni adjuncți în îndeplinirea atribuțiilor acestora.

Articolul 20

Acorduri administrative provizorii ale EPPO

- (1) Pe baza creditelor bugetare provizorii alocate în bugetul propriu, Comisia este responsabilă de instituirea și funcționarea administrativă inițială a EPPO până în momentul în care acesta dispune de capacitatea de a-și executa propriul buget. În acest sens, Comisia:
- (a) poate desemna, după consultarea cu Consiliul, un funcționar al Comisiei care să acționeze în calitate de director administrativ interimar și să exercite atribuțiile care revin directorului administrativ, inclusiv competențele conferite prin Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil autorității împuternicite să facă numiri în ceea ce privește personalul administrativ al EPPO, în legătură cu orice posturi care trebuie ocupate înainte ca directorul administrativ să își preia funcția în conformitate cu articolul 18;
 - (b) poate oferi asistență EPPO, în special prin detașarea unui număr limitat de funcționari ai Comisiei necesari pentru desfășurarea activităților administrative ale EPPO, sub responsabilitatea directorului administrativ interimar.
- (2) Directorul administrativ interimar poate să autorizeze toate plățile acoperite de creditele prevăzute în bugetul EPPO și poate încheia contracte, inclusiv contracte de angajare de personal.

(3) Din momentul în care colegiul își preia atribuțiile în conformitate cu articolul 9 alineatul (1), directorul administrativ își exercită atribuțiile în conformitate cu articolul 18. Directorul administrativ interimar încetează să exercite această funcție odată ce directorul administrativ și-a preluat atribuțiile în urma numirii sale de către colegiu în conformitate cu articolul 18.

(4) Până în momentul în care colegiul își preia atribuțiile în conformitate cu articolul 9 alineatul (1), Comisia își exercită funcțiile prevăzute la prezentul articol în consultare cu un grup de experți compus din reprezentanți ai statelor membre.

SECȚIUNEA 3

Regulamentul intern de procedură al EPPO

Articolul 21

Regulamentul intern de procedură al EPPO

- (1) Organizarea activității EPPO este reglementată de regulamentul intern de procedură al acestuia.
- (2) Odată ce EPPO a fost instituit, procurorul-șef european pregătește fără întârziere o propunere de regulament intern de procedură al EPPO, spre adoptare de către colegiu cu o majoritate de două treimi.
- (3) Orice procuror european poate propune modificări ale regulamentului intern de procedură al EPPO, care sunt adoptate dacă colegiul decide astfel cu o majoritate de două treimi.

CAPITOLUL IV

COMPETENȚA ȘI EXERCITAREA COMPETENȚEI EPPO

SECȚIUNEA 1

Competența EPPO

Articolul 22

Competența materială a EPPO

(1) EPPO este competent în ceea ce privește infracțiunile care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, care sunt prevăzute în Directiva (UE) 2017/1371, astfel cum a fost transpusă în dreptul intern, indiferent dacă același comportament infracțional ar putea fi încadrat ca un alt tip de infracțiune în temeiul dreptului național. În ceea ce privește infracțiunile menționate la articolul 3 alineatul (2) litera (d) din Directiva (UE) 2017/1371, astfel cum a fost transpusă în legislația națională, EPPO este competent numai când acțiunile sau inacțiunile intenționate definite în dispoziția respectivă sunt legate de teritoriul a două sau mai multe state membre și implică un prejudiciu total de cel puțin 10 milioane EUR.

(2) EPPO este competent, de asemenea, în cazul infracțiunilor referitoare la participarea la o organizație criminală, astfel cum este definită în Decizia-cadru 2008/841/JAI, astfel cum a fost transpusă în dreptul intern, în cazul în care activitatea infracțională principală a unei astfel de organizații criminale este de a săvârși oricare dintre infracțiunile prevăzute la alineatul (1).

(3) EPPO este competent și cu privire la orice altă infracțiune care este legată în mod indisolubil de un comportament infracțional care intră în domeniul de aplicare al alineatului (1) de la prezentul articol. Competența cu privire la astfel de infracțiuni poate fi exercitată numai în conformitate cu articolul 25 alineatul (3).

(4) În orice caz, EPPO nu este competent pentru infracțiuni privind impozitele naționale directe, inclusiv infracțiuni legate în mod indisolubil de acestea, iar organizarea și funcționarea administrațiilor fiscale ale statelor membre nu sunt afectate de prezentul regulament.

Articolul 23

Competența teritorială și personală a EPPO

EPPO este competent pentru infracțiunile menționate la articolul 22, în cazul în care aceste infracțiuni:

- (a) au fost săvârșite integral sau parțial pe teritoriul unuia sau mai multor state membre;
- (b) au fost săvârșite de către un resortisant al unui stat membru, cu condiția ca un stat membru să aibă jurisdicție în privința unor astfel de infracțiuni atunci când sunt săvârșite în afara teritoriului său, sau

- (c) au fost săvârșite în afara teritoriilor prevăzute la litera (a) de o persoană care face obiectul Statutului funcționarilor sau Regimului aplicabil în momentul săvârșirii infracțiunii, cu condiția ca un stat membru să aibă jurisdicție în privința unor astfel de infracțiuni atunci când sunt săvârșite în afara teritoriului său.

SECȚIUNEA 2

Exercitarea competenței EPPO

Articolul 24

Denunțarea, înregistrarea și verificarea informațiilor

(1) Instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și autoritățile din statele membre competente în temeiul dreptului național aplicabil denunță fără întârziere la EPPO orice comportament infracțional pentru care acesta ar putea să își exercite competența în conformitate cu articolul 22, articolul 25 alineatele (2) și (3).

(2) În cazul în care o autoritate judiciară sau de aplicare a legii dintr-un stat membru inițiază o investigație privind o infracțiune pentru care EPPO ar putea să își exercite competența în conformitate cu articolul 22, articolul 25 alineatele (2) și (3) sau în cazul în care, în orice moment de la începerea unei investigații, pentru o autoritate judiciară competentă sau o autoritate de aplicare a legii dintr-un stat membru reiese că investigația se referă la o astfel de infracțiune, autoritatea respectivă informează fără întârziere EPPO, astfel încât acesta din urmă să poată decide dacă își exercită dreptul de evocare în conformitate cu articolul 27.

(3) În cazul în care o autoritate judiciară sau de asigurare a respectării legii dintr-un stat membru inițiază o investigație cu privire la o infracțiune, astfel cum este definită la articolul 22 și consideră că EPPO ar putea, în conformitate cu articolul 25 alineatul (3), să nu își exercite competența, aceasta informează EPPO cu privire la acest lucru.

(4) Denunțul conține, cel puțin, o descriere a faptelor, inclusiv o evaluare a prejudiciului cauzat sau care riscă să fie cauzat, eventuala încadrare juridică și orice informație disponibilă cu privire la potențialele victime, persoanele suspectate și alte persoane implicate.

(5) EPPO este, de asemenea, informat, în conformitate cu alineatele (1) și (2) ale prezentului articol, despre cazurile în care nu este posibilă o evaluare pentru a stabili dacă criteriile de la articolul 25 alineatul (2) sunt îndeplinite.

(6) Informațiile furnizate EPPO sunt înregistrate și verificate în conformitate cu regulamentul său intern de procedură. Verificarea evaluează dacă, pe baza informațiilor furnizate în conformitate cu alineatele (1) și (2), există motive pentru a începe o investigație sau a exercita dreptul de evocare.

(7) În cazul în care, în urma verificării, EPPO decide că nu există motive pentru a începe o investigație în conformitate cu articolul 26 sau pentru a-și exercita dreptul de evocare în conformitate cu articolul 27, motivele se consemnează în sistemul de gestionare a cazurilor.

EPPO informează autoritatea care a denunțat un comportament infracțional în conformitate cu alineatul (1) sau (2), precum și victimele infracțiunii și, dacă se prevede astfel de către dreptul intern, alte persoane care au denunțat comportamentul infracțional.

(8) În cazul în care se aduce la cunoștința EPPO că este posibil să se fi săvârșit o infracțiune în afara sferei de competență a EPPO, acesta informează fără întârziere autoritățile naționale competente și transmite acestora toate probele relevante.

(9) În cazuri specifice, EPPO poate solicita alte informații relevante instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii, precum și autorităților din statele membre. Informațiile solicitate pot viza încălcări care au cauzat interesele financiare ale Uniunii alte prejudicii decât cele care intră în sfera de competență a EPPO în conformitate cu articolul 25 alineatul (2).

(10) EPPO poate solicita alte informații pentru a permite colegiului, în conformitate cu articolul 8 alineatul (2), să emită orientări generale privind interpretarea obligației de a informa EPPO cu privire la cazurile care intră în domeniul de aplicare al articolului 25 alineatul (2).

Articolul 25

Exercitarea competenței EPPO

(1) EPPO își exercită competența fie prin începerea unei investigații în temeiul articolului 26, fie prin adoptarea deciziei de a-și folosi dreptul de evocare în temeiul articolului 27. În cazul în care EPPO decide să își exercite competența, autoritățile naționale competente nu își exercită propria competență cu privire la același comportament infracțional.

(2) În cazul în care o infracțiune care intră în domeniul de aplicare al articolului 22 a cauzat sau riscă să cauzeze intereselor financiare ale Uniunii un prejudiciu inferior sumei de 10 000 EUR, EPPO își poate exercita competența numai în situația în care:

- (a) cazul are repercusiuni la nivelul Uniunii, ceea ce impune desfășurarea investigației de către EPPO; sau
- (b) funcționari sau alți agenți ai Uniunii sau membri ai instituțiilor Uniunii ar putea fi suspectați de săvârșirea infracțiunii.

EPPO se consultă, atunci când este cazul, cu autoritățile naționale competente sau cu organele competente ale Uniunii pentru a stabili dacă sunt îndeplinite criteriile stabilite la literele (a) și (b) de la primul paragraf.

(3) EPPO nu își exercită competența cu privire la nicio infracțiune care intră în domeniul de aplicare al articolului 22 și, după consultarea cu autoritățile naționale competente, transmite cauza acestora din urmă, fără întârziere, în conformitate cu articolul 34, în cazul în care:

- (a) pedeapsa maximă prevăzută în dreptul intern pentru o infracțiune care intră în domeniul de aplicare al articolului 22 alineatul (1) este egală cu pedeapsa maximă pentru o infracțiune legată în mod indisolubil, după cum se prevede la articolul 22 alineatul (3), sau mai puțin severă decât aceasta, cu excepția situației în care aceasta din urmă a fost instrumentală pentru săvârșirea infracțiunii care intră în domeniul de aplicare al articolului 22 alineatul (1); sau
- (b) există un motiv să se creadă că prejudiciul cauzat sau care este probabil să fie cauzat intereselor financiare ale Uniunii prin săvârșirea unei infracțiuni astfel cum se menționează la articolul 22 nu depășește prejudiciul cauzat sau care este probabil să fie cauzat unei alte victime.

Litera (b) de la primul paragraf de la prezentul alineat nu se aplică infracțiunilor menționate la articolul 3 alineatul (2) literele (a), (b) și (d) din Directiva (UE) 2017/1371, astfel cum a fost transpusă în dreptul intern.

(4) EPPO poate, cu acordul autorităților naționale competente, să își exercite competența pentru infracțiuni menționate la articolul 22 în cazurile care, altfel, ar fi excluse ca urmare a aplicării alineatului (3) litera (b) de la prezentul articol, dacă se constată că EPPO este mai bine poziționat pentru a investiga sau a urmări penal.

(5) EPPO informează autoritățile naționale competente, fără întârzieri nejustificate, cu privire la orice decizie de a-și exercita competența sau de a se abține de la exercitarea acesteia.

(6) În caz de dezacord între EPPO și autoritățile naționale de urmărire penală în ceea ce privește întrebarea dacă comportamentul infracțional intră în domeniul de aplicare al articolului 22 alineatul (2) sau (3) sau al articolului 25 alineatul (2) sau (3), autoritățile naționale competente să decidă asupra atribuirii competențelor în ceea ce privește urmărirea penală la nivel național decid cine urmează să dețină competența pentru investigarea cazului. Statele membre specifică autoritatea națională care va decide cu privire la atribuirea competențelor.

CAPITOLUL V

NORME DE PROCEDURĂ PRIVIND INVESTIGAȚIILE, MĂSURILE DE INVESTIGARE, ACȚIUNEA PENALĂ ȘI ALTERNATIVELE LA ACȚIUNEA PENALĂ

SECȚIUNEA 1

Normele privind investigațiile

Articolul 26

Începerea investigațiilor și repartizarea competențelor în cadrul EPPO

(1) În cazul în care, în conformitate cu dreptul intern aplicabil, există motive întemeiate să se considere că o infracțiune care intră în sfera de competență a EPPO este săvârșită sau a fost săvârșită, un procuror european delegat dintr-un stat membru care, în conformitate cu dreptul său național, este competent cu privire la infracțiunea respectivă, fără a aduce atingere dispozițiilor prevăzute la articolul 25 alineatele (2) și (3), începe o investigație și consemnează acest lucru în sistemul de gestionare a cazurilor.

(2) În cazul în care, după verificare, în conformitate cu articolul 24 alineatul (6), EPPO decide inițierea unei investigații, acesta informează fără întârzieri nejustificate autoritatea care a denunțat comportamentul infracțional în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) sau (2).

(3) În cazul în care nicio investigație nu a fost inițiată de un procuror european delegat, camera permanentă căreia i-a fost alocat cazul, în condițiile stabilite la alineatul (1), dă dispoziții unui procuror european delegat să înceapă o investigație.

(4) De regulă, un caz este inițiat și instrumentat de un procuror european delegat din statul membru în care se află centrul activității infracționale sau din statul membru în care a fost săvârșită cea mai mare parte a infracțiunilor, în cazul în care au fost săvârșite mai multe infracțiuni conexe care intră în sfera de competență a EPPO. Un procuror european delegat dintr-un alt stat membru care are competență în cazul respectiv nu poate iniția o investigație sau primi dispoziții din partea camerei permanente competente pentru a iniția o investigație decât atunci când o abatere de la regula enunțată în teza precedentă este justificată în mod corespunzător, ținând seama de următoarele criterii, în ordinea priorității:

(a) locul reședinței obișnuite a persoanei suspectate sau acuzate;

(b) cetățenia persoanei suspectate sau acuzate;

(c) locul unde s-a produs prejudiciul financiar principal.

(5) Până la adoptarea unei decizii de urmărire penală în temeiul articolului 36, camera permanentă competentă poate, într-un caz privind jurisdicția a mai mult de un stat membru și după consultarea cu procurorii europeni și/sau procurorii europeni delegați vizați, să decidă:

(a) realocarea cazului unui procuror european delegat dintr-un alt stat membru;

(b) fuziunea sau divizarea cazurilor și, în fiecare caz, alegerea procurorului european delegat care să îl instrumenteze,

în cazul în care aceste decizii sunt în interesul general al justiției și în conformitate cu criteriile pentru alegerea procurorului european delegat care instrumentează cazul în conformitate cu alineatul (4) de la prezentul articol.

(6) Ori de câte ori camera permanentă adoptă o decizie de realocare, de fuziune sau de divizare a unui caz, se ține seama pe deplin de stadiul curent al investigațiilor.

(7) EPPO informează autoritățile naționale competente, fără întârzieri nejustificate, cu privire la orice decizie de a începe o investigație.

Articolul 27

Dreptul de evocare

(1) După primirea tuturor informațiilor relevante în conformitate cu articolul 24 alineatul (2), EPPO adoptă decizia dacă să își exercite dreptul de evocare, cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de cinci zile de la primirea informațiilor de la autoritățile naționale, și informează autoritățile naționale cu privire la decizia respectivă. Procurorul-șef european poate, într-un caz specific, să ia o decizie motivată de a prelungi termenul cu o perioadă maximă de cinci zile și informează autoritățile naționale în consecință.

(2) În cursul termenelor menționate la alineatul (1), autoritățile naționale se abțin de la adoptarea oricărei decizii în temeiul dreptului național care ar putea avea ca efect împiedicarea EPPO de a-și exercita dreptul de evocare.

Autoritățile naționale iau toate măsurile urgente necesare, în temeiul dreptului intern, pentru a garanta investigații și urmăririi penale eficiente.

(3) În cazul în care EPPO a luat cunoștință, prin alte mijloace decât informațiile menționate la articolul 24 alineatul (2), de faptul că o investigație în legătură cu o infracțiune pentru care ar putea fi competent este deja efectuată de autoritățile competente ale unui stat membru, acesta informează respectivele autorități fără întârziere. După ce a fost informat în mod corespunzător în conformitate cu articolul 24 alineatul (2), EPPO ia o decizie cu privire la posibilitatea de a-și exercita dreptul de evocare. Decizia este luată în termenele prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol.

(4) După caz, EPPO se consultă cu autoritățile competente ale statului membru în cauză înainte de a decide dacă să își exercite dreptul de evocare.

(5) În cazul în care EPPO își exercită dreptul de evocare, autoritățile competente din statele membre transferă către EPPO dosarul respectiv și nu desfășoară alte acțiuni de investigare cu privire la respectiva infracțiune.

(6) Dreptul de evocare prevăzut de prezentul articol poate fi exercitat de către un procuror european delegat din orice stat membru ale cărui autorități competente au început o investigație cu privire la o infracțiune care se încadrează în domeniul de aplicare al articolelor 22 și 23.

În cazul în care un procuror european delegat care a primit informații în conformitate cu articolul 24 alineatul (2) nu dorește să își exercite dreptul de evocare, acesta informează camera permanentă competentă prin intermediul procurorului european din statul său membru, cu scopul de a permite camerei permanente să ia o decizie în conformitate cu articolul 10 alineatul (4).

(7) În cazul în care EPPO nu își exercită competența, acesta informează autoritățile naționale competente fără întârzieri nejustificate. În orice moment în cursul procedurii, autoritățile naționale competente informează EPPO cu privire la orice noi fapte care ar putea oferi EPPO motive de a reveni asupra deciziei sale de a nu își exercita competența.

EPPO își poate exercita dreptul de evocare după primirea acestor informații, cu condiția ca investigația națională să nu fi fost deja finalizată și cu condiția ca un act de punere în mișcare a acțiunii penale să nu fi fost transmis unei instanțe. Decizia este luată în termenul prevăzut la alineatul (1).

(8) În cazul în care, cu privire la infracțiuni care au cauzat sau riscă să cauzeze intereselor financiare ale Uniunii prejudicii mai mici de 100 000 EUR, colegiul consideră că, în funcție de gradul de gravitate al infracțiunii sau de complexitatea procedurilor într-un caz particular, nu este necesară investigarea sau urmărirea penală la nivelul Uniunii, acesta, în conformitate cu articolul 9 alineatul (2), emite orientări generale care să permită procurorilor europeni delegați să decidă, în mod independent și fără întârzieri nejustificate, să nu evoce cazul.

Orientările precizează, cu toate detaliile necesare, situațiile cărora li se aplică, stabilind criterii clare, luând în considerare în special natura infracțiunii, urgența situației și angajamentul autorităților naționale competente de a lua toate măsurile necesare pentru a recupera pe deplin prejudiciul adus intereselor financiare ale Uniunii.

(9) Pentru a asigura o aplicare coerentă a orientărilor, un procuror european delegat informează camera permanentă competentă cu privire la fiecare decizie luată în conformitate cu alineatul (8) și fiecare cameră permanentă raportează anual colegiului cu privire la aplicarea orientărilor.

Articolul 28

Desfășurarea investigației

(1) Procurorul european delegat care instrumentează un caz poate, în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament și cu dreptul intern, fie să întreprindă măsuri de investigare și alte măsuri pe cont propriu, fie să dea dispoziții autorităților competente din statul său membru. În conformitate cu dreptul intern, autoritățile respective se asigură că toate dispozițiile sunt respectate și iau toate măsurile care le sunt atribuite. Procurorul european delegat care instrumentează cazul raportează, prin intermediul sistemului de gestionare a cazurilor, procurorului european competent și camerei permanente competente, cu privire la orice evoluții semnificative ale cazului, în conformitate cu normele stabilite în regulamentul intern de procedură al EPPO.

(2) În orice moment pe parcursul investigațiilor desfășurate de EPPO, autoritățile naționale competente iau măsuri urgente, în conformitate cu dreptul intern, necesare pentru a asigura eficacitatea investigațiilor, chiar și în cazul în care acestea nu acționează în mod specific în conformitate cu o dispoziție dată de procurorul european delegat care instrumentează cazul. Autoritățile naționale informează fără întârziere procurorul european delegat care instrumentează cazul cu privire la măsurile urgente întreprinse de acestea.

(3) Camera permanentă competentă poate, la propunerea procurorului european însărcinat cu supravegherea, să decidă să realoce un caz unui alt procuror european delegat din același stat membru atunci când procurorul european delegat care instrumentează cazul:

(a) nu poate efectua investigarea sau urmărirea penală sau

(b) nu urmează instrucțiunile camerei permanente competente sau ale procurorului european.

(4) În cazuri excepționale, după obținerea aprobării camerei permanente competente, procurorul european însărcinat cu supravegherea poate adopta o decizie motivată de a efectua investigația personal, fie prin măsuri de investigare și alte măsuri întreprinse personal, fie prin dispoziții date autorităților competente din statul său membru, în cazul în care acest lucru pare a fi indispensabil în interesul eficientizării investigării sau urmăririi penale în virtutea unuia sau mai multora dintre următoarele criterii:

- (a) gravitatea infracțiunii, în special în vederea posibilelor sale repercusiuni la nivelul Uniunii;
- (b) atunci când investigația privește funcționari sau alți agenți ai Uniunii sau membri ai instituțiilor Uniunii;
- (c) în eventualitatea în care mecanismul de realocare prevăzut la alineatul (3) nu a funcționat.

În astfel de situații excepționale, statele membre asigură faptul că procurorul european are dreptul de a dispune sau solicita măsuri de investigare și alte măsuri și că acesta dispune de toate competențele, responsabilitățile și obligațiile unui procuror european delegat în conformitate cu prezentul regulament și cu dreptul intern.

Autoritățile naționale competente și procurorii europeni delegați vizați de caz sunt informați fără întârzieri nejustificate cu privire la decizia luată în temeiul prezentului alineat.

Articolul 29

Ridicarea privilegiilor sau imunităților

(1) În cazul în care investigațiile EPPO implică persoane protejate de un privilegiu sau o imunitate în conformitate cu dreptul intern, iar acest privilegiu (această imunitate) reprezintă un obstacol în calea unei anumite investigații în curs, procurorul-șef european înaintează o cerere scrisă și motivată pentru ridicarea privilegiului sau imunității, în conformitate cu procedurile stabilite de dreptul intern.

(2) În cazul în care investigațiile EPPO implică persoane protejate de privilegii sau imunități în conformitate cu dreptul Uniunii, în special în conformitate cu Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, iar acestea reprezintă un obstacol în calea unei anumite investigații în curs, procurorul-șef european înaintează o cerere scrisă și motivată pentru ridicarea privilegiului sau imunității, în conformitate cu procedurile stabilite de dreptul Uniunii.

SECȚIUNEA 2

Norme privind măsurile de investigare și alte măsuri

Articolul 30

Măsuri de investigare și alte măsuri

(1) Cel puțin în cazurile în care infracțiunea care face obiectul investigării se pedepsește cu o pedeapsă maximă de cel puțin patru ani de detenție, statele membre se asigură că procurorii europeni delegați au dreptul de a dispune sau de a solicita următoarele măsuri de investigare:

- (a) percheziția oricăror sedii, terenuri, mijloace de transport, locuințe private, haine și orice alte bunuri personale sau sisteme informatice și luarea oricăror măsuri de conservare necesare pentru păstrarea integrității acestora sau pentru evitarea pierderii sau a contaminării probelor;
- (b) obținerea oricărui obiect sau document relevant fie în forma sa originală, fie într-o altă formă specificată;
- (c) obținerea de date informatice stocate, criptate sau decriptate, fie în forma lor originală, fie într-o altă formă specificată, inclusiv date privind conturile bancare și date privind traficul, cu excepția datelor păstrate în mod special în conformitate cu dreptul intern în temeiul articolului 15 alineatul (1) a doua teză din Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾;
- (d) indisponibilizarea mijloacelor sau produselor infracțiunii, inclusiv a activelor, care se așteaptă să fie supuse confiscării de către instanța de judecată, atunci când există motive să se creadă că proprietarul, posesorul sau persoana care controlează respectivele mijloace sau produse ale infracțiunii va încerca să zădărnicească confiscarea prin hotărâre judecătorească;

⁽¹⁾ Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (JO L 201, 31.7.2002, p. 37).

(e) interceptarea comunicațiilor electronice către și de la persoana suspectată sau acuzată, prin orice mijloace de comunicare electronică utilizate de persoana suspectată sau acuzată;

(f) urmărirea unui obiect prin mijloace tehnice, inclusiv livrările controlate de bunuri.

(2) Fără a aduce atingere articolului 29, măsurile de investigare prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol pot face obiectul unor condiții în conformitate cu dreptul intern aplicabil, în cazul în care dreptul intern conține restricții specifice care se aplică cu privire la anumite categorii de persoane sau de profesioniști care trebuie să respecte o obligație legală de confidențialitate.

(3) Măsurile de investigare prevăzute la alineatul (1) literele (c), (e) și (f) de la prezentul articol pot face obiectul altor condiții, inclusiv al unor limitări, prevăzute de dreptul intern aplicabil. În special, statele membre pot limita aplicarea alineatului (1) literele (e) și (f) de la prezentul articol la anumite infracțiuni grave. Un stat membru care intenționează să facă uz de o astfel de limitare informează EPPO cu privire la lista relevantă a infracțiunilor grave specifice, în conformitate cu articolul 117.

(4) Procurorii europeni delegați au dreptul să solicite sau să dispună în propriul stat membru orice altă măsură disponibilă pentru procurori în temeiul dreptului național în cazuri similare la nivel național, pe lângă măsurile prevăzute la alineatul (1).

(5) Procurorii europeni delegați pot dispune măsurile menționate la alineatele (1) și (4) numai în cazul în care există motive întemeiate să se considere că măsura specifică în cauză ar putea furniza informații sau probe utile pentru desfășurarea investigației și numai în cazul în care nu există o măsură mai puțin intruzivă disponibilă care să poată atinge același obiectiv. Procedurile și modalitățile de luare a măsurilor sunt reglementate de dreptul intern aplicabil.

Articolul 31

Investigațiile transfrontaliere

(1) Procurorii europeni delegați acționează în strânsă cooperare acordându-și asistență reciprocă și consultându-se periodic în cazurile transfrontaliere. În cazul în care o măsură trebuie să fie luată într-un alt stat membru decât statul membru al procurorului european delegat care instrumentează cazul, acest procuror european delegat decide cu privire la adoptarea măsurii necesare și o atribuie unui procuror european delegat situat în statul membru în care măsura trebuie să fie luată.

(2) Procurorul european delegat care instrumentează cazul poate atribui orice măsuri care îi sunt puse la dispoziție în conformitate cu articolul 30. Justificarea și adoptarea unor astfel de măsuri sunt reglementate de dreptul statului membru al procurorului european delegat care instrumentează cazul. În cazul în care procurorul european delegat care instrumentează cazul atribuie o măsură de investigare unuia sau mai multor procurori europeni delegați din alt stat membru, acesta/aceasta informează în același timp procurorul european însărcinat cu supravegherea.

(3) În cazul în care este solicitată o autorizație judiciară pentru măsură în temeiul dreptului statului membru al procurorului european delegat asistent, procurorul european delegat asistent obține respectiva autorizație în conformitate cu dreptul statului membru respectiv.

În cazul în care se refuză autorizația judiciară pentru măsura atribuită, procurorul european delegat care instrumentează cazul retrace atribuirea.

Cu toate acestea, în cazul în care dreptul statului membru al procurorului european delegat asistent nu impune o astfel de autorizație judiciară, dar dreptul statului membru al procurorului european delegat care instrumentează cazul impune acest lucru, autorizația se obține de către acest din urmă procuror european delegat și se transmite împreună cu atribuirea.

(4) Procurorul european delegat asistent întreprinde măsura atribuită sau însărcinează autoritatea națională competentă să facă acest lucru.

- (5) În cazul în care procurorul european delegat asistent consideră că:
- (a) atribuirea este incompletă sau conține o eroare vădită relevantă,
 - (b) măsura nu poate fi realizată în termenul stabilit în atribuire din motive justificate și obiective,
 - (c) o măsură alternativă, dar mai puțin invazivă, ar conduce la aceleași rezultate ca măsura atribuită sau
 - (d) măsura atribuită nu există sau nu ar fi disponibilă într-un caz intern similar în temeiul dreptului din statul său membru,

acesta informează procurorul european însărcinat cu supravegherea și se consultă cu procurorul european delegat care instrumentează cazul pentru a rezolva această chestiune la nivel bilateral.

(6) În cazul în care măsura atribuită nu există într-o situație pur internă, dar ar fi disponibilă într-o situație transfrontalieră reglementată de instrumente juridice privind recunoașterea reciprocă sau cooperarea transfrontalieră, procurorii europeni delegați vizați pot, în acord cu procurorii europeni însărcinați cu supravegherea vizați, să recurgă la astfel de instrumente.

(7) În cazul în care procurorii europeni delegați nu pot soluționa problema în termen de șapte zile lucrătoare și atribuirea este menținută, chestiunea este trimisă camerei permanente competente. Același lucru este valabil în situația în care măsura atribuită nu este luată în termenul prevăzut în atribuire sau într-un interval de timp rezonabil.

(8) În măsura în care acest lucru este necesar, camera permanentă competentă audiază procurorii europeni delegați vizați de caz și decide, ulterior, fără întârzieri nejustificate, în conformitate cu dreptul intern aplicabil, precum și cu prezentul regulament, dacă și în ce termen se ia măsura atribuită sau o măsură de înlocuire de către procurorul european delegat asistent, comunicând această decizie respectivilor procurori europeni delegați prin intermediul procurorului european competent.

Articolul 32

Executarea măsurilor atribuite

Măsurile atribuite se efectuează în conformitate cu prezentul regulament și cu dreptul statului membru al procurorului european delegat asistent. Formalitățile și procedurile indicate expres de procurorul european delegat care instrumentează cazul se îndeplinesc, cu excepția situației în care astfel de formalități și proceduri sunt contrare principiilor fundamentale ale dreptului statului membru al procurorului european delegat asistent.

Articolul 33

Arestarea preventivă și predarea transfrontalieră

(1) Procurorul european delegat care instrumentează cazul poate dispune sau solicita arestarea sau arestarea preventivă a persoanei suspecte sau acuzate în conformitate cu dreptul intern aplicabil în cazuri interne similare.

(2) Atunci când este necesară arestarea sau predarea unei persoane care nu este prezentă în statul membru în care se află procurorul european delegat care instrumentează cazul, acesta din urmă emite sau solicită autorității competente din statul membru respectiv să emită un mandat european de arestare în conformitate cu Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului (¹).

SECȚIUNEA 3

Norme privind urmărirea penală

Articolul 34

Trimiterea cazurilor către autoritățile naționale și transferarea procedurilor către acestea

(1) În situația în care o investigație desfășurată de EPPO dovedește că faptele care fac obiectul investigației nu constituie o infracțiune pentru care EPPO este competent în temeiul articolelor 22 și 23, camera permanentă competentă hotărăște trimiterea cazului fără întârziere către autoritățile naționale competente.

(¹) Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, 18.7.2002, p. 1).

(2) În situația în care o cercetare desfășurată de EPPO dovedește că nu mai sunt îndeplinite condițiile specifice pentru exercitarea competenței sale prevăzute la articolul 25 alineatele (2) și (3), camera permanentă competentă hotărăște trimiterea cazului către autoritățile naționale competente fără întârzieri nejustificate și înaintea începerii acțiunii penale în fața instanțelor naționale.

(3) În cazul în care, în ceea ce privește infracțiunile care au cauzat sau riscă să cauzeze prejudicii intereselor financiare ale Uniunii mai mici de 100 000 EUR, colegiul consideră că, în funcție de gradul de gravitate al infracțiunii sau de complexitatea procedurilor într-un caz particular, nu este nevoie să se investigheze sau să se urmărească penal un caz la nivelul Uniunii și că ar fi în interesul eficientizării investigării sau a urmăririi penale, în conformitate cu articolul 9 alineatul (2), acesta elaborează orientări generale pentru a permite camerelor permanente să trimită cazul autorităților naționale competente.

Aceste orientări permit, de asemenea, camerelor permanente să trimită un caz autorităților naționale competente în situația în care EPPO își exercită o competență în ceea ce privește infracțiunile menționate la articolul 3 alineatul (2) literele (a) și (b) din Directiva (UE) 2017/1371, iar prejudiciul cauzat sau care este probabil să fie cauzat intereselor financiare ale Uniunii nu depășește prejudiciul cauzat sau care este probabil să fie cauzat unei alte victime.

Pentru a asigura aplicarea coerentă a orientărilor, fiecare cameră permanentă raportează anual colegiului cu privire la aplicarea orientărilor.

Astfel de trimiteri includ, de asemenea, orice infracțiuni legate în mod indisolubil care intră în sfera de competență a EPPO, astfel cum se menționează la articolul 22 alineatul (3).

(4) Camera permanentă comunică procurorului-șef european orice decizie de trimitere a unui caz autorităților naționale în temeiul alineatului (3). În termen de trei zile de la primirea acestor informații, procurorul-șef european poate să solicite camerei permanente să își reexamineze decizia în cazul în care procurorul-șef european consideră că acest lucru este impus de interesul de a asigura consecvența politicii EPPO de trimitere a cazurilor. În cazul în care procurorul-șef european este membru al camerei permanente relevante, unul dintre procurorii-șefi europeni adjuncți exercită dreptul de a solicita reexaminarea menționată.

(5) În cazul în care autoritățile naționale competente nu acceptă să preia cazul în conformitate cu alineatele (2) și (3) în termen de maximum 30 de zile, EPPO își păstrează competența de a urmări penal sau de a închide cazul în conformitate cu normele prevăzute în prezentul regulament.

(6) În situația în care EPPO are în vedere închiderea unui caz în conformitate cu articolul 39 alineatul (3) și în cazul în care autoritatea națională solicită acest lucru, camera permanentă trimite cazul fără întârziere autorității respective.

(7) În cazul în care, în urma unei trimiteri în conformitate cu alineatul (1), (2) sau (3) de la prezentul articol și cu articolul 25 alineatul (3), autoritatea națională hotărăște să deschidă o investigație, EPPO transferă dosarul către autoritatea națională respectivă, nu mai ia alte măsuri de investigare sau de urmărire penală și închide cazul.

(8) În cazul în care un dosar este transferat în conformitate cu alineatul (1), (2) sau (3) de la prezentul articol și cu articolul 25 alineatul (3), EPPO informează cu privire la transfer instituțiile, organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii, precum și, atunci când este cazul în temeiul dreptului național, persoanele suspecte sau acuzate și victimele infracțiunilor.

Articolul 35

Terminarea investigației

(1) Atunci când procurorul european delegat care instrumentează cazul consideră investigația terminată, acesta transmite procurorului european însărcinat cu supravegherea un raport conținând un rezumat al cazului și un proiect de decizie privind oportunitatea începerii acțiunii penale în fața unei instanțe naționale sau a luării în considerare a trimiterii cazului către autoritățile naționale, a încetării cazului sau a unei proceduri simplificate de urmărire penală în conformitate cu articolul 34, 39 sau 40. Procurorul european însărcinat cu supravegherea înaintează aceste documente camerei permanente competente, însoțite, dacă consideră necesar, de propria sa evaluare. Atunci când camera permanentă, în conformitate cu articolul 10 alineatul (3), ia decizia în forma propusă de procurorul european delegat, acesta/aceasta urmărește chestiunea în consecință.

(2) În cazul în care camera permanentă, pe baza rapoartelor primite, consideră că nu va lua decizia în forma propusă de procurorul european delegat, aceasta realizează, dacă este necesar, propria reexaminare a dosarului cazului înainte de a lua o decizie finală sau de a da alte instrucțiuni procurorului european delegat.

(3) Acolo unde este cazul, raportul procurorului european delegat oferă o motivare suficientă pentru trimiterea în judecată a cazului respectiv fie în fața unei instanțe din statul membru în care se află acesta, fie, în conformitate cu articolul 26 alineatul (4), în fața unei instanțe dintr-un stat membru diferit care are competență în cazul respectiv.

Articolul 36

Acțiunea penală în fața instanțelor naționale

(1) Atunci când procurorul european delegat transmite un proiect de decizie care propune trimiterea în judecată, camera permanentă, în conformitate cu procedurile stabilite în articolul 35, decide cu privire la acest proiect în termen de 21 de zile. Camera permanentă nu poate decide să închidă un caz în cazul în care un proiect de decizie prevede trimiterea în judecată.

(2) În cazul în care camera permanentă nu ia o decizie în termenul de 21 de zile, decizia propusă de procurorul european delegat se consideră a fi acceptată.

(3) În situația în care mai mult de un stat membru are competență în privința unui caz, camera permanentă decide, în principiu, să înceapă acțiunea penală în ceea ce privește cazul în statul membru al procurorului european delegat care instrumentează cazul. Cu toate acestea, luând în considerare raportul furnizat în conformitate cu articolul 35 alineatul (1), camera permanentă poate decide să înceapă acțiunea penală în ceea ce privește cazul într-un stat membru diferit, dacă există motive suficient justificate pentru a face acest lucru, ținând seama de criteriile stabilite la articolul 26 alineatele (4) și (5), și să dea instrucțiuni în consecință unui procuror european delegat din respectivul stat membru.

(4) Înainte de a decide trimiterea în judecată în privința unui caz, camera permanentă competentă poate decide, la propunerea procurorului european delegat care instrumentează cazul, să conexeze mai multe cazuri, dacă investigațiile au fost desfășurate de procurori europeni delegați diferiți împotriva aceleiași (acelorași) persoane, în vederea exercitării acțiunii penale în ceea ce privește cazurile respective în fața instanțelor dintr-un singur stat membru care, în conformitate cu dreptul său, are competență pentru oricare dintre cazurile respective.

(5) Odată luată o decizie privind statul membru în care se va începe acțiunea penală, instanța națională competentă din respectivul stat membru se stabilește pe baza dreptului național.

(6) Atunci când acest lucru este necesar în scopul recuperării, urmăririi sau monitorizării administrative, parchetul central înștiințează autoritățile naționale competente, persoanele interesate și instituțiile, organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii cu privire la decizia de începere a acțiunii penale.

(7) În situația în care, în urma unei hotărâri a instanței, parchetul trebuie să decidă în privința introducerii unei căi de atac, procurorul european delegat transmite camerei permanente competente un raport incluzând un proiect de decizie și așteaptă instrucțiunile camerei. În situația în care este imposibil să se aștepte instrucțiunile respective în termenul impus de dreptul intern, procurorul european delegat poate să introducă calea de atac fără instrucțiuni prelabile din partea camerei permanente și transmite ulterior, fără întârziere, camerei permanente raportul. La primirea raportului, camera permanentă dă instrucțiuni procurorului european delegat fie să mențină, fie să retragă calea de atac. Aceeași procedură se aplică și atunci când, în timpul procedurilor judiciare și în conformitate cu dreptul intern aplicabil, procurorul european delegat care instrumentează cazul ar adopta o poziție care ar conduce la închiderea cazului.

Articolul 37

Probe

(1) Nu se respinge admiterea probelor prezentate de către procurorii EPPO sau de pârât în fața unei instanțe pentru simplul motiv că probele au fost obținute într-un alt stat membru sau în conformitate cu dreptul unui alt stat membru.

(2) Competența instanței de judecată de a evalua în mod liber probele prezentate de către pârât sau de către procurorii din cadrul EPPO nu este afectată de prezentul regulament.

*Articolul 38***Disponerea de bunurile confiscate**

În situația în care, în conformitate cu cerințele și procedurile în temeiul dreptului național, inclusiv al legislației naționale prin care s-a transpus Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, instanța națională competentă a decis printr-o hotărâre judecătorească finală să confişte bunurile legate de o infracțiune care intră în sfera de competență a EPPO sau produsele respectivei infracțiuni, de bunurile sau produsele respective se dispune în conformitate cu dreptul intern aplicabil. Această dispunere nu aduce atingere în mod negativ drepturilor Uniunii sau ale altor victime care trebuie să fie despăgubite pentru prejudiciile pe care le-au suferit.

*SECȚIUNEA 4***Norme privind alternativele la acțiunea penală***Articolul 39***Execuția bugetară**

(1) Atunci când acțiunea penală a devenit imposibilă, în temeiul dreptului statului membru al procurorului european delegat care instrumentează cazul, camera permanentă decide, pe baza unui raport înaintat de procurorul european delegat care instrumentează cazul în conformitate cu articolul 35 alineatul (1), închiderea cazului împotriva unei persoane, din motivele următoare:

- (a) decesul persoanei suspectate sau acuzate sau lichidarea unei persoane juridice suspectate sau acuzate;
- (b) alienarea mintală a persoanei suspectate sau acuzate;
- (c) amnistia acordată persoanei suspectate sau acuzate;
- (d) imunitatea acordată persoanei suspectate sau acuzate, cu excepția situației în care a fost ridicată;
- (e) expirarea termenului național de prescripție pentru începerea acțiunii penale;
- (f) cazul persoanei suspectate sau acuzate a fost deja finalizat în legătură cu aceleași fapte;
- (g) lipsa probelor relevante.

(2) O decizie în conformitate cu alineatul (1) nu împiedică alte investigații pe baza unor fapte noi care nu erau cunoscute de EPPO la momentul luării deciziei și care au fost aduse la cunoștința acestuia după decizie. Decizia de a redeschide investigațiile pe baza unor asemenea noi fapte este luată de camera permanentă competentă.

(3) Atunci când EPPO este competent în conformitate cu articolul 22 alineatul (3), acesta închide un caz numai după consultarea autorităților naționale din statul membru menționat la articolul 25 alineatul (6). Dacă este cazul, camera permanentă trimite cazul către autoritățile naționale competente în conformitate cu articolul 34 alineatele (6), (7) și (8).

Aceleși principii se aplică în situația în care EPPO își exercită o competență în ceea ce privește infracțiunile menționate la articolul 3 alineatul (2) literele (a) și (b) din Directiva (UE) 2017/1371, iar prejudiciul cauzat sau care este probabil să fie cauzat intereselor financiare ale Uniunii nu depășește prejudiciul cauzat sau care este probabil să fie cauzat unei alte victime.

(4) Atunci când un caz a fost închis, EPPO notifică oficial acest lucru autorităților naționale competente și informează instituțiile, organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii, precum și persoanele suspectate sau acuzate și victimele infracțiunii, după caz, în temeiul dreptului național, cu privire la închiderea cazului. Cazurile respinse pot fi, de asemenea, trimise către OLAF sau către autoritățile naționale administrative sau judiciare competente în vederea recuperării sau a altor activități de urmărire administrativă.

*SECȚIUNEA 5***Norme privind procedurile simplificate***Articolul 40***Proceduri simplificate de urmărire penală**

(1) Dacă legislația națională aplicabilă prevede o procedură simplificată de urmărire penală prin care se urmărește închiderea definitivă a unui caz pe baza condițiilor convenite cu persoana suspectată, procurorul european delegat care instrumentează cazul poate, în conformitate cu articolul 10 alineatul (3) și cu articolul 35 alineatul (1), să propună camerei permanente competente să aplice procedura respectivă în conformitate cu condițiile prevăzute în dreptul intern.

⁽¹⁾ Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind indisponibilizarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană (JO L 127, 29.4.2014, p. 39).

În situația în care EPPO își exercită o competență în ceea ce privește infracțiunile menționate la articolul 3 alineatul (2) literele (a) și (b) din Directiva (UE) 2017/1371, iar prejudiciul cauzat sau care este probabil să fie cauzat intereselor financiare ale Uniunii nu depășește prejudiciul cauzat sau care este probabil să fie cauzat unei alte victime, procurorul european delegat care instrumentează cazul consultă autoritățile naționale de urmărire penală înainte de a propune aplicarea unei proceduri simplificate de urmărire penală.

(2) Camera permanentă decide asupra propunerii procurorului european delegat care instrumentează cazul, ținând seama de următoarele criterii:

- (a) gravitatea infracțiunii, pe baza, în special, a prejudiciului adus;
- (b) măsura în care persoana suspectată este dispusă să repare prejudiciul cauzat de comportamentul ilegal;
- (c) recurgerea la procedură s-ar corela cu obiectivele generale și principiile de bază ale EPPO, astfel cum sunt stabilite în prezentul regulament.

Colegiul adoptă orientări privind aplicarea criteriilor menționate, în conformitate cu articolul 9 alineatul (2).

(3) În cazul în care camera permanentă este de acord cu propunerea, procurorul european delegat care instrumentează cazul aplică procedura simplificată de urmărire penală în conformitate cu condițiile prevăzute în dreptul intern și înregistrează acest fapt în sistemul de gestionare a cazurilor. În cazul în care procedura simplificată de urmărire penală a fost finalizată odată cu îndeplinirea condițiilor convenite cu persoana suspectată, camera permanentă solicită procurorului european delegat să acționeze pentru a închide definitiv cazul.

CAPITOLUL VI

GARANȚII PROCEDURALE

Articolul 41

Sfera drepturilor persoanelor suspectate și acuzate

(1) Activitățile EPPO se desfășoară în deplină conformitate cu drepturile persoanelor suspectate și acuzate consacrate în Cartă, inclusiv cu dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare.

(2) Orice persoană suspectată sau acuzată în cadrul procedurilor penale desfășurate de EPPO are cel puțin drepturile procedurale prevăzute în dreptul Uniunii, inclusiv în directivele privind drepturile persoanelor suspectate și acuzate în cadrul procedurilor penale, astfel cum sunt transpuse în dreptul intern, precum:

- (a) dreptul la interpretare și traducere, astfel cum se prevede în Directiva 2010/64/UE;
- (b) dreptul la informații și accesul la materialele cazului, astfel cum se prevede în Directiva 2012/13/UE;
- (c) dreptul la un avocat și dreptul de a comunica cu părți terțe și de a informa părți terțe în caz de detenție, astfel cum se prevede în Directiva 2013/48/UE;
- (d) dreptul la tăcere și la prezumția de nevinovăție, astfel cum se prevede în Directiva (UE) 2016/343;
- (e) dreptul la asistență judiciară, astfel cum se prevede în Directiva (UE) 2016/1919.

(3) Fără a aduce atingere drepturilor menționate în prezentul capitol, persoanele suspectate și acuzate, precum și alte persoane implicate în procedurile desfășurate de EPPO beneficiază de toate drepturile procedurale pe care le prevede dreptul intern aplicabil, inclusiv posibilitatea de a prezenta probe, de a solicita desemnarea experților sau o expertiză și audierea martorilor și de a solicita EPPO să obțină astfel de măsuri în numele apărării.

Articolul 42

Controlul jurisdicțional

(1) Actele de procedură ale EPPO care sunt destinate să producă efecte juridice față de terți fac obiectul controlului de către instanțele naționale competente, în conformitate cu cerințele și procedurile prevăzute în dreptul intern. Același lucru se aplică neadoptării de către EPPO a unor acte de procedură care sunt destinate să producă efecte juridice față de terți și a căror adoptare este obligatorie din punct de vedere juridic în temeiul prezentului regulament.

(2) Curtea de Justiție are competența, în conformitate cu articolul 267 din TFUE, să pronunțe decizii preliminare cu privire la:

- (a) valabilitatea actelor de procedură ale EPPO, în măsura în care chestiunea valabilității este ridicată înaintea oricărei instanțe a unui stat membru, direct în temeiul dreptului Uniunii;
- (b) interpretarea sau valabilitatea dispozițiilor din dreptul Uniunii, inclusiv prezentul regulament;
- (c) interpretarea articolelor 22 și 25 din prezentul regulament în ceea ce privește orice conflict de competență între EPPO și autoritățile naționale competente.

(3) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, deciziile EPPO de a închide un caz, în măsura în care sunt contestate direct în temeiul dreptului Uniunii, fac obiectul controlului de către Curtea de Justiție în conformitate cu articolul 263 al patrulea paragraf din TFUE.

(4) Curtea de Justiție este competentă, în conformitate cu articolul 268 din TFUE, în orice litigiu referitor la despăgubiri pentru prejudiciile cauzate de EPPO.

(5) Curtea de Justiție este competentă, în conformitate cu articolul 272 din TFUE, în orice litigiu referitor la clauzele de arbitraj din cuprinsul contractelor încheiate de EPPO.

(6) Curtea de Justiție este competentă, în conformitate cu articolul 270 din TFUE, în orice litigiu în materie de personal.

(7) Curtea de Justiție este competentă, în ceea ce privește eliberarea din funcție a procurorului-șef european sau a procurorilor europeni, în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) și, respectiv, cu articolul 16 alineatul (5).

(8) Prezentul articol nu aduce atingere controlului jurisdicțional efectuat de Curtea de Justiție în conformitate cu articolul 263 al patrulea paragraf din TFUE al deciziilor EPPO care aduc atingere drepturilor persoanelor vizate în temeiul capitolului VIII și al deciziilor EPPO care nu reprezintă acte de procedură, precum deciziile EPPO privind dreptul de acces public la documente, sau deciziile de eliberare din funcție a procurorilor europeni delegați adoptate în temeiul articolului 17 alineatul (3) din prezentul regulament, sau orice alte decizii administrative.

CAPITOLUL VII

PRELUCRAREA INFORMAȚIILOR

Articolul 43

Accesul la informații al EPPO

(1) Procurorii europeni delegați pot să obțină toate informațiile relevante stocate în bazele de date naționale de investigare penală și în bazele de date ale autorităților de aplicare a legii, precum și în alte registre relevante ale autorităților publice, în aceleași condiții ca și cele aplicabile în temeiul dreptului național în cazuri similare.

(2) De asemenea, EPPO poate să obțină toate informațiile relevante care sunt de competența sa și care sunt stocate în bazele de date și în registrele instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii.

Articolul 44

Sistemul de gestionare a cazurilor

(1) EPPO instituie un sistem de gestionare a cazurilor, deținut și gestionat în conformitate cu normele stabilite în prezentul regulament și în normele prevăzute de prezentul regulament și de regulamentul intern de procedură al EPPO.

(2) Scopul sistemului de gestionare a cazurilor este:

- (a) de a sprijini gestionarea investigațiilor și a urmăririlor penale desfășurate de EPPO, în special prin gestionarea fluxurilor de informații interne și prin sprijinirea activităților de investigare în cazurile transfrontaliere;
- (b) de a asigura un acces sigur la informațiile privind investigațiile și urmăririle penale la parchetul central și de către procurorii europeni delegați;

- (c) de a permite corelarea informațiilor și extragerea datelor în scopuri statistice și de analiză operațională;
- (d) de a facilita monitorizarea, pentru a se asigura că prelucrarea datelor operaționale cu caracter personal este legală și respectă dispozițiile relevante ale prezentului regulament.
- (3) Sistemul de gestionare a cazurilor poate fi legat la conexiunea securizată de telecomunicații menționată la articolul 9 din Decizia 2008/976/JAI a Consiliului ⁽¹⁾.
- (4) Sistemul de gestionare a cazurilor cuprinde:
- (a) un registru cu informațiile obținute de EPPO în conformitate cu articolul 24, inclusiv toate deciziile legate de respectivele informații;
- (b) un index al tuturor dosarelor;
- (c) toate informațiile din dosarele stocate electronic în sistemul de gestionare a cazurilor în conformitate cu articolul 45 alineatul (3).

Indexul nu poate conține alte date operaționale cu caracter personal în afară de datele necesare pentru identificarea cazurilor sau pentru stabilirea de corelări între diferite dosare.

(5) Pentru prelucrarea datelor operaționale cu caracter personal, EPPO nu poate stabili decât fișiere automate de date diferite de dosare în conformitate cu prezentul regulament și cu regulamentul intern de procedură al EPPO. Detaliile privind aceste alte fișiere automate de date se notifică Autorității Europene pentru Protecția Datelor.

Articolul 45

Dosarele EPPO

(1) Atunci când EPPO decide să deschidă o investigație sau să își exercite dreptul de evocare în conformitate cu prezentul regulament, procurorul european delegat care tratează cazul deschide un dosar.

Dosarul conține toate informațiile și probele de care dispune procurorul european delegat, care sunt legate de investigația sau de urmărirea penală desfășurată de EPPO.

După deschiderea unei investigații, informațiile din registrul menționat la articolul 44 alineatul (4) litera (a) devin parte din dosar.

(2) Dosarul se gestionează de către procurorul european delegat care instrumentează cazul în conformitate cu legislația din statul său membru.

Regulamentul intern de procedură al EPPO poate include norme privind organizarea și gestionarea dosarelor în măsura necesară pentru a se asigura buna funcționare a EPPO ca parchet unic. Accesul la dosar al persoanelor suspectate și persoanelor acuzate, precum și al altor persoane implicate în proceduri se acordă de către procurorul european delegat care instrumentează cazul în conformitate cu legislația națională din statul membru al respectivului procuror.

(3) Sistemul de gestionare a cazurilor al EPPO cuprinde toate informațiile și probele din dosar care pot fi stocate electronic, pentru a se permite parchetului central să își exercite atribuțiile în conformitate cu prezentul regulament. Procurorul european delegat care instrumentează cazul asigură că informațiile cuprinse în sistemul de gestionare a cazurilor reflectă în orice moment dosarul, mai ales faptul că datele operaționale cu caracter personal cuprinse în sistemul de gestionare a cazurilor sunt șterse sau rectificate de fiecare dată când aceste date au fost șterse sau rectificate în dosarul corespunzător.

Articolul 46

Accesul la sistemul de gestionare a cazurilor

Procurorul-șef european, procurorii-șefi europeni adjuncți, alți procurori europeni și procurorii europeni delegați au acces direct la registru și la index.

⁽¹⁾ Decizia 2008/976/JAI a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind Rețeaua Judiciară Europeană (JO L 348, 24.12.2008, p. 130).

Atunci când își exercită competențele în conformitate cu articolele 10 și 12, procurorul european însărcinat cu supravegherea și camera permanentă competentă au acces direct la informațiile stocate în format electronic în sistemul de gestionare a cazurilor. Procurorul european însărcinat cu supravegherea are acces direct și la dosar. Camera permanentă competentă are acces la dosar la cerere.

Alți procurori europeni delegați pot solicita accesul la informațiile stocate în format electronic în sistemul de gestionare a cazurilor, precum și la orice dosar. Procurorul european delegat care instrumentează cazul decide cu privire la acordarea unui astfel de acces altor procurori europeni delegați în conformitate cu legislația națională aplicabilă. Dacă nu se acordă accesul, chestiunea poate fi înaintată camerei permanente competente. Camera permanentă competentă audiază în măsura necesară procurorii europeni delegați vizați și ulterior decide, în conformitate cu dreptul intern aplicabil, precum și cu prezentul regulament.

Regulamentul intern de procedură al EPO stabilește norme suplimentare privind dreptul de acces și procedura de stabilire a nivelului de acces la sistemul de gestionare a cazurilor de către procurorul-șef european, procurorii-șefi europeni adjuncți, alți procurori europeni, procurorii europeni delegați și personalul EPPO, în măsura necesară pentru exercitarea atribuțiilor lor.

CAPITOLUL VIII

PROTECȚIA DATELOR

Articolul 47

Principii referitoare la prelucrarea datelor cu caracter personal

(1) Datele cu caracter personal sunt:

- (a) prelucrate în mod legal și echitabil („legalitate și echitate”);
- (b) colectate în scopuri determinate, explicite și legitime și nu sunt prelucrate ulterior într-un mod incompatibil cu aceste scopuri; prelucrarea ulterioară în scopuri de arhivare în interes public, în scopuri de cercetare științifică sau istorică ori în scopuri statistice nu este considerată incompatibilă cu scopurile inițiale, cu condiția ca EPPO să prevadă garanții adecvate pentru drepturile și libertățile persoanelor vizate („limitări legate de scop”);
- (c) adecvate, relevante și neexcesive în ceea ce privește scopurile în care sunt prelucrate („reducerea la minimum a datelor”);
- (d) exacte și, dacă este necesar, actualizate; trebuie să se ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că datele cu caracter personal care sunt inexacte, având în vedere scopurile pentru care sunt prelucrate, sunt șterse sau rectificate fără întârziere („exactitate”);
- (e) păstrate într-o formă care permite identificarea persoanelor vizate pe o perioadă care nu depășește perioada necesară îndeplinirii scopurilor în care sunt prelucrate datele; datele cu caracter personal pot fi stocate pe perioade mai lungi în măsura în care acestea vor fi prelucrate exclusiv în scopuri de arhivare în interes public, în scopuri de cercetare științifică sau istorică ori în scopuri statistice, cu condiția ca EPPO să prevadă garanții adecvate pentru drepturile și libertățile persoanelor vizate, în special prin punerea în aplicare a măsurilor de ordin tehnic și organizatoric adecvate prevăzute în prezentul regulament („limitări legate de stocare”);
- (f) prelucrate într-un mod care asigură securitatea adecvată a datelor cu caracter personal, inclusiv protecția împotriva prelucrării neautorizate sau ilegale și împotriva pierderii, a distrugerii sau a deteriorării accidentale, prin luarea de măsuri tehnice sau organizatorice corespunzătoare („integritate și confidențialitate”).

(2) EPPO este responsabil și în măsură să demonstreze conformitatea cu dispozițiile de la alineatul (1) („responsabilitate”) atunci când prelucrează date cu caracter personal, total sau parțial prin mijloace automatizate, precum și în cazul prelucrării prin alte mijloace decât cele automatizate a datelor cu caracter personal care fac parte dintr-un sistem de evidență a datelor sau care sunt destinate să facă parte dintr-un sistem de evidență a datelor.

(3) Prelucrarea de către EPPO în oricare dintre scopurile stabilite la articolul 49, altele decât cele pentru care datele operaționale cu caracter personal au fost colectate, este permisă în măsura în care:

- (a) EPPO este autorizat să prelucreze astfel de date operaționale cu caracter personal într-un astfel de scop în conformitate cu prezentul regulament; și
- (b) prelucrarea este necesară și proporțională în raport cu respectivul alt scop, în conformitate cu dreptul Uniunii; și
- (c) după caz, utilizarea datelor operaționale cu caracter personal nu este interzisă de prevederile aplicabile din dreptul procedural național privind măsurile de investigare adoptate în conformitate cu articolul 30. Dreptul procedural național aplicabil este dreptul statului membru în care au fost obținute datele.

Articolul 48

Date administrative cu caracter personal

- (1) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 se aplică tuturor datelor administrative cu caracter personal prelucrate de EPPO.
- (2) EPPO stabilește termene pentru stocarea de date administrative cu caracter personal în dispozițiile privind protecția datelor din regulamentul său intern de procedură.

Articolul 49

Prelucrarea datelor operaționale cu caracter personal

(1) EPPO prelucrează datele operaționale cu caracter personal prin mijloace automatizate sau în fișiere manuale structurate, în conformitate cu prezentul regulament și numai în următoarele scopuri:

- (a) investigații și urmăriri penale întreprinse în conformitate cu prezentul regulament; sau
- (b) schimb de informații cu autoritățile competente din statele membre ale Uniunii Europene și alte instituții, organe, oficii și agenții ale Uniunii în conformitate cu prezentul regulament; sau
- (c) cooperare cu țările terțe și organizațiile internaționale în conformitate cu prezentul regulament.

(2) Categoriile de date operaționale cu caracter personal și categoriile de persoane vizate ale căror date operaționale cu caracter personal pot fi prelucrate în indexul menționat la articolul 44 alineatul (4) litera (b) de către EPPO pentru fiecare scop menționat la alineatul (1) de la prezentul articol se includ într-o listă într-o anexă în conformitate cu alineatul (3).

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 pentru a alcătui o listă cu categoriile de date operaționale cu caracter personal și categoriile de persoane vizate menționate la alineatul (2) de la prezentul articol și pentru a aduce la zi lista respectivă, pentru a ține seama de evoluțiile din domeniul tehnologiei informației și având în vedere progresele societății informaționale.

Dacă motive imperioase impun aceasta, procedura menționată la articolul 116 se aplică actelor delegate adoptate în temeiul prezentului alineat.

(4) EPPO poate prelucra date operaționale cu caracter personal pentru o perioadă limitată, în scopul de a determina dacă aceste date cu caracter personal sunt relevante pentru atribuțiile sale și pentru scopurile menționate la alineatul (1). Colegiul, hotărând la propunerea procurorului-șef european și după consultarea Autorității Europene pentru Protecția Datelor, precizează mai detaliat condițiile referitoare la prelucrarea acestor date operaționale cu caracter personal, în special în ceea ce privește accesul la date și utilizarea acestora, precum și termenele pentru stocarea și ștergerea datelor.

(5) EPPO prelucrează datele operaționale cu caracter personal în așa fel încât să se poată stabili ce autoritate a furnizat datele respective sau de unde au fost extrase acestea.

(6) Atunci când se aplică articolele 57-62, EPPO poate, dacă este cazul, să acționeze în conformitate cu dreptul procedural național privind obligația de a furniza informații persoanelor vizate și posibilitățile de a omite, restrânge sau întârzia aceste informații. Dacă este cazul, procurorul european delegat care instrumentează cazul se consultă cu procurorii europeni delegați vizați de caz înainte de a lua o decizie în ceea ce privește articolele 57-62.

*Articolul 50***Durata stocării datelor operaționale cu caracter personal**

(1) EPPO reexaminează periodic necesitatea stocării datelor operaționale cu caracter personal prelucrate. Cel târziu, o astfel de reexaminare se efectuează în termen de maximum trei ani de la prima prelucrare a datelor operaționale cu caracter personal, iar apoi din trei în trei ani. În cazul în care datele operaționale cu caracter personal sunt stocate pentru o perioadă care depășește cinci ani, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor este informată cu privire la aceasta.

(2) Datele operaționale cu caracter personal prelucrate de EPPO nu sunt stocate pentru perioade mai lungi de cinci ani, după ce decizia de achitare în ceea ce privește cazul a devenit definitivă; în cazul în care acuzatul a fost găsit vinovat, termenele se prelungesc până când pedeapsa care a fost impusă este executată sau nu mai poate fi executată, în conformitate cu dreptul statului membru de condamnare.

(3) Înainte de expirarea unuia dintre termenele prevăzute la alineatul (2), EPPO reexaminează necesitatea de a continua stocarea datelor operaționale cu caracter personal în cazul în care și atâta timp cât acest lucru este necesar în vederea îndeplinirii atribuțiilor sale. Motivele care stau la baza continuării stocării sunt justificate și înregistrate. În cazul în care nu se ia nicio decizie cu privire la continuarea stocării datelor operaționale cu caracter personal, datele respective sunt șterse în mod automat.

*Articolul 51***Distincția dintre diferitele categorii de persoane vizate**

După caz și în măsura posibilului, EPPO face o distincție clară între datele operaționale cu caracter personal ale diferitelor categorii de persoane vizate, precum:

- (a) persoane în privința cărora există motive serioase să se creadă că au săvârșit sau că urmează să săvârșescă o infracțiune;
- (b) persoane condamnate pentru săvârșirea unei infracțiuni;
- (c) victime ale unei infracțiuni sau persoane în privința cărora, în baza anumitor fapte, există motive să se creadă că ar putea fi victimele unei infracțiuni; și
- (d) alte părți care au legătură cu infracțiunea, ca de exemplu persoane care ar putea fi chemate să depună mărturie în cadrul investigațiilor legate de infracțiuni sau în cadrul procedurilor penale ulterioare, persoane care pot oferi informații cu privire la infracțiuni sau persoane care sunt în legătură sau asociate cu persoanele menționate la literale (a) și (b).

*Articolul 52***Distincția dintre datele operaționale cu caracter personal și verificarea calității datelor cu caracter personal**

(1) EPPO face distincție, în măsura posibilului, între datele operaționale cu caracter personal bazate pe fapte și datele operaționale cu caracter personal bazate pe evaluări personale.

(2) EPPO ia toate măsurile rezonabile pentru a se asigura că datele operaționale cu caracter personal care sunt inexacte, incomplete sau perimate nu sunt transmise sau puse la dispoziție. În acest scop, EPPO verifică, în măsura în care este posibil, calitatea datelor operaționale cu caracter personal înainte ca acestea să fie transmise sau puse la dispoziție. În măsura în care acest lucru este posibil, în cadrul tuturor transmițerilor de date operaționale cu caracter personal, EPPO adaugă informații necesare care permit destinatarului să evalueze gradul de exactitate, caracterul integral, gradul de fiabilitate și de actualitate al datelor operaționale cu caracter personal.

(3) În cazul în care se constată transmiterea unor date operaționale cu caracter personal incorecte sau transmiterea unor date operaționale cu caracter personal în mod ilegal, acest lucru se comunică de îndată destinatarului. Într-un astfel de caz, datele operaționale cu caracter personal sunt rectificate sau șterse sau prelucrarea este restricționată în conformitate cu articolul 61.

*Articolul 53***Condiții specifice de prelucrare**

(1) Atunci când se prevede în prezentul regulament, EPPO prevede condiții specifice de prelucrare și informează destinatarul unor astfel de date cu caracter personal cu privire la aceste condiții și obligația de a le respecta.

(2) EPPO respectă condițiile specifice de prelucrare pentru prelucrarea furnizată de o autoritate națională în conformitate cu articolul 9 alineatele (3) și (4) din Directiva (UE) 2016/680.

Articolul 54

Transmiterea datelor operaționale cu caracter personal către instituțiile, organismele, oficiile și agențiile Uniunii

(1) Sub rezerva oricăror restricții suplimentare în temeiul prezentului regulament, în special articolul 53, EPPO transmite date operaționale cu caracter personal către o altă instituție, un alt organ, un alt oficiu sau o altă agenție a Uniunii numai în cazul în care datele sunt necesare pentru îndeplinirea legitimă a atribuțiilor care sunt de competența instituției, organismului, oficiului sau agenției respective a Uniunii.

(2) În cazul în care datele operaționale cu caracter personal sunt transmise ca urmare a unei cereri din partea celeilalte instituții, celuilalt organ, celuilalt oficiu sau celeilalte agenții a Uniunii, atât operatorul, cât și destinatarul își asumă răspunderea pentru legitimitatea acestui transfer.

EPPO este obligat să verifice competența celeilalte instituții, celuilalt organ, celuilalt oficiu sau celeilalte agenții a Uniunii și să facă o evaluare provizorie a necesității transmiterii de date operaționale cu caracter personal. Dacă apar îndoieli în privința necesității acestui transfer, EPPO solicită destinatarului mai multe informații.

Cealaltă instituție, celălalt organ, celălalt oficiu sau cealaltă agenție a Uniunii se asigură că necesitatea transmiterii de date operaționale cu caracter personal poate fi verificată ulterior.

(3) Cealaltă instituție, celălalt organ, celălalt oficiu sau cealaltă agenție a Uniunii prelucrează datele operaționale cu caracter personal numai în scopurile pentru care au fost transmise.

Articolul 55

Prelucrarea de categorii speciale de date operaționale cu caracter personal

(1) Prelucrarea datelor operaționale cu caracter personal care dezvăluie originea rasială sau etnică, opiniile politice, confesiunea religioasă sau convingerile filozofice, afilierea sindicală, precum și prelucrarea datelor genetice, prelucrarea datelor biometrice pentru identificarea unică a unei persoane fizice sau prelucrarea datelor operaționale cu caracter personal privind sănătatea sau a datelor operaționale cu caracter personal privind viața sexuală sau orientarea sexuală a unei persoane fizice sunt autorizate numai atunci când sunt strict necesare pentru investigațiile EPPO, sub rezerva unor garanții adecvate pentru drepturile și libertățile persoanei vizate și numai atunci când vin în completarea altor date operaționale cu caracter personal deja prelucrate de EPPO.

(2) Responsabilul cu protecția datelor este informat imediat cu privire la recurgerea la prezentul articol.

Articolul 56

Procesul decizional individual automatizat, inclusiv crearea de profiluri

Persoana vizată are dreptul de a nu face obiectul unei decizii a EPPO bazată exclusiv pe prelucrarea automată, inclusiv crearea de profiluri, care produce efecte juridice care privesc persoana vizată sau o afectează în mod similar într-o măsură semnificativă.

Articolul 57

Comunicare și modalități de exercitare a drepturilor persoanei vizate

(1) EPPO ia măsuri rezonabile pentru a transmite persoanei vizate orice informații menționate la articolul 58. Acesta face orice comunicare destinată persoanei vizate în legătură cu articolele 56, 59-62 și 75 referitoare la prelucrare, într-o formă concisă, inteligibilă și ușor accesibilă, utilizând un limbaj clar și simplu. Informațiile se transmit prin orice mijloace adecvate, inclusiv prin mijloace electronice. Ca regulă generală, operatorul transmite informațiile în același format în care a fost primită cererea.

(2) EPPO facilitează exercitarea drepturilor persoanei vizate în temeiul articolelor 58-62.

(3) EPPO informează în scris persoana vizată cu privire la modul în care a dat curs cererii acesteia, fără întârzieri nejustificate și, în orice caz, în termen de cel mult trei luni de la primirea cererii din partea persoanei vizate.

(4) EPPO ia măsurile necesare pentru ca transmiterea informațiilor în conformitate cu articolul 58 și orice comunicare transmisă sau măsură luată în temeiul articolelor 56, 59-62 și 75 să se facă gratuit. În cazul în care cererile din partea unei persoane vizate sunt în mod vădit nefondate sau excesive, în special din cauza caracterului lor repetitiv, EPPO poate:

- (a) să perceapă o taxă rezonabilă care să țină cont de costurile administrative pentru transmiterea informațiilor sau a comunicărilor sau pentru luarea măsurilor solicitate; sau
- (b) să refuze să dea curs cererii.

În aceste cazuri, EPPO are sarcina de a demonstra caracterul vădit nefondat sau excesiv al cererii.

(5) În cazul în care are îndoieli întemeiate cu privire la identitatea persoanei fizice care înaintează cererea menționată la articolul 59 sau 61, EPPO poate solicita furnizarea de informații suplimentare necesare pentru a confirma identitatea persoanei vizate.

Articolul 58

Informații care se pun la dispoziția persoanei vizate sau se comunică acesteia

(1) EPPO pune la dispoziția persoanei vizate cel puțin următoarele informații:

- (a) identitatea și datele de contact ale EPPO;
- (b) datele de contact ale responsabilului cu protecția datelor;
- (c) scopurile în care sunt prelucrate datele operaționale cu caracter personal;
- (d) dreptul de a depune o plângere la Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor și datele de contact ale acesteia;
- (e) existența dreptului de a solicita EPPO acces la datele operaționale cu caracter personal referitoare la persoana vizată ori rectificarea sau ștergerea datelor respective sau restricționarea prelucrării lor.

(2) În plus față de informațiile menționate la alineatul (1), EPPO comunică persoanei vizate, în anumite cazuri, următoarele informații suplimentare, pentru a permite acesteia exercitarea drepturilor sale:

- (a) temeiul juridic al prelucrării;
- (b) perioada pentru care vor fi stocate datele operaționale cu caracter personal sau, în cazul în care nu este posibil, criteriile utilizate pentru a stabili respectiva perioadă;
- (c) dacă este cazul, categoriile de destinatari ai datelor operaționale cu caracter personal, inclusiv în țări terțe sau organizații internaționale;
- (d) în cazul în care este necesar, informații suplimentare, în special atunci când datele operaționale cu caracter personal sunt colectate fără știrea persoanei vizate.

(3) EPPO poate amâna, restricționa sau omite furnizarea de informații persoanei vizate în conformitate cu alineatul (2) în măsura în care și atât timp cât o astfel de măsură constituie o măsură necesară și proporțională într-o societate democratică, în care se ține seama în mod corespunzător de drepturile fundamentale și de interesele legitime ale persoanei fizice, pentru:

- (a) a evita obstrucționarea cercetărilor, a investigațiilor sau procedurilor oficiale sau juridice;
- (b) a nu prejudicia prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor sau executarea pedepselor;
- (c) a proteja securitatea publică a statelor membre ale Uniunii Europene;
- (d) a proteja securitatea națională a statelor membre ale Uniunii Europene;
- (e) a proteja drepturile și libertățile celorlalți.

*Articolul 59***Dreptul de acces al persoanei vizate**

Persoana vizată are dreptul de a obține din partea EPPO o confirmare că se prelucrează sau nu date operaționale cu caracter personal care o privesc și, în caz afirmativ, acces la datele operaționale respective și la următoarele informații:

- (a) scopurile și temeiul juridic al prelucrării;
- (b) categoriile de date operaționale cu caracter personal vizate;
- (c) destinatarii sau categoriile de destinatari cărora le-au fost divulgate datele operaționale cu caracter personal, în special destinatarii din țări terțe sau organizații internaționale;
- (d) acolo unde este posibil, perioada pentru care se preconizează că vor fi stocate datele operaționale cu caracter personal sau, dacă acest lucru nu este posibil, criteriile utilizate pentru a stabili această perioadă;
- (e) existența dreptului de a solicita de la EPPO rectificarea sau ștergerea datelor operaționale cu caracter personal sau restricționarea prelucrării datelor operaționale cu caracter personal referitoare la persoana vizată;
- (f) dreptul de a depune o plângere la Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor și datele de contact ale Autorității Europene pentru Protecția Datelor;
- (g) comunicarea datelor operaționale cu caracter personal care sunt în curs de prelucrare și a oricărei informații disponibile cu privire la originea datelor.

*Articolul 60***Limitarea dreptului de acces**

(1) EPPO poate limita, integral sau parțial, dreptul de acces al persoanei vizate în măsura în care și atât timp cât o astfel de limitare, parțială sau totală, constituie o măsură necesară și proporțională într-o societate democratică, în care se ține seama în mod corespunzător de drepturile fundamentale și de interesele legitime ale respectivei persoane fizice, pentru:

- (a) a evita obstrucționarea cercetărilor, a investigațiilor sau procedurilor oficiale sau juridice;
- (b) a nu prejudicia prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor sau executarea pedepselor;
- (c) a proteja securitatea publică a statelor membre ale Uniunii Europene;
- (d) a proteja securitatea națională a statelor membre ale Uniunii Europene;
- (e) a proteja drepturile și libertățile celorlalți.

(2) În cazul în care furnizarea unor astfel de informații ar contraveni obiectivului alineatului (1), EPPO notifică persoana vizată în cauză numai cu privire la faptul că a efectuat verificările, fără a transmite informații care i-ar putea dezvălui faptul că datele operaționale cu caracter personal care o privesc sunt prelucrate sau nu de EPPO.

EPPO informează persoana vizată cu privire la posibilitatea de a depune o plângere la Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor sau de a introduce o cale de atac în fața Curții de Justiție împotriva deciziei EPPO.

(3) EPPO justifică motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază decizia. Informațiile respective sunt puse la dispoziția Autorității Europene pentru Protecția Datelor.

*Articolul 61***Dreptul la rectificarea sau la ștergerea datelor operaționale cu caracter personal și la restricționarea prelucrării**

(1) Persoana vizată are dreptul de a obține de la EPPO, fără întârzieri nejustificate, rectificarea datelor operaționale cu caracter personal inexacte care o privesc. Ținându-se seama de scopurile în care au fost prelucrate datele, persoana vizată are dreptul de a obține completarea datelor operaționale cu caracter personal care sunt incomplete, inclusiv prin furnizarea unei declarații suplimentare.

(2) EPPO șterge datele operaționale cu caracter personal fără întârzieri nejustificate și persoana vizată are dreptul de a obține din partea EPPO ștergerea datelor operaționale cu caracter personal care o privesc fără întârzieri nejustificate în cazul în care prelucrarea încalcă dispozițiile articolului 47, 49 sau 55 sau în cazul în care datele operaționale cu caracter personal trebuie șterse pentru îndeplinirea unei obligații legale care revine EPPO.

(3) În loc de ștergere, EPPO restricționează prelucrarea datelor cu caracter personal în cazul în care:

(a) exactitatea datelor operaționale cu caracter personal este contestată de persoana vizată, iar exactitatea sau inexactitatea datelor respective nu poate fi stabilită cu certitudine; sau

(b) datele operaționale cu caracter personal trebuie să fie păstrate ca mijloace de probă.

În cazul în care prelucrarea este restricționată în temeiul literei (a) de la primul paragraf, EPPO informează în acest sens persoana vizată înainte de ridicarea restricțiilor de prelucrare.

(4) În cazul în care prelucrarea a fost restricționată în temeiul alineatului (3), astfel de date operaționale cu caracter personal pot, cu excepția stocării, să fie prelucrate numai pentru protecția drepturilor persoanei vizate sau ale unei alte persoane fizice sau juridice care este parte în procedurile EPPO sau în scopurile prevăzute la alineatul (3) litera (b).

(5) EPPO informează în scris persoana vizată cu privire la orice refuz de rectificare sau de ștergere a datelor operaționale cu caracter personal sau la restricționarea prelucrării și cu privire la motivele refuzului. EPPO poate restricționa, integral sau parțial, obligația de a furniza astfel de informații în măsura în care o astfel de restricționare a prelucrării constituie o măsură necesară și proporțională într-o societate democratică, în care se ține seama în mod corespunzător de drepturile fundamentale și de interesele legitime ale persoanei fizice vizate pentru:

(a) a evita obstrucționarea cercetărilor, a investigațiilor sau procedurilor oficiale sau juridice;

(b) a nu prejudicia prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor sau executarea pedepselor;

(c) a proteja securitatea publică a statelor membre ale Uniunii Europene;

(d) a proteja securitatea națională a statelor membre ale Uniunii Europene;

(e) a proteja drepturile și libertățile celorlalți.

EPPO informează persoana vizată cu privire la posibilitatea de a depune o plângere la Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor sau de a introduce o cale de atac în fața Curții de Justiție împotriva deciziei EPPO.

(6) EPPO comunică rectificarea datelor operaționale cu caracter personal inexacte autorității competente de la care provin datele operaționale cu caracter personal inexacte.

(7) EPPO informează destinatarii cu privire la rectificarea sau ștergerea datelor operaționale cu caracter personal sau cu privire la restricționarea prelucrării, în temeiul alineatelor (1), (2) și (3), și îi informează că trebuie să rectifice sau să șteargă datele operaționale cu caracter personal sau să restricționeze prelucrarea datelor operaționale cu caracter personal atunci când le revine responsabilitatea pentru acestea.

Articolul 62

Exercitarea drepturilor de către persoana vizată și verificarea de către Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor

(1) În cazurile menționate la articolul 58 alineatul (3), articolul 60 alineatul (2) și articolul 61 alineatul (4), drepturile persoanei vizate pot fi, de asemenea, exercitate prin intermediul Autorității Europene pentru Protecția Datelor.

(2) EPPO informează persoana vizată cu privire la posibilitatea de a-și exercita drepturile prin intermediul Autorității Europene pentru Protecția Datelor în temeiul alineatului (1).

(3) Atunci când este exercitat dreptul menționat la alineatul (1), Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor informează persoana vizată cel puțin că a realizat toate verificările necesare sau o revizuire. Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor informează, de asemenea, persoana vizată în legătură cu dreptul acesteia de a introduce o cale de atac în fața Curții de Justiție împotriva deciziei Autorității Europene pentru Protecția Datelor.

*Articolul 63***Obligațiile EPPO**

(1) Ținând seama de natura, domeniul de aplicare, contextul și scopurile prelucrării, precum și de riscurile cu grade diferite de probabilitate și gravitate pentru drepturile și libertățile persoanelor fizice, EPPO pune în aplicare măsuri tehnice și organizatorice adecvate pentru a garanta și a fi în măsură să demonstreze că prelucrarea se efectuează în conformitate cu prezentul regulament. Respectivul măsuri se revizuiesc și se actualizează dacă este necesar.

(2) Atunci când sunt proporționale în raport cu operațiunile de prelucrare, măsurile menționate la alineatul (1) includ punerea în aplicare de către EPPO a unor politici adecvate de protecție a datelor.

*Articolul 64***Operatori asociați**

(1) În cazul în care EPPO împreună cu unul sau mai mulți operatori stabilesc în comun scopurile și mijloacele de prelucrare, aceștia sunt operatori asociați. Aceștia stabilesc într-un mod transparent responsabilitățile care revin fiecăruia în vederea respectării obligațiilor lor în materie de protecție a datelor, în special în ceea ce privește exercitarea drepturilor persoanelor vizate și atribuțiile fiecăruia de furnizare a informațiilor, prin intermediul unui acord între ei, cu excepția cazului și în măsura în care responsabilitățile operatorilor sunt stabilite de dreptul Uniunii sau de dreptul statului membru al Uniunii Europene care li se aplică. Acordul poate desemna un punct de contact pentru persoanele vizate.

(2) Acordul menționat la alineatul (1) reflectă în mod adecvat rolurile și raporturile respective ale operatorilor asociați față de persoanele vizate. Esența acestui acord este adusă la cunoștința persoanei vizate.

(3) Indiferent de clauzele acordului menționat la alineatul (1), persoana vizată își poate exercita drepturile în temeiul prezentului regulament cu privire la și în raport cu fiecare dintre operatori.

*Articolul 65***Persoana împuternicită de operator**

(1) În cazul în care prelucrarea urmează să fie realizată în numele său, EPPO recurge doar la persoane împuternicite care oferă garanții suficiente pentru punerea în aplicare a unor măsuri tehnice și organizatorice adecvate, astfel încât prelucrarea să respecte cerințele prevăzute în prezentul regulament și să asigure protecția drepturilor persoanei vizate.

(2) Persoana împuternicită de operator nu recrutează o altă persoană împuternicită de operator fără a primi în prealabil o autorizație scrisă, specifică sau generală, din partea EPPO. În cazul unei autorizații generale scrise, persoana împuternicită de operator informează EPPO cu privire la orice modificări preconizate privind adăugarea sau înlocuirea altor persoane împuternicite de operator, oferind astfel operatorului posibilitatea de a formula obiecții față de aceste modificări.

(3) Prelucrarea de către o persoană împuternicită de un operator este reglementată printr-un contract sau un alt act juridic în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului statului membru al Uniunii Europene, care are caracter obligatoriu pentru persoana împuternicită de operator în raport cu EPPO și care stabilește obiectul și durata prelucrării, natura și scopul prelucrării, tipul de date operaționale cu caracter personal și categoriile de persoane vizate și obligațiile și drepturile EPPO. Respectivul contract sau act juridic prevede, în special, că persoana împuternicită de operator:

(a) acționează numai la instrucțiunile operatorului;

(b) se asigură că persoanele autorizate să prelucreze datele operaționale cu caracter personal s-au angajat să respecte confidențialitatea sau au o obligație statutară adecvată de confidențialitate;

(c) asistă operatorul prin orice mijloace adecvate pentru a asigura respectarea dispozițiilor privind drepturile persoanei vizate;

(d) la alegerea EPPO, șterge sau returnează către EPPO toate datele operaționale cu caracter personal după încetarea furnizării serviciilor legate de prelucrare și elimină copiile existente, cu excepția cazului în care dreptul Uniunii sau dreptul statului membru al Uniunii Europene impune stocarea datelor operaționale cu caracter personal;

- (e) pune la dispoziția EPPO toate informațiile necesare pentru a demonstra respectarea obligațiilor prevăzute la prezentul articol;
 - (f) respectă condițiile menționate la alineatele (2) și (3) pentru recrutarea unei alte persoane împuternicite de către operator.
- (4) Contractul sau un alt act juridic menționat la alineatul (3) se întocmește în scris, inclusiv în format electronic.
- (5) În cazul în care o persoană împuternicită de operator încalcă prezentul regulament prin stabilirea scopurilor și mijloacelor de prelucrare a datelor cu caracter personal, persoana împuternicită de operator este considerată a fi un operator în ceea ce privește prelucrarea respectivă.

Articolul 66

Desfășurarea activității de prelucrare sub autoritatea operatorului sau a persoanei împuternicite de operator

Persoana împuternicită de operator și orice persoană care acționează sub autoritatea EPPO sau a persoanei împuternicite de operator, care are acces la date operaționale cu caracter personal, nu le prelucrează decât la cererea EPPO, cu excepția cazului în care dreptul Uniunii sau dreptul unui stat membru al Uniunii Europene o obligă să facă acest lucru.

Articolul 67

Asigurarea protecției datelor în mod intrinsec și în mod implicit

(1) Având în vedere stadiul actual al tehnologiei, costurile de punere în aplicare și natura, domeniul de aplicare, contextul și scopurile prelucrării, precum și riscurile cu grade diferite de probabilitate și de gravitate la adresa drepturilor și libertăților persoanelor fizice pe care le prezintă prelucrarea, EPPO, atât la momentul stabilirii mijloacelor de prelucrare, cât și la cel al prelucrării în sine, pune în aplicare măsuri tehnice și organizatorice adecvate, cum ar fi pseudonimizarea, care sunt destinate să pună în aplicare în mod eficient principiile de protecție a datelor, precum reducerea la minimum a datelor, și să integreze garanțiile necesare în cadrul prelucrării, pentru a îndeplini cerințele prezentului regulament și a proteja drepturile persoanelor vizate.

(2) EPPO pune în aplicare măsuri tehnice și organizatorice corespunzătoare pentru a asigura că, în mod implicit, sunt prelucrate numai date operaționale cu caracter personal care sunt adecvate, relevante și neexcesive în ceea ce privește scopurile în care sunt prelucrate. Obligația respectivă se aplică volumului de date operaționale cu caracter personal colectate, gradului de prelucrare a acestora, perioadei lor de stocare și accesibilității lor. În special, astfel de măsuri asigură că, în mod implicit, datele operaționale cu caracter personal nu pot fi accesate, fără intervenția persoanei, de un număr nelimitat de persoane.

Articolul 68

Evidențe ale categoriilor de activități de prelucrare

(1) EPPO păstrează o evidență a tuturor categoriilor de activități de prelucrare aflate în responsabilitatea sa. Respectiva evidență cuprinde toate informațiile următoare:

- (a) datele sale de contact, precum și numele și datele de contact ale responsabilului cu protecția datelor;
- (b) scopurile prelucrării;
- (c) o descriere a categoriilor de persoane vizate și a categoriilor de date operaționale cu caracter personal;
- (d) categoriile de destinatari cărora le-au fost sau le vor fi divulgate datele operaționale cu caracter personal, inclusiv destinatarii din țări terțe sau organizații internaționale;
- (e) acolo unde este cazul, transferurile de date operaționale cu caracter personal către o țară terță sau către o organizație internațională, inclusiv identificarea țării terțe sau a organizației internaționale respective;
- (f) acolo unde este posibil, termenele preconizate pentru ștergerea diferitelor categorii de date;
- (g) acolo unde este posibil, o descriere generală a măsurilor tehnice și organizatorice de securitate menționate la articolul 73.

(2) Evidențele menționate la alineatul (1) se țin în scris, inclusiv în format electronic.

(3) EPPO pune evidențele la dispoziția Autorității Europene pentru Protecția Datelor, la cerere.

*Articolul 69***Înregistrări referitoare la prelucrarea automată**

(1) EPPO păstrează înregistrări pentru oricare dintre operațiunile următoare de prelucrare din cadrul sistemelor de prelucrare automată: colectarea, modificarea, consultarea, dezvăluirea, inclusiv transferurile, combinarea și ștergerea datelor operaționale cu caracter personal utilizate în scopuri operaționale. Înregistrările consultărilor și ale dezvăluirilor fac posibilă determinarea motivelor, a datei și a momentului acestor operațiuni, identificarea persoanei care a consultat sau a dezvăluit date operaționale cu caracter personal și, în măsura în care este posibil, a identității destinatarilor unor astfel de date operaționale cu caracter personal.

(2) Înregistrările sunt utilizate numai pentru verificarea legalității prelucrării, monitorizare proprie, asigurarea integrității și a securității datelor operaționale cu caracter personal și în cadrul unor proceduri penale. Aceste înregistrări sunt șterse după trei ani, cu excepția cazului în care sunt necesare pentru un control în curs.

(3) EPPO pune înregistrările la dispoziția Autorității Europene pentru Protecția Datelor, la cererea acesteia.

*Articolul 70***Cooperarea cu Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor**

EPPO cooperează, la cerere, cu Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor în exercitarea atribuțiilor sale.

*Articolul 71***Evaluarea impactului asupra protecției datelor**

(1) În cazul în care un tip de prelucrare, în special care implică utilizarea de noi tehnologii, și ținând seama de natura, domeniul de aplicare, contextul și scopurile prelucrării, este susceptibil să genereze un risc ridicat la adresa drepturilor și libertăților persoanelor fizice, EPPO, înainte de prelucrare, efectuează o evaluare a impactului operațiunilor de prelucrare preconizate asupra protecției datelor operaționale cu caracter personal.

(2) Evaluarea menționată la alineatul (1) cuprinde cel puțin o descriere generală a operațiunilor de prelucrare preconizate, o evaluare a riscurilor la adresa drepturilor și libertăților persoanelor vizate, măsurile preconizate în vederea abordării riscurilor, garanțiile, măsurile de securitate și mecanismele menite să asigure protecția datelor operaționale cu caracter personal și să demonstreze respectarea prezentului regulament, luând în considerare drepturile și interesele legitime ale persoanelor vizate și ale celorlalte persoane interesate.

*Articolul 72***Consultarea prealabilă a Autorității Europene pentru Protecția Datelor**

(1) EPPO consultă Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor înainte de prelucrarea datelor cu caracter personal care vor face parte dintr-un nou sistem de evidență care urmează a fi creat, în cazul în care:

- (a) o evaluare a impactului asupra protecției datelor, prevăzută la articolul 71, indică faptul că prelucrarea ar genera un risc ridicat în absența măsurilor luate de EPPO pentru atenuarea riscului; sau
- (b) un tip de prelucrare, în special în cazul în care se utilizează noi tehnologii, mecanisme sau proceduri, implică un risc ridicat la adresa drepturilor și libertăților persoanelor vizate.

(2) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor poate stabili o listă a operațiunilor de prelucrare care fac obiectul consultării prealabile în conformitate cu alineatul (1).

(3) EPPO transmite Autorității Europene pentru Protecția Datelor evaluarea impactului asupra protecției datelor în temeiul articolului 71 și, la cererea acesteia, orice altă informație care permite Autorității Europene pentru Protecția Datelor să evalueze conformitatea prelucrării și în special riscurile la adresa protecției datelor operaționale cu caracter personal ale persoanei vizate și garanțiile aferente.

(4) Atunci când Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor consideră că prelucrarea preconizată, menționată la alineatul (1) din prezentul articol, ar încălca dispozițiile prezentului regulament, în special în cazul în care riscul nu a fost identificat sau atenuat într-o măsură suficientă de către EPPO, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor oferă consiliere în scris pentru EPPO în termen de cel mult șase săptămâni de la primirea cererii de consultare, în conformitate cu competențele sale prevăzute la articolul 85. Termenul menționat poate fi prelungit cu o lună, ținându-se seama de complexitatea prelucrării preconizate. Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor informează EPPO, în termen de o lună de la primirea cererii de consultare, cu privire la orice astfel de prelungire, prezentând motivele întârzierii.

Articolul 73

Securitatea prelucrării datelor operaționale cu caracter personal

(1) Având în vedere stadiul actual al tehnologiei și costurile implementării și ținând seama de natura, domeniul de aplicare, contextul și scopurile prelucrării, precum și de riscurile cu grade diferite de probabilitate și de gravitate la adresa drepturilor și libertăților persoanelor fizice, EPPO pune în aplicare măsuri tehnice și organizatorice adecvate în vederea asigurării unui nivel de securitate corespunzător acestui risc, în special în ceea ce privește prelucrarea categoriilor speciale de date operaționale cu caracter personal menționate la articolul 55.

(2) În ceea ce privește prelucrarea automată, EPPO pune în aplicare, în urma unei evaluări a riscurilor, măsuri menite:

- (a) să împiedice accesul persoanelor neautorizate la echipamentele de prelucrare a datelor utilizate pentru prelucrare (controlul accesului la echipamente);
- (b) să împiedice orice citire, copiere, modificare sau eliminare neautorizată a suporturilor de date (controlul suporturilor de date);
- (c) să împiedice introducerea neautorizată de date și inspectarea, modificarea sau ștergerea neautorizată a datelor operaționale cu caracter personal stocate (controlul stocării);
- (d) să împiedice utilizarea sistemelor de prelucrare automată de către persoane neautorizate cu ajutorul echipamentelor de comunicare a datelor (controlul utilizatorului);
- (e) să asigure faptul că persoanele autorizate să utilizeze un sistem de prelucrare automată au acces numai la datele operaționale cu caracter personal pentru care au autorizare (controlul accesului la date);
- (f) să asigure că este posibilă verificarea și identificarea organismelor cărora le-au fost transmise sau puse la dispoziție sau s-ar putea să le fie transmise sau puse la dispoziție date operaționale cu caracter personal utilizându-se comunicarea datelor (controlul comunicării);
- (g) să asigure posibilitatea verificării sau stabilirii ulterioare a datelor operaționale cu caracter personal care au fost introduse în sisteme de prelucrare automată a datelor, precum și a datei și a persoanei care a introdus datele (controlul introducerii datelor);
- (h) să împiedice citirea, copierea, modificarea sau ștergerea neautorizată a datelor operaționale cu caracter personal în timpul transferurilor de date operaționale cu caracter personal sau în timpul transportării suporturilor de date (controlul transportării);
- (i) să asigure posibilitatea recuperării sistemelor instalate în cazul unei întreruperi (recuperarea);
- (j) să asigure funcționarea sistemului, raportarea defecțiunilor de funcționare (fiabilitate) și imposibilitatea coruperii datelor operaționale cu caracter personal stocate din cauza funcționării defectuoase a sistemului (integritate).

Articolul 74

Comunicarea unei încălcări a securității datelor cu caracter personal către Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor

(1) În cazul în care are loc o încălcare a securității datelor cu caracter personal, EPPO notifică acest lucru Autorității Europene pentru Protecția Datelor fără întârzieri nejustificate și, în cazul în care este posibil, în cel mult 72 de ore după ce a luat cunoștință de aceasta, cu excepția cazului în care încălcarea securității datelor cu caracter personal nu este susceptibilă să genereze un risc la adresa drepturilor și libertăților persoanelor fizice. În cazul în care notificarea Autorității Europene pentru Protecția Datelor nu are loc în termen de 72 de ore, aceasta este însoțită de o justificare a întârzierii.

- (2) Notificarea menționată la alineatul (1) trebuie cel puțin să:
- (a) descrie caracterul încălcării securității datelor cu caracter personal, inclusiv, acolo unde este posibil, categoriile și numărul aproximativ al persoanelor vizate în cauză, precum și categoriile și numărul aproximativ al înregistrărilor de date cu caracter personal în cauză;
 - (b) comunice numele și datele de contact ale responsabilului cu protecția datelor;
 - (c) descrie consecințele probabile ale încălcării securității datelor cu caracter personal;
 - (d) descrie măsurile luate sau propuse spre a fi luate de EPPO pentru a remedia problema încălcării securității datelor cu caracter personal, inclusiv, după caz, măsurile pentru atenuarea eventualelor sale efecte negative.
- (3) Atunci când și în măsura în care nu este posibil să se furnizeze informațiile menționate la alineatul (2) în același timp, acestea pot fi furnizate în mai multe etape, fără întârzieri nejustificate.
- (4) EPPO păstrează documente referitoare la toate cazurile de încălcare a securității datelor cu caracter personal, menționate la alineatul (1), care cuprind o descriere a situației în care a avut loc încălcarea securității datelor cu caracter personal, a efectelor acestora și a măsurilor de remediere întreprinse. Această documentație permite Autorității Europene pentru Protecția Datelor să verifice conformitatea cu prezentul articol.
- (5) În cazul în care încălcarea securității datelor cu caracter personal implică date cu caracter personal care au fost transmise de către sau către un alt operator, EPPO comunică informațiile prevăzute la alineatul (3) operatorului respectiv fără întârzieri nejustificate.

Articolul 75

Informarea persoanei vizate cu privire la încălcarea securității datelor cu caracter personal

- (1) În cazul în care încălcarea securității datelor cu caracter personal este susceptibilă să genereze un risc ridicat pentru drepturile și libertățile persoanelor fizice, EPPO informează persoana vizată fără întârzieri nejustificate cu privire la această încălcare.
- (2) Informarea transmisă persoanei vizate, prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol, include o descriere într-un limbaj simplu și clar a caracterului încălcării securității datelor cu caracter personal, precum și cel puțin informațiile și recomandările prevăzute la articolul 74 alineatul (2) literele (b), (c) și (d).
- (3) Informarea persoanei vizate menționată la alineatul (1) nu este necesară în cazul în care oricare dintre următoarele condiții este îndeplinită:
- (a) EPPO a pus în aplicare măsuri tehnologice și organizatorice adecvate de protecție, iar aceste măsuri au fost aplicate în cazul datelor cu caracter personal afectate de încălcarea securității datelor cu caracter personal, în special măsuri prin care se asigură că datele cu caracter personal devin neinteligibile pentru orice persoană care nu este autorizată să le acceseze, cum ar fi criptarea;
 - (b) EPPO a luat măsuri ulterioare prin care se asigură că riscul ridicat pentru drepturile și libertățile persoanelor vizate menționat la alineatul (1) nu mai poate să se materializeze;
 - (c) aceasta ar necesita un efort disproporționat. În acest caz, informarea se înlocuiește printr-o informare publică sau o măsură similară prin care persoanele vizate sunt informate într-un mod la fel de eficace.
- (4) În cazul în care EPPO nu a comunicat deja încălcarea securității datelor cu caracter personal către persoana vizată, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, după ce a luat în considerare probabilitatea ca încălcarea securității datelor cu caracter personal să genereze un risc ridicat, poate să îi solicite acestuia să facă acest lucru sau poate decide că oricare dintre condițiile menționate la alineatul (3) este îndeplinită.
- (5) Informarea persoanei vizate menționată la alineatul (1) din prezentul articol poate fi amânată, restricționată sau omisă, sub rezerva condițiilor și a motivelor menționate la articolul 60 alineatul (3).

Articolul 76

Accesul autorizat la date operaționale cu caracter personal în cadrul EPPO

Numai procurorul-șef european, procurorii europeni, procurorii europeni delegați și membrii autorizați ai personalului lor cu rol de asistență pot avea acces, în scopul îndeplinirii atribuțiilor lor și în limitele prevăzute în prezentul regulament, la datele operaționale cu caracter personal prelucrate de EPPO.

*Articolul 77***Desemnarea responsabilului cu protecția datelor**

- (1) Colegiul desemnează un responsabil cu protecția datelor, pe baza unei propuneri din partea procurorului-șef european. Responsabilul cu protecția datelor este un membru al personalului special numit în acest scop. Responsabilul cu protecția datelor acționează în mod independent și nu poate accepta instrucțiuni în îndeplinirea atribuțiilor sale.
- (2) Responsabilul cu protecția datelor este selectat pe baza calităților profesionale ale responsabilului și, în special, a cunoștințelor de specialitate în domeniul legislației și practicilor privind protecția datelor, precum și pe baza capacității de a îndeplini atribuțiile prevăzute în prezentul regulament, în special cele prevăzute la articolul 79.
- (3) Alegerea responsabilului cu protecția datelor nu trebuie să genereze un conflict de interese între atribuțiile responsabilului în calitate de responsabil cu protecția datelor și orice altă atribuție oficială, în special în legătură cu aplicarea prezentului regulament.
- (4) Responsabilul cu protecția datelor este numit pentru o perioadă de patru ani și este eligibil pentru a fi numit din nou până la cumularea unui mandat de maximum opt ani. Responsabilul nu poate fi eliberat din funcția de responsabil cu protecția datelor de către colegiu decât cu acordul Autorității Europene pentru Protecția Datelor, dacă nu mai îndeplinește condițiile impuse de exercitarea atribuțiilor sale.
- (5) EPPO publică datele de contact ale responsabilului cu protecția datelor și le comunică Autorității Europene pentru Protecția Datelor.

*Articolul 78***Funcția responsabilului cu protecția datelor**

- (1) EPPO se asigură că responsabilul cu protecția datelor este implicat în mod corespunzător și în timp util în toate aspectele legate de protecția datelor cu caracter personal.
- (2) EPPO sprijină responsabilul cu protecția datelor în îndeplinirea atribuțiilor menționate la articolul 79, asigurându-i resursele necesare pentru executarea acestor atribuții și asigurându-i accesarea datelor cu caracter personal și a operațiunilor de prelucrare, precum și pentru menținerea cunoștințelor sale de specialitate.
- (3) EPPO se asigură că responsabilul cu protecția datelor nu primește niciun fel de instrucțiuni în ceea ce privește îndeplinirea acestor atribuții. Responsabilul nu este demis sau sancționat de către colegiu pentru îndeplinirea atribuțiilor sale. Responsabilul cu protecția datelor răspunde direct în fața procurorului-șef european.
- (4) Persoanele vizate pot contacta responsabilul cu protecția datelor cu privire la toate chestiunile legate de prelucrarea datelor lor personale și de exercitarea drepturilor lor în temeiul prezentului regulament și în temeiul Regulamentului (CE) nr. 45/2001.
- (5) Colegiul adoptă norme de punere în aplicare cu privire la responsabilul pentru protecția datelor. Normele de punere în aplicare respective se referă, în special, la procedura de selecție pentru funcția de responsabil cu protecția datelor și la demiterea, sarcinile, atribuțiile și competențele, precum și garanțiile de independență ale responsabilului.
- (6) EPPO îi asigură responsabilului cu protecția datelor personalul și resursele necesare îndeplinirii atribuțiilor sale.
- (7) Responsabilul cu protecția datelor și personalul acestuia sunt supuși obligației de confidențialitate, în conformitate cu articolul 108.

*Articolul 79***Atribuțiile responsabilului cu protecția datelor**

- (1) Responsabilul cu protecția datelor are, în special, următoarele atribuții în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal:
 - (a) asigurarea, în mod independent, a conformității EPPO cu dispozițiile referitoare la protecția datelor ale prezentului regulament, ale Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și cu dispozițiile relevante privind protecția datelor din regulamentul intern de procedură al EPPO; aceasta include monitorizarea respectării prezentului regulament, a altor dispoziții de drept al Uniunii sau naționale referitoare la protecția datelor și a politicilor EPPO în ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal, inclusiv alocarea responsabilităților și acțiunile de sensibilizare și de formare a personalului implicat în operațiunile de prelucrare, precum și auditurile aferente;

- (b) informarea și consilierea EPPO, precum și a angajaților care se ocupă de prelucrare cu privire la obligațiile care le revin în temeiul prezentului regulament și al altor dispoziții de drept al Uniunii sau naționale referitoare la protecția datelor;
 - (c) furnizarea de consiliere la cerere în ceea ce privește evaluarea impactului asupra protecției datelor și monitorizarea funcționării acesteia, în conformitate cu articolul 71;
 - (d) asigurarea păstrării unei înregistrări a transferului și a primirii de date cu caracter personal în conformitate cu dispozițiile care urmează să fie prevăzute în regulamentul intern de procedură al EPPO;
 - (e) cooperarea cu personalul EPPO responsabil pentru procedurile, formarea și consilierea privind prelucrarea datelor;
 - (f) cooperarea cu Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor;
 - (g) asigurarea faptului că persoanele vizate sunt informate în privința drepturilor lor în temeiul prezentului regulament;
 - (h) asumarea rolului de punct de contact pentru Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor privind aspectele legate de prelucrare, inclusiv consultarea prealabilă menționată la articolul 72, precum și de consultare, dacă este cazul, cu privire la orice altă chestiune;
 - (i) pregătirea unui raport anual și transmiterea aceluiași raport procurorului-șef european și Autorității Europene pentru Protecția Datelor.
- (2) Responsabilul cu protecția datelor exercită funcțiile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 45/2001 referitor la datele administrative cu caracter personal.
- (3) Responsabilul cu protecția datelor și membrii personalului EPPO care îl asistă pe responsabilul cu protecția datelor în îndeplinirea atribuțiilor au acces la datele cu caracter personal prelucrate de EPPO și la sediul acestuia, în măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor lor.
- (4) În cazul în care responsabilul cu protecția datelor consideră că dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 45/2001 referitoare la prelucrarea datelor administrative cu caracter personal sau dispozițiile prezentului regulament referitoare la prelucrarea datelor operaționale cu caracter personal nu au fost respectate, responsabilul îl informează pe procurorul-șef european, solicitându-i să soluționeze neconformitatea într-un anumit termen. În cazul în care procurorul-șef european nu soluționează neconformitatea prelucrării în termenul stabilit, responsabilul cu protecția datelor supune problema atenției Autorității Europene pentru Protecția Datelor.

Articolul 80

Principii generale pentru transferurile de date operaționale cu caracter personal

- (1) EPPO poate transfera date operaționale cu caracter personal către o țară terță sau către o organizație internațională, sub rezerva respectării celorlalte dispoziții din prezentul regulament, în special articolul 53, numai în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolele 80-83, și anume:
- (a) transferul este necesar pentru exercitarea atribuțiilor EPPO;
 - (b) datele operaționale cu caracter personal sunt transferate unui operator într-o țară terță sau unei organizații internaționale care este o autoritate competentă în sensul articolului 104;
 - (c) în cazul în care datele operaționale cu caracter personal care urmează să fie transferate în conformitate cu prezentul articol au fost transmise sau puse la dispoziția EPPO de un stat membru al Uniunii Europene, EPPO trebuie să obțină autorizarea prealabilă pentru transfer din partea autorității competente relevante din respectivul stat membru al Uniunii Europene, în conformitate cu legislația națională a acestuia, cu excepția cazului în care statul membru al Uniunii Europene a acordat această autorizație de transfer în termeni generali sau sub rezerva unor condiții specifice;
 - (d) Comisia a decis, în temeiul articolului 81, că țara terță sau organizația internațională în cauză asigură un nivel adecvat de protecție sau, în absența unei astfel de decizii privind caracterul adecvat al nivelului de protecție, în cazul în care se oferă sau există garanții adecvate în temeiul articolului 82 sau, atât în absența unei decizii privind caracterul adecvat al nivelului de protecție, cât și a unor astfel de garanții adecvate, se aplică derogări pentru situații specifice în temeiul articolului 83; și

(e) în cazul unui transfer ulterior de către o țară terță sau o organizație internațională către o altă țară terță sau organizație internațională, EPPO cere țării terțe sau organizației internaționale să obțină autorizarea sa prealabilă pentru transferul ulterior, pe care EPPO o poate elibera numai după ce a luat în considerare în mod corespunzător toți factorii relevanți, inclusiv gravitatea infracțiunii, scopul în care datele operaționale cu caracter personal au fost transferate inițial și nivelul de protecție a datelor cu caracter personal din țara terță sau din organizația internațională către care sunt transferate ulterior datele operaționale cu caracter personal.

(2) EPPO poate transfera date operaționale cu caracter personal fără autorizare prealabilă din partea unui stat membru al Uniunii Europene, în conformitate cu alineatul (1) litera (c), numai dacă transferul de date operaționale cu caracter personal este necesar pentru prevenirea unei amenințări imediate și grave la adresa securității publice a unui stat membru al Uniunii Europene sau a unei țări terțe sau a intereselor fundamentale ale unui stat membru al Uniunii Europene, iar autorizarea prealabilă nu poate fi obținută în timp util. Autoritatea responsabilă pentru acordarea unei autorizări prealabile este informată fără întârziere.

(3) Este interzis transferul de date operaționale cu caracter personal primite din partea EPPO către o țară terță sau o organizație internațională de către un stat membru al Uniunii Europene sau o instituție, un organ, un oficiu sau o agenție a Uniunii. Dispoziția precedentă nu se aplică în cazul în care EPPO a autorizat un astfel de transfer, după ce a luat în considerare în mod corespunzător toți factorii relevanți, inclusiv gradul de gravitate al infracțiunii, scopul pentru care au fost transmise inițial datele operaționale cu caracter personal și nivelul de protecție a datelor operaționale cu caracter personal din țara terță sau din organizația internațională către care urmează să fie transferate datele cu caracter personal. Obligația respectivă de a obține o autorizare prealabilă din partea EPPO nu se aplică în cazurile care au fost înaintate autorităților naționale competente în conformitate cu articolul 34.

(4) Articolele 80-83 se aplică pentru a se asigura că nu este subminat nivelul de protecție a persoanelor fizice asigurat prin prezentul regulament și prin dreptul Uniunii.

Articolul 81

Transferuri în temeiul unei decizii privind caracterul adecvat al nivelului de protecție

EPPO poate transfera date operaționale cu caracter personal către o țară terță sau către o organizație internațională în cazul în care Comisia a decis, în conformitate cu articolul 36 din Directiva (UE) 2016/680, că țara terță, un teritoriu ori unul sau mai multe sectoare specificate din țara terță respectivă sau organizația internațională în cauză asigură un nivel de protecție adecvat.

Articolul 82

Transferuri în baza unor garanții adecvate

(1) În absența unei decizii privind caracterul adecvat al nivelului de protecție, EPPO poate transfera date operaționale cu caracter personal către o țară terță sau către o organizație internațională în cazul în care:

- (a) s-au prezentat garanții adecvate în ceea ce privește protecția datelor operaționale cu caracter personal printr-un act cu caracter juridic obligatoriu; sau
- (b) EPPO a evaluat toate circumstanțele aferente transferului de date operaționale cu caracter personal și a concluzionat că există garanții adecvate în ceea ce privește protecția datelor operaționale cu caracter personal.

(2) EPPO informează Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor despre categoriile de transferuri în temeiul alineatului (1) litera (b).

(3) Atunci când un transfer se întemeiază pe alineatul (1) litera (b), un astfel de transfer se documentează, iar documentația se pune la dispoziția Autorității Europene pentru Protecția Datelor la cerere, incluzând data și ora transferului, informații cu privire la autoritatea competentă destinatară, cu privire la justificarea transferului și cu privire la datele operaționale cu caracter personal transferate.

Articolul 83

Derogări pentru situații specifice

(1) În absența unei decizii privind caracterul adecvat al nivelului de protecție sau a unor garanții adecvate în temeiul articolului 82, EPPO poate transfera date operaționale cu caracter personal către o țară terță sau către o organizație internațională numai în condițiile în care transferul este necesar:

- (a) pentru protejarea intereselor vitale ale persoanei vizate sau ale unei alte persoane;
- (b) pentru protejarea unor interese legitime ale persoanei vizate;

- (c) pentru prevenirea unei amenințări imediate și grave la adresa securității publice a unui stat membru al Uniunii Europene sau a unei țări terțe; sau
- (d) în cazuri individuale pentru exercitarea atribuțiilor EPPO, cu excepția cazului în care EPPO stabilește că drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei vizate în cauză prevalează asupra interesului public în ceea ce privește transferul.
- (2) Atunci când se întemeiază pe alineatul (1), un astfel de transfer se documentează, iar documentația se pune la dispoziția Autorității Europene pentru Protecția Datelor la cerere, incluzând data și ora transferului și informații despre autoritatea competentă destinatară, despre justificarea transferului și despre datele operaționale cu caracter personal transferate.

Articolul 84

Transferurile de date operaționale cu caracter personal către destinatari stabiliți în țări terțe

- (1) Prin derogare de la articolul 80 alineatul (1) litera (b) și fără a aduce atingere niciunui acord internațional menționat la alineatul (2) de la prezentul articol, EPPO, în cazuri individuale și specifice, poate transfera date operaționale cu caracter personal direct destinatarilor stabiliți în țări terțe numai în cazul în care celelalte dispoziții din prezentul capitol sunt respectate și dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:
- (a) transferul este strict necesar pentru exercitarea atribuțiilor sale, astfel cum se prevede în prezentul regulament în scopurile prevăzute la articolul 49 alineatul (1);
- (b) EPPO stabilește că niciunul dintre drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei vizate în cauză nu prevalează asupra interesului public care necesită transferul în cazul respectiv;
- (c) EPPO consideră că transferul către o autoritate din țara terță, care este competentă în scopurile menționate la articolul 49 alineatul (1), este inefficient sau necorespunzător, în special din cauză că transferul nu poate fi realizat în timp util;
- (d) autoritatea din țara terță, care este competentă în scopurile menționate la articolul 49 alineatul (1), este informată fără întârzieri nejustificate, cu excepția cazului în care această măsură este inefficientă sau necorespunzătoare; și
- (e) EPPO informează destinatarul cu privire la scopul sau scopurile determinate în care numai acesta din urmă poate să prelucreze datele operaționale cu caracter personal, cu condiția ca o astfel de prelucrare să fie necesară.
- (2) Un acord internațional menționat la alineatul (1) este orice acord internațional bilateral sau multilateral în vigoare între Uniune și țări terțe în domeniul cooperării judiciare în materie penală și al cooperării polițienești.
- (3) Atunci când un transfer se întemeiază pe alineatul (1), un astfel de transfer se documentează, iar documentația se pune la dispoziția Autorității Europene pentru Protecția Datelor la cerere, incluzând data și ora transferului, informații cu privire la autoritatea competentă destinatară, cu privire la justificarea transferului și cu privire la datele operaționale cu caracter personal transferate.

Articolul 85

Controlul exercitat de Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor

- (1) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor răspunde de monitorizarea și asigurarea aplicării dispozițiilor prezentului regulament referitoare la protecția drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor operaționale cu caracter personal efectuată de EPPO, precum și de consilierea EPPO și a persoanelor vizate asupra tuturor aspectelor privind prelucrarea de date operaționale cu caracter personal. În acest sens, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor exercită atribuțiile prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol, exercită competențele acordate la alineatul (3) de la prezentul articol și cooperează cu autoritățile naționale de supraveghere în conformitate cu articolul 87.
- (2) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor are următoarele atribuții, în temeiul prezentului regulament:
- (a) primirea și examinarea plângerilor și informarea persoanelor vizate cu privire la rezultat într-un termen rezonabil;
- (b) efectuarea de anchete fie din proprie inițiativă, fie pe baza unei plângeri și informarea persoanelor vizate cu privire la rezultat într-un termen rezonabil;

- (c) monitorizarea și asigurarea aplicării dispozițiilor prezentului regulament care se referă la protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor operaționale cu caracter personal de către EPPO;
- (d) consilierea EPPO, fie din proprie inițiativă, fie ca răspuns la o consultare, cu privire la toate aspectele care au legătură cu prelucrarea datelor operaționale cu caracter personal, în special înainte ca acesta să elaboreze norme interne referitoare la apărarea drepturilor și libertăților fundamentale în ceea ce privește prelucrarea datelor operaționale cu caracter personal.
- (3) În temeiul prezentului regulament, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor:
- (a) poate consilia persoanele vizate în exercitarea drepturilor acestora;
- (b) poate sesiza EPPO în cazul unei presupuse încălcări a dispozițiilor care reglementează prelucrarea datelor operaționale cu caracter personal și, după caz, poate formula propuneri de remediere a acestor încălcări, precum și de îmbunătățire a protecției persoanelor vizate;
- (c) poate consulta EPPO atunci când cererile de exercitare a anumitor drepturi în legătură cu datele operaționale cu caracter personal au fost respinse cu încălcarea articolelor 56-62;
- (d) poate sesiza EPPO;
- (e) poate dispune ca EPPO să efectueze rectificarea, restricționarea sau ștergerea datelor operaționale cu caracter personal care au fost prelucrate de EPPO cu încălcarea dispozițiilor care reglementează prelucrarea datelor operaționale cu caracter personal, precum și notificarea unor astfel de acțiuni părților terțe cărora le-au fost divulgate aceste date, cu condiția ca acest lucru să nu afecteze investigările și urmărirea penală desfășurate de EPPO;
- (f) poate sesiza Curtea de Justiție în condițiile stipulate de tratate;
- (g) poate interveni în acțiunile introduse în fața Curții de Justiție.
- (4) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor are acces la datele operaționale cu caracter personal prelucrate de EPPO și la sediile acestuia, în măsura în care acest lucru este necesar pentru exercitarea atribuțiilor sale.
- (5) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor elaborează un raport anual privind activitățile de supraveghere referitoare la EPPO.

Articolul 86

Respectarea secretului profesional de către Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor

Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, precum și membrii personalului, atât pe durata mandatului, cât și după încetarea acestuia, sunt obligați să respecte secretul profesional cu privire la informațiile confidențiale la care au avut acces în exercitarea atribuțiilor oficiale.

Articolul 87

Cooperarea între Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor și autoritățile naționale de supraveghere

(1) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor acționează în strânsă colaborare cu autoritățile naționale de supraveghere cu privire la aspecte specifice care necesită implicarea națională, în special în cazul în care Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor sau o autoritate națională de supraveghere constată discrepanțe majore între practicile statelor membre ale Uniunii Europene sau constată transferuri potențial ilegale care utilizează canalele de comunicare ale EPPO sau în contextul întrebărilor adresate de una sau mai multe autorități naționale de supraveghere cu privire la punerea în aplicare și interpretarea prezentului regulament.

(2) În cazurile menționate la alineatul (1), Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor și autoritățile naționale competente pentru supravegherea protecției datelor, fiecare acționând în conformitate cu competențele sale, pot să facă schimb de informații relevante și să se sprijine reciproc în efectuarea de audituri și inspecții, să examineze dificultăți de interpretare sau de aplicare a prezentului regulament, să studieze problemele legate de exercitarea supravegherii independente sau de exercitarea drepturilor persoanelor vizate, să elaboreze propuneri armonizate pentru soluții comune la orice probleme și să promoveze conștientizarea cu privire la drepturile în materie de protecție a datelor, după caz.

(3) Comitetul european pentru protecția datelor instituit prin Regulamentul (UE) 2016/679 îndeplinește, de asemenea, atribuțiile prevăzute la articolul 51 din Directiva (UE) 2016/680 în ceea ce privește chestiunile reglementate de prezentul regulament, în special cele menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol.

Articolul 88

Dreptul de a depune plângere la Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor

(1) Orice persoană vizată are dreptul de a depune plângere la Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor în cazul în care persoana vizată consideră că prelucrarea de către EPPO a datelor operaționale cu caracter personal care privesc persoana vizată încalcă prezentul regulament.

(2) Persoana vizată este informată de către Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor cu privire la evoluția și rezultatul plângerii, inclusiv cu privire la posibilitatea de a exercita o cale de atac în temeiul articolului 89.

Articolul 89

Dreptul la exercitarea unei căi de atac împotriva Autorității Europene pentru Protecția Datelor

Acțiunile împotriva deciziilor Autorității Europene pentru Protecția Datelor se introduc în fața Curții de Justiție.

CAPITOLUL IX

DISPOZIȚII FINANCIARE ȘI PRIVIND PERSONALUL

SECȚIUNEA 1

Dispoziții financiare

Articolul 90

Actorii financiari

(1) Procurorul-șef european este responsabil de elaborarea deciziilor privind întocmirea bugetului și de prezentarea acestora colegiului spre adoptare.

(2) Directorul administrativ este responsabil, în calitate de ordonator de credite, de execuția bugetului EPPO.

Articolul 91

Buget

(1) Procurorul-șef european elaborează estimări privind veniturile și cheltuielile EPPO pentru fiecare exercițiu financiar, corespunzând anului calendaristic, pe baza unei propuneri elaborate de directorul administrativ. Estimările respective sunt înscrise în bugetul EPPO.

(2) Bugetul EPPO este echilibrat în ceea ce privește veniturile și cheltuielile.

(3) Fără a aduce atingere altor resurse, veniturile EPPO cuprind:

(a) o contribuție din partea Uniunii, înscrisă în bugetul general al Uniunii Europene, făcând obiectul alineatelor (7) și (8);

(b) taxe provenite din publicații sau orice altă prestație asigurată de EPPO.

(4) Cheltuielile EPPO includ remunerația procurorului-șef european, a procurorilor europeni, a procurorilor europeni delegați, a directorului administrativ și a personalului EPPO, cheltuielile administrative și de infrastructură, precum și cheltuielile operaționale.

(5) Atunci când procurorii europeni delegați acționează în cadrul EPPO, cheltuielile relevante generate de procurorii europeni delegați în cursul activităților respective sunt considerate drept cheltuieli operaționale ale EPPO.

În principiu, cheltuielile operaționale ale EPPO nu includ costurile legate de măsurile de investigare întreprinse de autoritățile naționale competente și nici costurile cu asistența judiciară. Cu toate acestea, în limitele bugetului EPPO, acestea includ anumite costuri legate de activitățile de investigare și de urmărire penală, astfel cum sunt prezentate la alineatul (6).

Cheltuielile operaționale acoperă de asemenea instituirea unui sistem de gestionare a cazurilor, formarea, misiunile și traducerile necesare pentru funcționarea internă a EPPO, precum traducerile pentru camera permanentă.

(6) Atunci când se întreprinde o măsură de investigare extrem de costisitoare în numele EPPO, procurorii europeni delegați pot, din proprie inițiativă sau la solicitarea autorităților naționale competente, consulta camera permanentă pentru a stabili dacă costurile generate de măsura de investigare ar putea fi suportate în parte de EPPO. Astfel de consultări nu aduc întârzieri investigației.

În astfel de situații, camera permanentă poate, după consultarea directorului administrativ și pe baza proporționalității măsurii întreprinse în circumstanțele specifice, precum și pe baza naturii excepționale a costurilor pe care le implică, să decidă să accepte sau să respingă cererea, în conformitate cu normele privind evaluarea acestor criterii care urmează să fie stabilite în regulamentul intern de procedură al EPPO. Directorul administrativ ia apoi o decizie cu privire la cuantumul subvenției care urmează să fie acordate pe baza resurselor financiare disponibile. Directorul administrativ informează fără întârziere procurorul european delegat care instrumentează cazul cu privire la decizia luată referitoare la cuantum.

(7) În conformitate cu articolul 332 din TFUE, cheltuielile EPPO menționate la alineatele (4) și (5) de la prezentul articol sunt suportate de statele membre. Statele membre ale Uniunii Europene care nu participă la forma de cooperare consolidată privind EPPO primesc o ajustare în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014 al Consiliului ⁽¹⁾.

(8) Alineatul (7) nu se aplică în cazul costurilor administrative ocazionate instituțiilor Uniunii, care rezultă din punerea în aplicare a formei de cooperare consolidată privind instituirea EPPO.

Articolul 92

Elaborarea bugetului

(1) În fiecare an, procurorul-șef european elaborează un proiect provizoriu de estimare a veniturilor și cheltuielilor EPPO pentru anul financiar următor, pe baza unei propuneri elaborate de directorul administrativ. Procurorul-șef european trimite proiectul provizoriu de estimare colegiului spre adoptare.

(2) Proiectul provizoriu de estimare a veniturilor și cheltuielilor EPPO este trimis Comisiei Europene până la data de 31 ianuarie a fiecărui an. EPPO trimite Comisiei în fiecare an, până la 31 martie, un proiect final de estimare, care cuprinde un proiect al schemei de personal.

(3) Comisia transmite situația estimărilor Parlamentului European și Consiliului („autoritatea bugetară”), împreună cu proiectul de buget general al Uniunii.

(4) Pe baza acestei situații a estimărilor, Comisia înscrie în proiectul de buget general al Uniunii Europene estimările pe care le consideră necesare pentru schema de personal și valoarea contribuției care trebuie alocată din bugetul general și îl înaintează autorității bugetare în conformitate cu articolele 313 și 314 din TFUE.

(5) Autoritatea bugetară autorizează creditele pentru contribuția de la bugetul general al Uniunii către EPPO.

(6) Autoritatea bugetară adoptă organigrama EPPO.

(7) Colegiul adoptă bugetul EPPO, la propunerea procurorului-șef european. Acesta devine definitiv după adoptarea definitivă a bugetului general al Uniunii. Dacă este necesar, acesta se ajustează în conformitate cu aceeași procedură folosită la adoptarea bugetului inițial.

(8) Pentru orice proiect de natură imobiliară care poate avea implicații semnificative asupra bugetului EPPO, se aplică articolul 88 din Regulamentul delegat (UE) nr. 1271/2013 al Comisiei ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014 al Consiliului din 26 mai 2014 privind metodele și procedura de punere la dispoziție a resurselor proprii tradiționale și a resurselor proprii bazate pe TVA și pe VNB și privind măsurile pentru a răspunde necesităților trezoreriei (JO L 168, 7.6.2014, p. 39).

⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 1271/2013 al Comisiei din 30 septembrie 2013 privind regulamentul financiar cadru pentru organele menționate la articolul 208 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 7.12.2013, p. 42).

*Articolul 93***Execuția bugetară**

- (1) Directorul administrativ, acționând în calitate de ordonator de credite al EPPO, execută bugetul pe propria răspundere și în limitele autorizate în buget.
- (2) În fiecare an, directorul administrativ transmite autorității bugetare toate informațiile relevante pentru concluziile oricăror proceduri de evaluare.

*Articolul 94***Prezentarea conturilor și descărcarea de gestiune**

- (1) Contabilul EPPO comunică conturile provizorii pentru exercițiul financiar (anul N) contabilului Comisiei și Curții de Conturi până la data de 1 martie a exercițiului financiar următor (anul N+1).
- (2) EPPO trimite raportul privind gestiunea bugetară și financiară Parlamentului European, Consiliului și Curții de Conturi până la data de 31 martie a exercițiului financiar următor.
- (3) Contabilul Comisiei transmite Curții de Conturi conturile provizorii ale EPPO consolidate cu cele ale Comisiei până la data de 31 martie următoare încheierii fiecărui exercițiu financiar.
- (4) În conformitate cu articolul 148 alineatul (1) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, Curtea de Conturi își formulează observațiile cu privire la conturile provizorii ale EPPO până la data de 1 iunie a anului următor, cel mai târziu.
- (5) La primirea observațiilor formulate de Curtea de Conturi privind conturile provizorii ale EPPO în conformitate cu articolul 148 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, contabilul EPPO elaborează conturile finale ale EPPO pe propria răspundere și le transmite colegiului în vederea exprimării unui aviz.
- (6) Până la data de 1 iulie următoare încheierii fiecărui exercițiu financiar, contabilul EPPO transmite conturile finale Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi, însoțite de avizul colegiului menționat la alineatul (5).
- (7) Conturile finale ale EPPO sunt publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* până la data de 15 noiembrie a anului care urmează fiecărui exercițiu financiar.
- (8) Directorul administrativ trimite Curții de Conturi un răspuns la observațiile acesteia până cel târziu la data de 30 septembrie a anului care urmează fiecărui exercițiu financiar. Directorul administrativ transmite, de asemenea, răspunsul Comisiei.
- (9) Directorul administrativ prezintă Parlamentului European, la cererea acestuia, orice informație necesară pentru buna desfășurare a procedurii de descărcare de gestiune pentru exercițiul financiar în cauză, astfel cum se prevede la articolul 109 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) nr. 1271/2013.
- (10) La recomandarea Consiliului acționând cu o majoritate calificată, Parlamentul European aprobă, înainte de data de 15 mai a anului N +2, descărcarea de gestiune a directorului administrativ în ceea ce privește execuția bugetului pentru anul N.

*Articolul 95***Norme financiare**

Procurorul-șef european elaborează un proiect de reglementări financiare aplicabile EPPO pe baza unei propuneri din partea directorului administrativ. Respectivele reglementări sunt adoptate de colegiu după consultarea Comisiei. Reglementările financiare nu derogă de la cele din Regulamentul delegat (UE) nr. 1271/2013, cu excepția cazului în care o astfel de derogare este în mod specific necesară pentru funcționarea EPPO, iar Comisia și-a dat acordul prealabil.

SECȚIUNEA 2

Dispoziții privind personalul

Articolul 96

Dispoziții generale

(1) Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil, precum și normele adoptate de comun acord de către instituțiile Uniunii de punere în aplicare a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil se aplică și în cazul procurorului-șef european, al procurorilor europeni, al procurorilor europeni delegați, al directorului administrativ și al personalului EPPO, cu excepția unor dispoziții contrare prevăzute în prezentul regulament.

Procurorul-șef european și procurorii europeni sunt angajați ca agenți temporari ai EPPO în temeiul articolului 2 litera (a) din Regimul aplicabil.

(2) Personalul EPPO este recrutat în conformitate cu normele și statutele aplicabile funcționarilor și altor agenți ai Uniunii Europene.

(3) Competențele conferite autorității împuternicite să facă numiri prin Statutul funcționarilor și prin Regimul aplicabil pentru încheierea de contracte de muncă sunt exercitate de colegiu. Colegiul poate delega aceste competențe directorului administrativ cu privire la personalul EPPO. Delegarea de competențe menționată la prezentul alineat nu se referă la procurorul-șef european, la procurorii europeni, la procurorii europeni delegați sau la directorul administrativ.

(4) Colegiul adoptă norme corespunzătoare de punere în aplicare a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil, în conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor. Colegiul adoptă, de asemenea, programarea resurselor de personal în cadrul documentului de programare.

(5) Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene se aplică în cazul EPPO și al personalului acestuia.

(6) Procurorii europeni delegați sunt angajați în calitate de consultanți speciali în conformitate cu articolele 5, 123 și 124 din Regimul aplicabil. Autoritățile naționale competente facilitează exercitarea funcțiilor de procurori europeni delegați în temeiul prezentului regulament și se abțin de la orice acțiune sau politică care le poate afecta negativ cariera sau statutul în sistemul național de urmărire penală. În special, autoritățile naționale competente furnizează procurorilor europeni delegați resursele și echipamentele necesare exercitării funcțiilor lor în temeiul prezentului regulament și se asigură că aceștia sunt integrați pe deplin în serviciile lor naționale de urmărire penală. Se asigură existența unor aranjamente corespunzătoare pentru ca drepturile procurorilor europeni delegați legate de securitatea socială, de pensii și de asigurare în cadrul sistemului național să fie menținute. De asemenea, se asigură că totalul remunerației unui procuror european delegat nu este sub nivelul la care ar fi fost în cazul în care respectivul procuror ar fi rămas doar procuror național. Condițiile generale de muncă și mediul de lucru ale procurorilor europeni delegați intră în responsabilitatea autorităților judiciare naționale competente.

(7) În exercitarea competențelor lor de investigare și de urmărire penală, procurorii europeni și procurorii europeni delegați nu primesc alte ordine, orientări și instrucțiuni în afara celor prevăzute în mod explicit la articolul 6.

Articolul 97

Agenți temporari și agenți contractuali

(1) Agenților temporari angajați în conformitate cu articolul 2 litera (a) din Regimul aplicabil în instituțiile, organele, oficiile sau agențiile Uniunii, care sunt angajați de EPPO cu un contract încheiat până cel târziu la un an de la data la care EPPO devine operațional, în conformitate cu decizia menționată la articolul 120 alineatul (2), le sunt oferite contractele prevăzute la articolul 2 litera (f) din Regimul aplicabil, iar toate celelalte condiții ale contractului rămân neschimbate, fără a aduce atingere necesității de a respecta obligațiile care decurg din Regimul aplicabil. Se consideră că agenții temporari respectivi și-au desfășurat întreaga carieră în cadrul EPPO.

(2) Agenților contractuali angajați în conformitate cu articolul 3a sau 3b din Regimul aplicabil în instituțiile Uniunii, care sunt angajați de EPPO cu un contract încheiat până cel târziu la un an de la data la care EPPO devine operațional, în conformitate cu decizia menționată la articolul 120 alineatul (2), le sunt oferite contracte în temeiul articolului 3a din Regimul aplicabil, iar toate celelalte condiții ale contractului rămân neschimbate. Se consideră că acești agenți contractuali și-au desfășurat întreaga carieră în cadrul EPPO.

(3) Agenților temporari angajați în conformitate cu articolul 2 litera (f) din Regimul aplicabil și agenților contractuali angajați în conformitate cu articolul 3a din Regimul aplicabil în instituțiile, organele, oficiile sau agențiile Uniunii, care sunt angajați de EPPO cu un contract încheiat până cel târziu la un an de la data la care EPPO devine operațional, în conformitate cu decizia menționată la articolul 120 alineatul (2), le sunt oferite contracte în aceleași condiții. Se consideră că agenții respectivi și-au desfășurat întreaga carieră în cadrul EPPO.

Articolul 98

Experții naționali detașați și alte categorii de personal

(1) EPPO poate utiliza, pe lângă personalul propriu, experți naționali detașați sau alte persoane puse la dispoziția sa, dar care nu sunt angajate de EPPO. Experții naționali detașați se subordonează autorității procurorului-șef european în exercitarea atribuțiilor legate de funcțiile EPPO.

(2) Colegiul adoptă o decizie de stabilire a normelor privind detașarea la EPPO a experților naționali sau privind alte persoane puse la dispoziția acestuia, dar care nu sunt angajate de acesta.

CAPITOLUL X

DISPOZIȚII PRIVIND RELAȚIILE EPPO CU PARTENERII SĂI

Articolul 99

Dispoziții comune

(1) În măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, EPPO poate stabili și întreține relații de cooperare cu instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, în conformitate cu obiectivele lor respective, precum și cu autoritățile statelor membre ale Uniunii Europene care nu participă la forma de cooperare consolidată privind instituirea EPPO, cu autoritățile țărilor terțe și cu organizații internaționale.

(2) În măsura în care acest lucru este relevant pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, EPPO poate, în conformitate cu articolul 111, să facă schimb direct de informații cu entitățile menționate la prezentul articol alineatul (1), cu excepția cazului în care prezentul regulament conține dispoziții contrare.

(3) În scopurile stabilite la alineatele (1) și (2), EPPO poate încheia acorduri de lucru cu entitățile menționate la alineatul (1). Respectivul acorduri de lucru privesc aspecte tehnice și/sau operaționale și au mai ales drept obiectiv facilitarea cooperării și a schimbului de informații între părțile la acestea. Acordurile de lucru nu pot constitui un temei pentru permiterea schimbului de date cu caracter personal și nici nu pot avea efecte juridice obligatorii pentru Uniune sau pentru statele membre ale acesteia.

Articolul 100

Relațiile cu Eurojust

(1) EPPO stabilește și menține o relație strânsă cu Eurojust, bazată pe cooperare reciprocă în cadrul mandatelor lor respective și pe dezvoltarea legăturilor operaționale, administrative și de gestionare dintre ele, astfel cum sunt definite în prezentul articol. În acest scop, procurorul-șef european și președintele Eurojust se întâlnesc periodic pentru a discuta aspecte de interes comun.

(2) Pe plan operațional, EPPO poate asocia Eurojust în activitățile sale referitoare la cazurile transfrontaliere, inclusiv prin:

(a) schimbul de informații, inclusiv de date cu caracter personal, privind investigațiile sale, în conformitate cu dispozițiile relevante din prezentul regulament;

(b) invitarea Eurojust sau a membrului (membrilor) său (săi) național(i) competent (competenți) să ofere sprijin în ceea ce privește transmiterea deciziilor sau cererilor sale de asistență judiciară reciprocă statelor membre ale Uniunii Europene care sunt membre ale Eurojust, dar care nu participă la instituirea EPPO, și țărilor terțe, precum și în ceea ce privește executarea la nivelul acestora a respectivelor decizii sau cereri.

(3) EPPO are acces indirect la informațiile din sistemul de gestionare a cazurilor al Eurojust, pe baza unui sistem de tip răspuns pozitiv/negativ (*hit/no hit*). Ori de câte ori se identifică o corespondență între datele introduse în sistemul de gestionare a cazurilor de către EPPO și datele deținute de Eurojust, acest lucru este comunicat atât Eurojust, cât și EPPO, precum și statului membru al Uniunii Europene care a furnizat datele către Eurojust. EPPO ia măsurile necesare pentru a permite Eurojust accesul la informațiile din sistemul său de gestionare a cazurilor, pe baza unui sistem de tip răspuns pozitiv/negativ (*hit/no hit*).

(4) EPPO se poate baza pe sprijinul și resursele administrației Eurojust. În acest sens, Eurojust poate presta servicii de interes comun pentru EPPO. Detaliile sunt reglementate printr-un acord.

Articolul 101

Relațiile cu OLAF

(1) EPPO stabilește și menține o relație strânsă cu OLAF, bazată pe cooperare reciprocă în cadrul mandatelor lor respective și pe schimbul de informații. Relația vizează în special asigurarea utilizării tuturor mijloacelor disponibile pentru protecția intereselor financiare ale Uniunii prin complementaritatea cu OLAF și sprijinul acordat de acesta către EPPO.

(2) Fără a aduce atingere acțiunilor prevăzute la alineatul (3), în cazul în care EPPO desfășoară o investigație penală în conformitate cu prezentul regulament, OLAF nu deschide o anchetă administrativă paralelă cu privire la aceleași fapte.

(3) În cursul unei investigații desfășurate de EPPO, acesta poate solicita OLAF, în conformitate cu mandatul OLAF, să sprijine sau să completeze activitatea EPPO, în special prin:

(a) furnizarea de informații, analize (inclusiv analize criminalistice), expertiză și sprijin operațional;

(b) facilitarea coordonării de acțiuni specifice ale autorităților administrative naționale competente și ale organismelor Uniunii;

(c) desfășurarea de anchete administrative.

(4) Cu scopul de a-i permite OLAF să aibă în vedere măsuri administrative adecvate în conformitate cu mandatul său, EPPO poate să furnizeze către OLAF informații relevante cu privire la cazurile în care EPPO a decis să nu efectueze o investigație sau a respins cazul.

(5) EPPO are acces indirect la informațiile din sistemul de gestionare a cazurilor al OLAF, pe baza unui sistem de tip răspuns pozitiv/negativ (*hit/no hit*). Ori de câte ori se obține o concordanță între datele introduse de către EPPO în sistemul de gestionare a cazurilor și datele deținute de OLAF, faptul că există o concordanță este comunicat atât către OLAF, cât și către EPPO. EPPO ia măsurile necesare pentru a permite OLAF accesul la informațiile din sistemul său de gestionare a cazurilor, pe baza unui sistem de tip răspuns pozitiv/negativ (*hit/no hit*).

Articolul 102

Relațiile cu Europol

(1) EPPO stabilește și menține o strânsă legătură cu Europol. În acest sens, acestea încheie un acord de lucru care stabilește modalitățile lor de cooperare.

(2) Atunci când acest lucru este necesar în scopul investigațiilor sale, EPPO are posibilitatea de a obține, la cerere, orice informație relevantă deținută de Europol privind orice infracțiune de competența sa și, de asemenea, poate să îi solicite Europol să ofere sprijin analitic în cazul unei investigații specifice întreprinse de EPPO.

*Articolul 103***Relațiile cu alte instituții, organe, oficii și agenții ale Uniunii**

- (1) EPPO instituie și menține o relație de cooperare cu Comisia în scopul protejării intereselor financiare ale Uniunii. În acest sens, acestea încheie un acord de stabilire a modalităților de cooperare.
- (2) Fără a aduce atingere bunei desfășurări și confidențialității investigațiilor sale, EPPO oferă, fără întârziere, instituției, organului, oficiului sau agenției Uniunii în cauză suficiente informații pentru a le permite acestora să ia măsurile corespunzătoare, în special:
 - (a) măsuri administrative, cum ar fi măsuri asigurătorii pentru a proteja interesele financiare ale Uniunii, în acest sens. EPPO poate recomanda măsuri specifice pentru instituția, organul, oficiul sau agenția Uniunii;
 - (b) intervenție în calitate de parte civilă în proceduri;
 - (c) măsuri în scopul procedurii administrative de recuperare a sumelor datorate la bugetul Uniunii sau al măsurilor disciplinare.

*Articolul 104***Relațiile cu țări terțe și organizații internaționale**

- (1) Acordurile de lucru menționate la articolul 99 alineatul (3) cu autoritățile țărilor terțe și organizațiile internaționale pot, în special, să vizeze schimbul de informații strategice și detașarea de ofițeri de legătură la EPPO.
- (2) Pentru a facilita cooperarea în conformitate cu nevoile operaționale ale EPPO, acesta poate desemna, de comun acord cu autoritățile competente vizate, puncte de contact în țările terțe.
- (3) Acordurile internaționale cu una sau mai multe țări terțe încheiate de Uniune sau la care Uniunea a aderat în conformitate cu articolul 218 din TFUE în domenii care sunt de competența EPPO, precum acordurile internaționale referitoare la cooperarea în materie penală între EPPO și țările terțe respective, au un caracter obligatoriu pentru EPPO.
- (4) În absența unui acord în temeiul alineatului (3), în cazul în care acest lucru este permis în temeiul acordului internațional multilateral relevant și sub rezerva acceptării de către țara terță, statele membre recunosc și, dacă este cazul, notifică EPPO ca autoritate competentă în scopul punerii în aplicare a acordurilor internaționale multilaterale privind asistența judiciară în materie penală încheiate de respectivele state membre, inclusiv, dacă este necesar și posibil, prin intermediul unei modificări a acordurilor respective.

Statele membre pot, de asemenea, să notifice EPPO în calitate de autoritate competentă, în scopul punerii în aplicare a altor acorduri internaționale privind asistența judiciară în materie penală încheiate de acestea, inclusiv prin intermediul unei modificări a acordurilor respective.

- (5) În absența unui acord în temeiul alineatului (3) al prezentului articol sau a unei recunoașteri în temeiul alineatului (4) al prezentului articol, procurorul european delegat care instrumentează cazul poate, în conformitate cu articolul 13 alineatul (1), să recurgă la atribuțiile unui procuror național din statul său membru pentru a solicita asistență judiciară în materie penală de la autoritățile din țările terțe, pe baza unor acorduri internaționale încheiate de respectivul stat membru sau pe baza legislației naționale aplicabile și, dacă este cazul, prin intermediul autorităților naționale competente. În acest caz, procurorul european delegat informează și, dacă este cazul, depune eforturi pentru a obține, din partea autorităților din țările terțe, consimțământul ca probele obținute pe această bază să fie utilizate de EPPO în sensul prezentului regulament. În orice caz, țara terță este informată corespunzător că destinatarul final al răspunsului la solicitare este EPPO.

În cazul în care EPPO nu își poate exercita funcțiile în temeiul unui acord internațional relevant la care se face referire la alineatul (3) sau (4) de la prezentul articol, EPPO poate, de asemenea, solicita asistență judiciară în materie penală de la autoritățile din țări terțe într-un anumit caz și în limitele sferei sale de competență materială. EPPO se conformează condițiilor care pot fi stabilite de către aceste autorități cu privire la utilizarea informațiilor care i-au fost furnizate de autoritățile respective pe această bază.

(6) Sub rezerva altor dispoziții ale prezentului regulament, EPPO poate, la cerere, să furnizeze autorităților competente din țările terțe sau organizațiilor internaționale, în scopul investigațiilor sau al utilizării drept probe în cadrul investigațiilor penale, informații sau probe care se află deja în posesia EPPO. După consultarea camerei permanente, procurorul european delegat care instrumentează cazul decide cu privire la orice astfel de transfer de informații sau probe în conformitate cu dreptul intern din statul său membru și cu prezentul regulament.

(7) Atunci când este necesar să se solicite extrădarea unei persoane, procurorul european delegat care instrumentează cazul poate solicita autorității competente din statul său membru să emită o cerere de extrădare în conformitate cu tratatele și/sau dreptul intern aplicabile.

Articolul 105

Relațiile cu statele membre ale Uniunii Europene care nu participă la forma de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea EPPO

(1) Acordurile de lucru menționate la articolul 99 alineatul (3) cu autorități ale statelor membre ale Uniunii Europene care nu participă la forma de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea EPPO pot, în special, să vizeze schimbul de informații strategice și detașarea ofițerilor de legătură la EPPO.

(2) EPPO poate desemna, de comun acord cu autoritățile competente în cauză, puncte de contact în statele membre ale Uniunii Europene care nu participă la forma de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea EPPO pentru a facilita cooperarea în conformitate cu necesitățile EPPO.

(3) În absența unui instrument juridic privind cooperarea în materie penală și extrădarea între EPPO și autoritățile competente ale statelor membre ale Uniunii Europene care nu participă la forma de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea EPPO, statele membre notifică EPPO ca autoritate competentă în scopul punerii în aplicare a actelor aplicabile ale Uniunii privind cooperarea judiciară în materie penală în ceea ce privește cazurile care țin de competența EPPO, în relațiile dintre acestea și statele membre ale Uniunii Europene care nu participă la forma de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea EPPO.

CAPITOLUL XI

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 106

Statutul juridic și condițiile de funcționare

(1) În fiecare dintre statele membre, EPPO are capacitatea juridică acordată persoanelor juridice în temeiul dreptului național.

(2) Aranjamentele necesare privind găzduirea asigurată pentru EPPO și facilitățile puse la dispoziție de Luxemburg, precum și normele specifice aplicabile în statul membru menționat membrilor colegiului, directorului administrativ și personalului EPPO, precum și membrilor familiilor lor se stabilesc printr-un acord privind sediul, care urmează să fie încheiat între EPPO și Luxemburg până la data la care EPPO își preia atribuțiile de investigare și urmărire penală stabilite în conformitate cu articolul 120 alineatul (2).

Articolul 107

Regimul lingvistic

(1) Regulamentul (CEE) nr. 1/58 al Consiliului ⁽¹⁾ se aplică actelor menționate la articolele 21 și 114 din prezentul regulament.

(2) Colegiul hotărăște cu o majoritate de două treimi dintre membrii săi cu privire la regimul lingvistic intern al EPPO.

(3) Serviciile de traducere necesare pentru funcționarea EPPO la nivel central sunt asigurate de Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene, cu excepția situațiilor urgente care necesită o soluție diferită. Procurorii europeni delegați decid cu privire la modalitățile de traducere în scopul investigațiilor, în conformitate cu dreptul intern aplicabil.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 1/58 al Consiliului de stabilire a limbilor utilizate de Comunitatea Economică Europeană (JO 17, 6.10.1958, p. 385).

*Articolul 108***Confidențialitate și păstrarea secretului profesional**

- (1) Membrii colegiului, directorul administrativ și personalul EPPO, experții naționali detașați și alte persoane puse la dispoziția EPPO, dar neangajate de acesta, precum și procurorii europeni delegați sunt supuși obligației de confidențialitate în conformitate cu legislația Uniunii cu privire la orice informații deținute de EPPO.
- (2) Orice altă persoană care participă sau care asistă la îndeplinirea funcțiilor EPPO la nivel național este obligată să respecte obligația de confidențialitate prevăzută în dreptul intern aplicabil.
- (3) Obligația de confidențialitate se aplică persoanelor menționate la alineatele (1) și (2) și după ce mandatul sau contractul de muncă al acestora a încetat și după încetarea activităților.
- (4) Obligația de confidențialitate se aplică, în conformitate cu dreptul intern sau cu dreptul Uniunii aplicabil, tuturor informațiilor primite de EPPO, cu excepția cazului în care respectivele informații au fost deja făcute publice în mod legal.
- (5) Investigațiile efectuate sub autoritatea EPPO sunt protejate de normele privind secretul profesional în conformitate cu dreptul aplicabil al Uniunii. Orice altă persoană care participă sau care asistă la îndeplinirea funcțiilor EPPO este obligată să respecte obligația de confidențialitate din dreptul intern aplicabil.

*Articolul 109***Transparența**

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ se aplică altor documente decât dosarele cazurilor, inclusiv imaginile electronice ale dosarelor respective, păstrate în conformitate cu articolul 45 din prezentul regulament.
- (2) Procurorul-șef european elaborează, în termen de șase luni de la data numirii sale, o propunere de norme detaliate de aplicare a prezentului articol. Respectiva propunere este adoptată de colegiu.
- (3) Deciziile luate de EPPO în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 pot face obiectul unei plângeri către Ombudsmanul European sau al unei acțiuni la Curtea de Justiție, în condițiile prevăzute la articolele 228 și, respectiv, 263 din TFUE.

*Articolul 110***OLAF și Curtea de Conturi Europeană**

- (1) Pentru a facilita combaterea fraudei, a corupției și a altor activități ilegale, în temeiul Regulamentului (UE, Euratom) nr. 883/2013, în termen de șase luni de la data stabilită de Comisie în temeiul articolului 120 alineatul (2), EPPO aderă la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 privind investigațiile interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) ⁽²⁾ și adoptă dispozițiile corespunzătoare aplicabile procurorului-șef european, procurorilor europeni, directorului administrativ și personalului EPPO, experților naționali detașați și altor persoane puse la dispoziția EPPO, dar neangajate de acesta, precum și procurorilor europeni delegați, utilizând modelul prevăzut în anexa la respectivul acord.
- (2) Curtea de Conturi are competența de a efectua audituri, pe baza documentelor și la fața locului, cu privire la toți contractanții și subcontractanții care au beneficiat de fonduri ale Uniunii de la EPPO.
- (3) OLAF poate efectua investigații, inclusiv controale și inspecții la fața locului, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute de Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 și Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului ⁽³⁾, pentru a stabili dacă au existat nereguli care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii în legătură cu cheltuielile finanțate de EPPO.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

⁽²⁾ Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind investigațiile interne desfășurate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) (JO L 136, 31.5.1999, p. 15).

⁽³⁾ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

(4) Fără a aduce atingere alineatelor (1), (2) și (3), acordurile de lucru cu organele Uniunii, autoritățile țărilor terțe și organizațiile internaționale și contractele EPPO includ dispoziții exprese de mandatare a Curții de Conturi și a OLAF pentru a efectua astfel de audituri și investigații, în conformitate cu competențele lor respective.

Articolul 111

Norme privind protecția informațiilor sensibile neclasificate și a informațiilor clasificate

(1) EPPO stabilește norme interne privind protecția informațiilor sensibile neclasificate, inclusiv privind crearea și prelucrarea acestor informații în cadrul EPPO.

(2) EPPO stabilește norme interne privind protecția informațiilor clasificate ale UE, care sunt conforme cu Decizia 2013/488/UE a Consiliului ⁽¹⁾, cu scopul de a asigura un nivel de protecție echivalent pentru astfel de informații.

Articolul 112

Anchete administrative

Activitățile administrative ale EPPO sunt supuse investigațiilor efectuate de către Ombudsmanul European în conformitate cu articolul 228 din TFUE.

Articolul 113

Regimul general de răspundere

(1) Răspunderea contractuală a EPPO este reglementată prin legislația aplicabilă contractului în cauză.

(2) Curtea de Justiție este competentă să se pronunțe în temeiul oricărei clauze compromisorii cuprinse într-un contract încheiat de EPPO.

(3) În cazul răspunderii necontractuale, EPPO, în conformitate cu principiile generale comune legislațiilor statelor membre ale Uniunii Europene, repară orice prejudiciu cauzat de EPPO sau de personalul acestuia în exercițiul funcțiunii, în măsura în care prejudiciul le poate fi imputat acestora.

(4) Alineatul (3) se aplică, de asemenea, prejudiciilor cauzate din vina unui procuror european delegat în cadrul exercitării funcțiilor sale.

(5) Curtea de Justiție este competentă în litigiile privind acordarea de despăgubiri pentru prejudicii, astfel cum se menționează la alineatul (3).

(6) Instanțele naționale ale statelor membre ale Uniunii Europene competente să soluționeze litigiile care implică răspunderea contractuală a EPPO prevăzută în prezentul articol se stabilesc în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾.

(7) Răspunderea personală a angajaților EPPO este reglementată de dispozițiile aplicabile prevăzute în Statutul funcționarilor și în Regimul aplicabil.

Articolul 114

Norme de punere în aplicare și documente de programare

Colegiul, la propunerea procurorului-șef european, adoptă în special:

(a) anual, documentul de programare care cuprinde programarea anuală și multianuală a EPPO;

(b) o strategie antifraudă, proporțională cu riscurile de fraudă, având în vedere raportul cost/beneficii al măsurilor ce urmează a fi puse în aplicare;

(c) norme privind condițiile de încadrare în muncă, criteriile de performanță, insuficiența profesională, drepturile și obligațiile procurorilor europeni delegați, inclusiv norme privind prevenirea și gestionarea conflictelor de interese;

⁽¹⁾ Decizia 2013/488/UE a Consiliului din 23 septembrie 2013 privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate (JO L 274, 15.10.2013, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, 20.12.2012, p. 1).

- (d) norme detaliate referitoare la aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 în cadrul activităților EPPO;
- (e) normele de punere în aplicare menționate la articolul 24 alineatul (8) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

Articolul 115

Exercitarea competențelor delegate

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 49 alineatul (3) se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată începând de la 20 noiembrie 2017.
- (3) Delegarea de competență menționată la articolul 49 alineatul (3) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară, menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere validității actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de a adopta un act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 49 alineatul (3) intră în vigoare numai în cazul în care nu a fost exprimată nicio obiecție de către Parlamentul European sau de către Consiliu în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înainte de expirarea termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Termenul respectiv se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 116

Procedura de urgență

- (1) Actele delegate adoptate în temeiul prezentului articol intră în vigoare fără întârziere și se aplică atât timp cât nu se formulează nicio obiecție în conformitate cu alineatul (2). În notificarea unui act delegat către Parlamentul European și Consiliu se prezintă motivele pentru care s-a folosit procedura de urgență.
- (2) Parlamentul European sau Consiliul poate formula obiecții la un act delegat, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 115a alineatul (6). În acest caz, Comisia abrogă actul imediat ce Parlamentul European sau Consiliul notifică decizia de a formula obiecții.

Articolul 117

Notificări

Fiecare stat membru își desemnează autoritățile care sunt competente în scopul punerii în aplicare a prezentului regulament. Informațiile privind autoritățile desemnate, precum și privind orice modificare ulterioară în acest sens, sunt notificate simultan procurorului-șef european, Consiliului și Comisiei. Statele membre informează, de asemenea, EPPO cu privire la o listă cuprinzătoare de dispoziții naționale în materie de drept penal material aplicabile infracțiunilor definite în Directiva (UE) 2017/1371 și în orice alte acte legislative naționale relevante. EPPO se asigură că informațiile primite prin aceste liste sunt făcute publice. În plus, statele membre care, în conformitate cu articolul 30 alineatul (3), intenționează să limiteze aplicarea articolului 30 alineatul (1) litera (e) și litera (f) la infracțiuni grave specifice notifică EPPO o listă a infracțiunilor respective.

*Articolul 118***Revizuirea normelor referitoare la protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către EPPO**

În contextul adaptării Regulamentului (CE) nr. 45/2001 în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) și cu articolul 98 din Regulamentul (UE) 2016/679, Comisia revizuieste dispozițiile prevăzute în prezentul regulament referitoare la protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către EPPO. Comisia prezintă, după caz, o propunere legislativă în vederea modificării sau a abrogării dispozițiilor respective.

*Articolul 119***Clauza de reexaminare**

(1) În termen de cinci ani de la data care urmează să fie stabilită de Comisie în temeiul articolului 120 alineatul (2) și ulterior la fiecare cinci ani, Comisia comandă o evaluare și transmite un raport de evaluare a punerii în aplicare și a impactului prezentului regulament, precum și a eficacității și a eficienței EPPO și a practicilor de lucru ale acestuia. Comisia transmite raportul de evaluare împreună cu concluziile sale Parlamentului European și Consiliului, precum și parlamentelor naționale. Rezultatele evaluării se fac publice.

(2) Comisia prezintă propuneri legislative Parlamentului European și Consiliului în cazul în care ajunge la concluzia că sunt necesare norme suplimentare sau mai detaliate privind instituirea EPPO, funcțiile acestuia sau procedurile aplicabile activităților sale, inclusiv investigațiilor sale transfrontaliere.

*Articolul 120***Intrarea în vigoare**

(1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) EPPO își exercită competența cu privire la orice infracțiune din sfera sa de competență săvârșită după data intrării în vigoare a prezentului regulament.

EPPO își asumă atribuțiile de investigare și urmărire penală conferite prin prezentul regulament la o dată care urmează să fie stabilită printr-o decizie a Comisiei, la propunerea procurorului-șef european, ulterior înființării EPPO. Decizia Comisiei se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Data care urmează să fie stabilită de către Comisie nu este mai devreme de trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

Pentru acele state membre care participă la forma de cooperare consolidată pe baza unei decizii adoptate în temeiul articolului 331 alineatul (1) al doilea sau al treilea paragraf din TFUE, prezentul regulament se aplică de la data indicată în decizia respectivă.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Luxemburg, 12 octombrie 2017.

Pentru Consiliu
Președintele
U. REINSALU